

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. november 2011**

Torsdag den 17. november 2011 kl. 17.30**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsordenen
2. Strategi for Den Hvide Kødby (2011-119178)
3. Valby Gassilo (2011-122051)
4. Udskydelse af tilbagekøb (2011-136032)
5. Høring om store vindmøller i København (2011-129935)
6. Høring af Vandforsyningsplan 2012-2015 (2011-106783)
7. Forslag til lokalplan "Heimdalsgade Syd II" (2011-129187)
8. Cykelrejseplanlægger for København (2011-71365)
9. Hastighedszoner på Nørrebro (2011-109302)
10. Anlægsbevilling, ombygning af Vigerslev Allé (2011-122025)
11. Lejekontrakt til Sundhedshus Nørrebro (2011-53931)
12. Samlokalisering af Lokalområdekantoret og Hjemmeplejen i Valby/Kgs. Enghave/Vesterbro (2011-114986)
13. Udmøntning af driftsmidler til Ørestad Folke- og Skolebibliotek (2011-96043)
14. Udmøntning af driftsmidler til Valby Vandkulturhus (2011-118907)
15. Godkendelse af Socialforvaltningens kvalitetsstandarder for hjemmehjælp og træning (2011-98435)
16. Socialforvaltningens og Børne- og ungdomsforvaltningens deltagelse i Socialministeriets forebyggelsesprojekt (2011-48381)
17. Anlægsbevilling Børnemad 2010-12, 2. fase (2012) (2011-115529)
18. Røking i udvalg (2011-163811)
19. Forespørgsel om havnetunnel (2011-151889)
20. Forespørgsel til Overborgmesteren om revision af Københavns Kommunes styreform (2011-159846)
21. Medlemsforslag til Borgerrepræsentationen om kommunens styreform (2011-159600)
22. Medlemsforslag om afkriminalisering af hashhandelen i København (2011-159894)
23. Medlemsforslag om betalingsringens konsekvenser for børnefamilier (2011-159144)
24. Medlemsforslag om belysning af Thorvaldsens Museum og plads (2011-159625)
25. FORTROLIG: Det nye by- og pendlercykelsystem - udbudskriterier og forretningsmodel (2011-85352)
26. FORTROLIG: Salg af ejendom - Mimergade (2011-137448)
27. FORTROLIG: Valg af leverandør til nyt Vagtplansystem i Københavns Kommune (2010-9917)
28. FORTROLIG: Mørkhøj Erhvervs kvarter: Forlig om fordeling af udgifter i forbindelse med salg af ejendomme (2011-124543)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Mødet er åbnet, god aften.

Jeg gør opmærksom på, at mødet er åbnet, og beder medlemmerne om at dæmpe samtaleniveauet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Der er i aften afbud fra Karin Storgaard og fra Anette Holst Christensen, der er forhindret på grund af ferie. Jeg har endvidere modtaget afbud fra borgmester Ayfer Baykal, der er forhindret på grund af sygdom. Trine Scholtz har meldt afbud på grund af sygdom i familien.

Socialistisk Folkeparti har anmodet om, at der indkaldes stedfortræder for borgmester Ayfer Baykal. Dorte Skovgård er rette stedfortræder. Jeg skal konstatere, at indkaldelsen er lovlig, og vi skal derfor byde velkommen til Dorte Skovgård.

Derudover skal jeg byde Kasper Johansen velkommen tilbage til arbejdet i Borgerrepræsentationen efter afsluttet orlov.

(Forsamlingen rejste sig)

1. Godkendelse af dagsordenen

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er der til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 27 sager, hvoraf 4 skal behandles for lukkede døre. Derudover er der omdelt 1 sag til behandling uden for dagsordenen. Sagen vedrører roking i udvalg. Jeg skal foreslå, at sagen uden for dagsordenen behandles efter punkt 17.

Jeg foreslår, at sagerne nr. 20 og 21, der begge vedrører styreformen, behandles under ét, dog således, at ordføreren for forespørgerne til forespørgslen får ordet først for at begrunde forespørgslen, og derefter får ordføreren for forslagsstillerne til medlemsforslaget taletid for at begrunde medlemsforslaget. Derefter går vi over til besvarelsen, og derefter følger vi sædvanlig talerrækkefølge og taletider på 5 minutter for ordførere, første indlæg.

Er der nogen bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Økonomiforvaltningen og teknik- og miljøforvaltningen har anmodet om, at specialkonsulent Katrine Hartmann-Petersen og projektleder Pia Preibisch Behrens overværer forhandlingerne under punkt 25, det nye by- og pendlercykelsystem. Jeg skal på den baggrund foreslå, at dagsordenens punkt 27 rykker op foran punkt 24, så det kan behandles som aftenens første lukkede punkt.

Er der nogen, der har bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er tilladelsen givet.

Dagsordenen blev godkendt.

2. Strategi for Den Hvide Kødby (2011-119178)

Indstilling om,

1. at visionen for Den Hvide Kødby godkendes, som beskrevet i vedlagte strategi (bilag 1),
 2. at strategi (bilag 1) udgør grundlaget for en startredegørelse og igangsætter arbejdet med den lokalplan og et kommuneplantillæg for Den Hvide Kødby, samt
 3. at teksten i budget 2012 om Den Hvide Kødby danner grundlag for det videre arbejde med salg og fremtidig organisering af Den Hvide Kødby.
- (Økonomiudvalget, Teknik- og Miljøudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Enhedslisten videreførte sin protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

”Enhedslisten mener, at der i forbindelse med salg af hjørnegrundene bør stilles krav til køberne om, at der skal bygges ungdomsboliger på grundene efter, at der er fundet en løsning på forureningsproblematikken.”

=====

3. Valby Gassilo (2011-122051)

Indstilling om,

1. at det meddeles Københavns Energi, at Københavns Energi kan søge om tilladelse til nedrivning af Valby Gassilo, beliggende på ejendommen matr.nr. 2107 og 3193 Valby, samt
2. at det meddeles Københavns Energi, at Københavns Kommune fortsat ikke ønsker at gøre brug af Københavns Kommunes køberet/forkøbsret til ejendommen.

(Økonomiudvalget)

(Økonomi)

Jens Kjær Christensen (Ø): Nu skal jeg jo prøve at tale en tavs gassilos sag her fra talerstolen.

Man kan se af referatet i Økonomiudvalget, at der ikke har været den store begejstring for at arbejde med en bevarelse af det her meget markante landmark, som vi har her i København, et fikspunkt. Der er ikke blevet arbejdet særlig kreativt hverken fra KE's side eller fra økonomiforvaltningens side med at finde kreative muligheder for, hvordan man kunne lege med sådan et gastårn i fremtiden. Det kunne være lige fra et udvendigt klatretårn til, at det kunne være dekoreret af kunstnere eller hvad ved jeg.

Men nu er sagen altså den, at et flertal vil fjerne den. På jeres pladser ligger der omdelt materiale med nogle svar på nogle spørgsmål, jeg har stillet her tidligere på ugen. I må ikke blive forvirrede, hvis I på noget tidspunkt skulle begynde at læse papiret, fordi det ser på svarene næsten ud, som om man først ansøger Københavns Kommune fra KE's side om at rive gastårnet ned, og bagefter vil man prøve at sælge det nedrevne gastårn. Det giver ikke særlig megen mening. Der er da ikke nogen, der vil have sådan et gastårn, i betragtning af det er fyldt med forurening indvendig, og forurening er der sandsynligvis også en del af på jorden.

Så derfor, når man nu ikke vil have gastårnet, stiller spørgsmålet sig så, hvad man vil bruge næsten 20.000 m² dejlig jord til, som ligger i København op ad Valby Idrætspark, op ad foldboldbanerne og op ad nyttehaven Ellebakken. Det er der åbenbart ikke nogen, der overhovedet har overvejet, diskuteret. Normalt, når man diskuterer Københavns udvikling, så hører man alt muligt om, at der kommer masser af mennesker til byen, alle mulige ting kommer under pres. Derfor skal vi være meget bevidste, når vi skal sikre fremtiden og sikre, at borgerne i fremtiden også har de udfoldelsesmuligheder, bare som de har i dag.

Hvad ville ligge mere lige for end faktisk at anvende området til fodboldbaner? Der er vi under pres, og der er det meget, meget vanskeligt her i byen at finde egentlig arealer. Man skal se bor fra, hvad selve kommuneplanen fastlægger området til, det kan jo laves om igen, men en forudsætning vil nok være, at arealet bliver oprenset. KE vil altså skære tårnet af, og bagefter vil man forsøge at sælge grunden. Vi forudsætter klart, at man vil oprense grunden, før man sælger den. Jeg gad i øvrigt vide, hvem der vil købe den her grund.

Men kommunen har en vital interesse arealmæssigt i at fastholde området og kunne anvende det aktivt ind i forhold til Valby Idrætspark. Så derfor, da vi er meget bevidste om, at den facet har man ikke haft med ved behandlingen i Økonomiudvalget, vil vi foreslå, at sagen sendes tilbage til Økonomiudvalget.

Jakob Hougaard (A): Hvis jeg var borger i Valby, så ville jeg glæde mig over den her indstilling, som jo langt om længe kan sætte et punktum for den her beholder, som jo på ingen måde er køn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Den bliver revet ned, forhåbentlig, og man kan skabe noget andet byudvikling i området. Det kan der garanteret være ganske mange forslag til, det må vi jo tage til den tid.

Men der er jo ikke nogen grund til, og det ved alle dem, der betaler til KE's forsyning, og det er jo alle os i København, at vi skal betale tomgangsleje for en bygning, som ikke bliver brugt i dag, og som skal males en gang imellem, fordi graffitimalerne kommer og maler på den, og som dybest set bare står og venter på, at der skal ske noget andet. Det er det, der er tanken i den her indstilling, at nu skal der ske noget andet.

Så har jeg selvfølgelig stor forståelse for Enhedslistens forslag om at bygge boldbaner og andre ting, og det er noget, man vil kunne tage i budgetforhandlingerne, hvis man har et sådant ønske. Men set fra KE vil det være klart af interesse, at de penge bliver sparet, sådan at det kan komme alle de mange brugere til gode. Der er i øvrigt også andre bygninger rundt om i København, som skal nyttiggøres på andre måder, så man også derved kan spare samfundet og os alle sammen for nogle penge.

Så vil jeg bare sige til Enhedslistens taler her i forhold til, hvad man kan bruge et område til: Jamen der er jo mange muligheder. På Frederiksberg var Enhedslisten også imod, at man fjernede den der gassilo, der var på Flintholm. Prøv engang at tage ud i dag og se, hvad for en byudvikling der er kommet ude på det område, selv om den beholder muligvis også var ganske forurenset.

Så se mulighederne i forslaget og lad os prøve at...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Støjniveauet er simpelt hen for højt herinde, så de, der har brug for at føre egentlig mødeaktivitet under mødet i Borgerrepræsentationen, bedes gå udenfor, den mulighed er der jo. Ellers må der kun tales med sidemanden, hvis man kan holde det på et niveau, så vi kan høre, hvad talerne siger.

Jeg giver ordet til Jens Kjær Christensen i anden runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg takker Jakob Hougaard for oplysningerne om Frederiksberg Kommune. Jeg skal ikke forholde mig til det og heller ikke til, hvad socialdemokrater render rundt i det her land og laver rundtomkring; så ville det blive et meget langt møde.

Men jeg vil bare fastholde, at det er meget usædvanligt, at muligheden er til stede for at erobre et så stort areal, der kan anvendes til boldbaner. Jeg vil spørge: Hvor kan det ellers finde sted i Københavns Kommune? Alle de glimrende medlemmer af Teknik- og Miljøudvalget, der er til stede i aften, ved udmærket godt, at der findes ikke engang sådan et stort område.

Så derfor er vores synspunkt, at kommunen selvfølgelig har en vital interesse i at sikre sig dette stykke jord til anden anvendelse, når man nu ikke vil have gasbeholderen. Jeg ved ikke, hvordan Jakob Hougaard tænker omkring tingene. Vi tænker altid sådan, at Københavns Energi, uanset sin selskabskonstruktion, jo altså er Københavns Kommune og ejet af Københavns Kommune.

Hvis Jakob Hougaard hermed kan sikre, at KE ikke sælger det, lejer det ud til en anden kommune, hvor de kan køre nogle køretøjer ind, altså bare som parkeringsplads eksempelvis, det er nok det, området allermest kan bruges til, hvis Jakob Hougaard kan sikre, at KE faktisk selvfølgelig vil tænke på København og tænke helhedsmæssigt, når man kommer til det tidspunkt, hvor man skal sælge, så er det jo glimrende. Men det bedste er jo, at Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen faktisk træffer beslutning om, at det vil man meddele KE, før man giver dem tilladelse til at rive tårnet end. Det giver en vis smule logik, hvis man er interesseret i at erobre arealet.

Et forslag fra Enhedslisten om at tilbagevise indstillingen til Økonomiudvalget blev forkastet med 45 stemmer imod 5.

For stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, F, I, O, V og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Indstillingen blev herefter godkendt med 45 stemmer imod 5.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Før stemte: A, B, C, F, I, O, V og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

=====

4. Udskydelse af tilbagekøb (2011-136032)

Indstilling om,

1. at beløbet for at udskyde tilbagekøbsretten til år 2052 for ejendommen beliggende Øster Allé 29 fastsættes til 8.752.222 kr. (2011 p/l), samt
2. at provenuet indtægtsføres i 2011 på Økonomiudvalgets bevilling, Salg af rettigheder m.v., funktion 0.25.10.3, faste ejendomme - fælles formål.

(Økonomiudvalget)

(Økonomi)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

5. Høring om store vindmøller i København (2011-129935)

Indstilling om,

1. at forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 238 "Grøften" (bilag 1) og VVM-redegørelse og miljøvurdering "Vindmøller på Kalvebod Syd" (bilag 3) vedtages med henblik på offentlig høring i to måneder,
2. at forslag til tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 326-1 "Prøvestenen og Ny Amager Strandpark" (bilag 2) og VVM-redegørelse og miljøvurdering "Vindmøller på Prøvestenen" (bilag 4) vedtages med henblik på offentlig høring i to måneder,
(jf. tekniske ændringer i oversigt over politisk behandling)
3. at forslag til tillæg til Kommuneplan 2009 om "Store vindmøller" med miljø-vurdering (bilag 5 og 6) vedtages med henblik på offentliggørelse sammen med lokalplanforslagene, samt
4. at det foreslåede borgerdialogforløb (bilag 7) vedtages.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

(Økonomi)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Der blev givet frist for afgivelse af mindretalsudtalelser til mandag den 21. november 2011 kl. 12.00.

=====

6. Høring af Vandforsyningsplan 2012-2015 (2011-106783)

Indstilling om,

1. at udkast til Vandforsyningsplan 2012 sendes i offentlig høring i tre måneder, senest 1 uge efter Borgerrepræsentationens godkendelse, således at planen kan fremlægges til politisk behandling primo 2012 sammen med resultaterne af høringen, jf. bilag 1.

Det bemærkes, at et kommende fælles vandselskab - Vores Vand - må forventes, at forbedre forhandlingsposition i forbindelse med fx forhandlinger om indvindingstilladelse med kommuner og staten, og koordineringen af en fælles grundvandsbeskyttelsesindsats. Vandforsyningsplanen bør tage hensyn til,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

at det kan forventes, at Københavns Kommunes vandselskab - KE Vand A/S - indtræder i et større fælles vandselskab.

Det bemærkes endvidere, at der ingen bemærkninger er til det planmæssige aspekt af sagen, idet det forudsættes det, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

(Økonomi)

Jakob Hougaard (A): Det er jo en sag, som skal i høring, og i det vedlagte bilag kan man læse rigtig meget om Københavns Vandforsyning og de tekniske installationer og mange af de spændende ting, man kan sige om vandforsyningen.

Men jeg synes, det er vigtigt også lige at bemærke, at der er nogle udviklingsperspektiver for vandforsyningen, som faktisk nævnes i bilaget, jeg tror, det er på side 76 i bilaget. Der kan man læse om et udviklingsforsøg, man har gjort i forhold til at blødgøre vandet her i København. Jeg ved ikke, om den ærede forsamling har prøvet hjemme ved badekarret at rense kalk af, og når man vasker tøj, bruger man mere sæbe, end man normalt gør andre steder i landet, og det er jo altså, fordi vi i København har rigtig meget kalk i vores vand. Der har man altså haft et i mine øjne vellykket forsøg med at prøve at trække noget af kalken ud og derved skabt noget vand, som er mere miljørigtigt og som smager bedre, og som ikke giver så meget kalk.

I den her debat ville det være meget godt, hvis I er opmærksomme på det her udviklingsperspektiv, fordi det kan godt være, at vi på et senere tidspunkt kan tage debatten politisk, om vi vil det her. Det er en ret stor beslutning, når man ændrer på kvaliteten af vandet.

Så den her bemærkning er bare for at highlighte, at der altså er nogle forskellige, synes jeg, spændende perspektiver i det her høringsforslag.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

7. Forslag til lokalplan "Heimdalsgade Syd II" (2011-129187)

Indstilling om,

1. at forslag til lokalplan "Heimdalsgade Syd II" (bilag 1) vedtages med henblik på offentliggørelse i to måneder, samt
2. at det foreslåede borgerdialogforløb, jf. bilag 3, vedtages.

Det bemærkes, at der ingen bemærkninger er til det planmæssige aspekt af sagen, idet det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

(Teknik & Miljø)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Der blev givet frist for afgivelse af mindretalsudtalelser til mandag den 21. november 2011 kl. 12.00.

=====

8. Cykelrejseplanlægger for København (2011-71365)

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

1. at der frigives en anlægsbevilling på 1,7 mio. kr. (2011 p/l) til det videre arbejde. Midlerne frigives på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 med 0,8 mio. i 2011, 0,7 mio. kr. i 2012 og 0,2 mio. kr. i 2013.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

(Økonomi)

Indstillingen blev godkendt med 46 stemmer imod 0. 2 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, V og Ø.

Følgende undlod at stemme: I.

=====

9. Hastighedszoner på Nørrebro (2011-109302)

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 0,5 mio.kr. til projektudvikling af 40 km/t hastighedszoner på Nørrebro og Ydre Nørrebro. Midlerne frigives på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 fordelt med 0,3 mio.kr. i 2011 og 0,2 mio.kr. i 2012.

Det forudsættes, at der i projektudviklingen af hastighedszoner på Nørrebro tages højde for afledte konsekvenser for busfremkommeligheden.

Det forudsættes herudover, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

(Teknik & Miljø)

Carl Christian Ebbesen (O): Hastighedsnedsættelser på Nørrebro er Dansk Folkeparti ikke tilhængere af. Det er vi ikke af den simple grund, at når man kører i bil i Københavns gader, så er det utrolig vigtigt, at der er en logik, at den hastighed, man kører i bilen, er logisk i forhold til det, der er naturligt, i forhold til det, som omgivelserne tillader.

Det er af hensyn til fremkommeligheden, men det er sådan set også af hensyn til, at man kan sige, at 50 km i timen sådan set er logisk at køre, hvis der er plads til det, hvorimod man, hvis man skal ned på 40 km i timen, er nødt til hele tiden at kigge på speedometeret for at være sikker på, at man ikke får en fartbøde. Dansk Folkeparti synes, det er problematisk, at man ikke naturligt kan køre det, som vejene nu tillader.

Det, der også sker her, er, at hvis vi tager hele Nørrebroområdet, også lukningen af Nørrebrogade, så betyder det sådan set, at bilerne mere og mere vil søge væk fra det her område, også af den naturlige grund, at bilerne bliver presset sammen, at der simpelt hen mangler fremkommelighed i hele det her område. Det er med til at sikre en øget belastning, at bilerne klumper sammen, at fremkommeligheden bliver elendig, at miljøbelastningen stiger.

Alle de tiltag, der bliver gjort i retning af, at man fjerner fremkommeligheden i byen, er med til at sikre, at vi får en større belastning af miljøet og den her manglende fremkommelighed. I øvrigt, hvis bilerne så søger udenom, er det også med til, at vi får en fortætning her og en større chikane af beboerne i de omkringliggende områder. I det hele taget er ideen om hastighedsnedsættelser generelt dum de steder, hvor det er logisk, at man sådan set kan køre både 50 og 60 km i timen.

Derfor opfordrer jeg endnu en gang til, at partierne i Borgerrepræsentationen tænker sig om, inden man bare hovedkulds overordnet synes, at biler er noget, der skal ud af byen, og at biler skal snegle sig frem langsommere end bus og cykel. Jeg tror, man må erkende, at bilen er et brugbart værktøj til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

at komme på arbejde, og at det er et brugbart værktøj for mange børnefamilier, der har brug for at komme rundt i byen.

Derfor er det helt ude i skoven at begynde at lave endnu flere chikaner imod bilisterne. Og endnu værre er det, hvis bilisterne skal rende rundt med hovedet nede i speedometeret i stedet for at kigge på vejen, hvis det her forslag bliver vedtaget.

Lars Weiss (A): Nu synes jeg, hr. Carl Christian Ebbesen burde have proportionerne lidt for øje. Det her drejer sig om nogle lokalgader i et boligkvarter, vel at mærke kun lokalgaderne. På de fordelingsgader, der ligger i området, bliver hastigheden ikke nedsat. Der, hvor der kører busser, bliver hastigheden ikke nedsat. Det handler udelukkende om den lokale trafik i et boligkvarter.

Som jeg lige er blevet gjort opmærksom på, så har hele Gladsaxe Kommune en 40 km-zone, og indtil videre eksisterer Gladsaxe endnu. Så inden man begynder at mane de værste skrækscenarier frem, mener jeg, at Carl Christian Ebbesen bør give tid til lidt eftertanke.

Iben Wiene Rathje (F): Vi er jo tilhængere af at højne trafikikkerheden for de bløde trafikanter. Det er det, det hele går ud på i det her forslag.

Når Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti siger, at det vil være til gene for bilisterne, så er det selvfølgelig rigtigt. Men jeg vil godt spørge Carl Christian Ebbesen, hvor hans grænser ellers ville ligge, fordi det også er til gene, at man skal køre 50 km i timen. Det ville måske også være meget rart at kunne køre 60 eller 70 km i timen. Hvor ligger din grænse? Er den på 50 km i timen, og hvorfor vil du sætte grænsen der? Er det ikke vigtigere, at fodgængere og cyklister kan færdes trygt på de her lokalgader, som det handler om?

Bo Normander (B): Tak til Carl Christian Ebbesen for et underholdende indslag.

Jeg har sådan set lidt svært ved at forstå den logik eller den logiske tankegang, som Carl Christian Ebbesen fremlægger, fordi sådan som jeg ser det, så må det betyde, at det i det hele taget er ulogisk ifølge Dansk Folkeparti at have hastighedsgrænser, fordi når man først har foden på speederen, og hvis man så kører på en motorvej, og der lige pludselig er et skilt med, at man skal køre 80 km i timen, så kan man jo ikke, fordi det følger jo ikke rigtig logikken. Så jeg synes, det er nogle helt ude i skoven, hvis man kan bruge det ord, -argumenter, som Carl Christian Ebbesen kommer med.

Altså det her drejer sig om et område på Nørrebro, hvor vi af hensyn til trafikikkerheden gerne vil gøre en indsats. Et rigtig godt middel til det er at reducere hastigheden på nogle strækninger. Så det er helt klart et forslag, som Det Radikale Venstre støtter.

Jakob Næsager (C): I Den Konservative Gruppe er vi imod at koncentrere trafikken, for jo mere vi koncentrerer trafikken, jo mere trængsel bliver der. Jeg har forstået, at det er en fælles opfattelse her i salen, at vi ønsker at begrænse trængslen. Vi er så ikke enige i, at det skal være med trængselsafgifter.

Vi synes, at det er en fordel at have trafikken spredt på så mange veje som muligt, så man netop ikke laver selvskabte problemer. Det at lave et selvskabt problem ved at koncentrere trafikken synes jeg er dumt, fordi så står vi med et nyt problem, som vi skal løse her i salen inden længe.

Vi vil rigtig gerne være med til at lave trafikdæpende foranstaltninger i de situationer, hvor der er behov for det. Derfor støtter vi i alle de projekter, hvor vi f.eks. arbejder med sikre skoleveje, glad og gerne, at det bliver mere trygt for børnene at gå i skole. Men at tage hele områder og sætte hastigheden ned generelt er vi imod. Det her er jo kun ét kvarter. Tidligere har vi skullet tage stilling til et andet kvarter, og vi har i anden sammenhæng også haft rødt rutenet. Jo mere vi sætter hastigheden ned, og jo færre veje, man må køre på, jo mere trængsel får vi, og så står vi bare med nye problemer.

I øvrigt havde vi jo tidligere på ugen i Teknik- og Miljøudvalget et forslag om også at begrænse trafikken på de private fællesveje. De private fællesveje udgør 43 pct. af kommunens veje, så hvis hel-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

ler ikke de må bruges til offentlig transport, så er der relativt få veje tilbage, som kan bruges til at afvikle byens trafik, og så bliver der for alvor trængsel i byen.

Så vi ønsker, at trafikken ikke skal koncentreres, men derimod spredes, og derfor kan vi ikke støtte det konkrete forslag.

Signe Goldmann (F): Jeg blev bare nysgerrig efter at høre den konservative ordfører. Det her i forhold til at sprede bilerne var argumentet. Så ville jeg bare høre, om man var mere positivt stemt, hvis nu det her forslag gik ud på, at man nedsatte hastigheden på alle veje, ikke kun de lokale, til 40 km i timen: så ville man jo ikke opnå den her samling af trafikken. Så jeg var bare interesseret i at høre, om det var noget, man var mere positivt stemt for så.

Carl Christian Ebbesen (O): I forhold til, hvad der er sket i København, så er det sådan, at antallet af biler, der kører rundt her i byen hver dag, faktisk ikke er steget de sidste mange, mange år. Men jeg tror, vi alle sammen kan blive enige om, at trafiktætheden er steget massivt.

Det, der er sket, er, at køerne er steget, der er langt flere biler, der ligger og pendler rundt for at finde parkeringspladser. Hastigheden er generelt blevet væsentligt nedsat på vores veje i København, og dermed er der skabt køer og tæthed.

Alt det her er jo sket sådan set af gode tanker fra den røde bloks side, nemlig at man synes, at her skal vejen være ensrettet, her skal der være indkørsel forbudt, her er der højresving forbudt, her er der venstresving forbudt, i det område her skal der være gågade, og her må bilerne ikke køre særlig stærkt.

Summen af alt det her har betydet, at fremkommeligheden i byen er blevet væsentligt begrænset, uden at der er kommet en eneste bil mere. Det synes jeg er tankevækkende. Det er selvfølgelig en strategi, det er jeg fuldstændig klar over, den røde blok ønsker jo bilerne ud af byen. Der er en massiv venstrefløj her på Rådhuset, der har forsøgt hele tiden at bekæmpe bilerne det, man kan.

Løsningen er jo i stedet for at sige: Lad os nu prøve at se, hvordan man kan udnytte de veje, der er, mest optimalt, lad os nu sørge for, at der bliver noget fremkommelighed, og er det logisk at køre 50 km i timen, så skal man selvfølgelig også køre 50 km i timen. Jeg synes i øvrigt, at det på nogle af de store veje, H.C. Andersens Boulevard eller andre, er logisk at køre både 60 og 70 km i timen. Så er det også det, der skal være tilladt. Det er i øvrigt sjældent, man kan komme op på den hastighed med den kø, der er derude, så farten regulerer i øvrigt ofte sig selv.

Så bliver jeg spurgt direkte: Hvorfor så lige 50 km i timen, hvorfor ikke noget andet? Men 50 km i timen er logisk, når man kører i en by. Enhver ved, at sådan er reglerne om det.

I forhold til trafiksikkerhed er det lidt pudsigt, at man satte hastigheden på motorveje ned til 100 km i timen for trafiksikkerhedens skyld, men virkeligheden var, at da man satte den op til 130, faldt antallet af ulykker.

Så den direkte sammenhæng mellem hastighed og ulykker er ikke nødvendigvis altid givet. Det har også noget at gøre med, om der er logik. Hvis der er logik i det, så overholder folk også hastighedsbegrænsningerne. Men er logikken der ikke, så er der en tendens til, at flere snyder og kører for stærkt.

Endelig vil jeg sige, at trafiksikkerhedsproblemer jo skal løses i forhold til cyklister med cykelstier og i forhold til gående med gode fortove, fodgængerovergange og andet. Så det er de metoder, som Dansk Folkeparti ønsker taget i brug for at højne sikkerheden.

Jakob Næsager (C): Det, der kalder mig på talerstolen, er et svar til SF's ordfører om, hvorvidt vi vil være med til en generel hastighedsnedsættelse i hele kommunen. Man kan jo sige, at i færdselsloven står der, at vi skal køre efter forholdene, så i myldretiden er der næppe ret mange, der kan køre meget mere end 40 km i timen i København, så i myldretiden vil det nok ikke betyde det helt store, om man havde en generel hastighedsgrænse på 40 km i timen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Men vi er imod at have en generel hastighedsgrænse i kommunen på 40 km i timen døgnet rundt, for det er jo slet ikke realistisk at få folk til at overholde det. F.eks. kan man ind over H.C. Andersens Boulevard om aftenen og natten se, at der rask væk bliver kørt meget stærkt. Der er ingen grund til at pålægge borgerne større gener end højst nødvendigt. Så til SF: Nej tak.

Iben Wiene Rathje (F): Jeg vil gerne høre, om Dansk Folkeparti og De Konservative egentlig bakker op om at nedsætte antallet af alvorligt tilskadekomne og dræbte i trafikken med 40 pct. Hvis I gør det, så vil jeg egentlig godt vide, hvordan I har tænkt jer at gøre det uden at røre bilisterne med en finger.

Jeg kan komme med et alternativt forslag, som vi godt kan forhandle lidt om. Noget af det, der er rigtig farligt for cyklister, er, når man kommer kørende forbi parkerede biler, og de banker en dør op i hovedet på en. Vi kunne godt fjerne nogle af de steder, hvor det er allermost farligt at køre forbi biler.

Så til Carl Christian Ebbesens bemærkninger om, at trafikken ikke er steget voldsomt. Det, der heldigvis er sket, er, at cyklismen er steget, og det gør jo, at der kan komme flere igennem gaderne på mindre plads, fordi cyklisterne fylder mindre. Det er jo det, der er løsningen på vores trængselsproblemer. Hvis vi alle sammen kører i bil, så er der jo ikke plads til os alle sammen, uanset hvor hurtigt vi kan køre, om vi så kører 70 eller 100 km i timen i gaderne.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil lade Jakob Næsager som ordfører svare på det retoriske spørgsmål, der kom, om vi kan gå ind for, at der skal være færre trafikdræbte, hvis det da kræver et svar.

Men jeg går op for at stille det spørgsmål, om det her overhovedet er blevet undersøgt, om det er i overensstemmelse med lovgivningen. Fordi jeg stillede sidste år et spørgsmål i Folketinget til justitsministeren, hvor jeg fik at vide, at de planer, der var om generelt at sænke hastigheden i hele København til 40 km i timen, ikke var lovlige, fordi man ikke som Borgerrepræsentation har hjemmel til at ændre trafiklovgivningen og sådan generelt sænke hastighedsgrænserne.

Nu gør man det så i et lidt mindre omfang, hvor man tager nogle zoner ud, og det virker for mig egentlig bare som en omgåelse af det nej, man har fået fra Folketinget til at lave trafiklovgivningen om.

Jeg synes endnu en gang, at det virker, som om man er ked af, at man ikke er Folketing herinde, og så prøver at lave ændringer i loven, selv om man ikke har hjemmel til det.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil bare bekræfte over for SF's ordfører, at Dansk Folkeparti er meget, meget optaget af sikkerhed, og det var også grunden til, at jeg var heroppe og sige, at måden, man opnår det ved, er ved at sikre, at vores fortove ikke er nogle, man falder på, og at de er til stede der, hvor man skal gå, at der er cykelstier der, hvor der er behov for det, specielt omkring vores skoler, hvor de mindre børn cykler.

Men generelt er Dansk Folkeparti jo varm tilhænger af cykelstier. Vi er også tilhængere af, at mange af de parkeringspladser, der er nødt til at blive fjernet fra gadeniveau for at få etableret de her ting, kan man putte i p-huse eller under jorden. Vi ved, det er dyrt, men det er jo en model, som vi arbejder for for at opnå de her ting.

Det sidste, jeg vil sige, som faktisk er helt, helt afgørende, og jeg tror, vi alle sammen har oplevet det, uanset om vi selv kører på cykel eller i bil, er, at cykeladfærden i København er lige på kanten af, hvad der er sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Derfor mener jeg stadig, at vi skal fortsætte vores initiativer med at få cyklisterne til at opføre sig mere anstændigt i trafikken.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Morten Kabell (Ø): Tak til i virkeligheden to, først Rasmus Jarlov. Det kan godt være, jeg læser indstillingen forkert, men jeg synes dog, der står to relativt afgrænsede zoner i København og ikke en indførelse af en nedsættelse af hastigheden for alle gader i hele byen. Så kunne Rasmus Jarlov ikke godt bekræfte, hvad det egentlig er vi behandler i aften.

Carl Christian Ebbesen har nu et par gange været oppe og fortælle os alle sammen, at der jo ikke er kommet flere biler i byen. Så er det, jeg undrer mig, fordi hvorfor var det så, at man i løbet af hele forsommeren skulle lave en ny parkeringsaftale, som jo ellers blev begrundet med, at bilejerskabet blandt københavnerne var steget 20 pct. over de sidste 7-8 år, så vidt jeg lige erindrer. Så det undrer mig en hel del. Eller skal vi ikke bare blive enige om, at Carl Christian Ebbesen havde nogle forkerte tal.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er nødt til at svare igen, når der kommer, hvad hedder sådan noget, påståelige tal fra Enhedslistens Morten Kabell.

Det, der er korrekt, er, at bilejerskabet er steget, men det, der ikke er korrekt, er, at der bliver kørt flere kilometer, altså der er ikke flere, der passerer gaderne i København. Så det, det betyder, er, at bilejerskabet er steget, men antal kørte kilometer pr. bil er faldet. Det er grunden til, at vi har set en frygtelig fortætning af byen, bilerne holder mere i kø, fremkommeligheden er stort set lig nul for øjeblikket. Grunden til det er, at man har spærret gader af, at man har lavet gader ensrettet, at man har lavet højre- og venstresving forbudt. Det er grunden til, at vi står med de store udfordringer, der er for øjeblikket.

Iben Wiene Rathje (F): Jeg vil blot berolige Rasmus Jarlov med, at alt, hvad der laves af trafikforanstaltninger i Københavns Kommune, bliver godkendt af politiet. Det bliver godt nok ikke godkendt af Folketinget, men jeg tror, at politiet er en rimelig garant for, at det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Det er ret svært at ændre noget som helst, fordi de er ret konservative, så jeg tror, de har styr på det.

Carl Christian Ebbesen vil jeg spørge, om I så ikke vil være med til at fjerne nogle af de parkerede biler, som gør, at vi har utrolig svært ved at lave de cykelstier, vi gerne vil i Københavns Kommune. Det er faktisk den største begrænsende faktor, når vi ser på, hvad for nogle cykelstiprojekter vi gerne vil lave.

Indstillingen blev godkendt med 39 stemmer imod 12.

Før stemte: A, B, F, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, I, O og V.

Venstre og Dansk Folkeparti videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, som Det Konservative Folkeparti tilsluttede sig:

"Dansk Folkeparti og Venstre er imod forslaget, da det skaber større chikane og trængsel i byen."

=====

10. Anlægsbevilling, ombygning af Vigerslev Allé (2011-122025)

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 28,4 mio. kr. (2011 p/1) til udvikling og anlæg af ombygningen af Vigerslev Allé mellem Vesterfælledvej og Enghavevej. Bevillingen gives på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 og skal fordeles med 0,5 mio. kr. i 2011, 3,5 mio. kr. i 2012, 19,0 mio. kr. i 2013 og 5,4 mio. kr. i 2014.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

(Teknik & Miljø)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

11. Lejekontrakt til Sundhedshus Nørrebro (2011-53931)

Indstilling om,

1. at Københavns Ejendomme bemyndiges til at indgå betinget lejekontrakt vedr. lejemål til et sundhedshus beliggende på Nørrebrogade 209 (bilag 1),
2. at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen bevilges et træk på lånerammen på 6,361 mio. kr. i 2011, 29,687 mio. kr. i 2012 og 6,361 mio. kr. i 2013; i alt 42,409 mio. kr., hvorved deponeringsforpligtelsen bortfalder,
3. at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen bevilges et træk på lånerammen på 1,88 mio. kr. i 2011, 8,79 mio. kr. i 2012 og 1,88 mio. kr. i 2013 i alt kr. 12.55 mio. kr., såfremt der ikke opnås dispensation for en del af deponeringen,
4. at lejemålet til Forebyggelsescenter Nørrebro beliggende Tranevej 27 opsiges,
5. at lejemålet til Ryg- og Genoptræningscenter København, Hans Knudsen Plads opsiges,
6. at der til etablering af særindretning i sundhedshuset mv. gives en anlægsbevilling på 7,5 mio. kr., som finansieres af rådighedsbevillingen på Sundheds- og Omsorgsudvalgets bevilling Pleje, Service og Boliger for ældre, Anlæg, funktion 4.62.88.3, samt
7. at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen bemyndiges til at fremleje til andre forvaltninger, sygesikringsydere og øvrige aktører.

Det bemærkes, at de i Budget 2012 ansøgte 0,75 mio. kr. til særlige handicapindretninger i sundhedshuset er bevilligede med en stjernemarkering, og dermed kan indgå i etableringen af sundhedshuset. Da sundhedshuset er et nybyggeri, og der således jf. indstillingen er usikkerhed om den endelige udgift til opførelsen, forudsættes det, at en ny indstilling forelægges såfremt det endelige deponeringsbeløb væsentligt overstiger de 54,959 mio. kr., som Sundheds- og Omsorgsudvalget med nærværende indstilling ansøger om bevilling til. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.

Det bemærkes endvidere, at Københavns Ejendomme har på tidspunktet for denne § 15-erklæring indgået betinget erhvervslejekontrakt med udlejer/bygherre vedr. lokaler til brug for Sundhedshus Nørrebro i byggeprojektet. Kontrakten er fra Københavns Ejendomme side betinget af godkendelse i Borgerrepræsentationen den 17. november 2011. Kontrakten er fra udlejers side betinget af en række forhold bl.a. finansiering af byggeriet som løbende skal løftes af udlejer. Ejendommen bygges og indrettes af bygherre i henhold til udarbejdet kravspecifikation fra Sundheds- og Omsorgsforvaltningen. Lejemålet forventes overtaget 1. maj 2013. Lejemålet omfatter 5.749,50 m². Den årlige leje udgør kr. 6.106.975,00 ekskl. moms. Denne leje inkluderer betaling for ca. 100 aflåselige cykelpladser i p-kælder. Parkeringspladser til biler kan eventuelt lejes separat. Udover lejen betales der drifts- og forbrugsomkostninger. Lejen svarer til kr. 1.050,00 ekskl. moms pr. m² pr. år. Lejen vurderes at være markedskonform for lokalernes beliggenhed, indretning og stand.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

(Økonomi)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. november 2011**

=====

12. Samlokalisering af Lokalområdekontoret og Hjemmeplejen i Valby/Kgs. Enghave/Vesterbro (2011-114986)

Indstilling om,

1. at Københavns Ejendomme gives bemyndigelse til at indgå lejemål hos 3. mand beliggende i Valby (bilag 1),
 2. at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen bevilges træk på lånerammen på 16.091.980 kr., hvorved deponeringsforpligtelsen bortfalder,
 3. at der fra 2012 varigt overføres 325.000 kr., svarende til halvdelen af den anslåede årlige besparelse, fra Sundheds- og Omsorgsudvalgets bevilling Pleje service og boliger for ældre, demografireguleret, funktion 5.32.32.1 til Økonomiudvalgets bevilling: Fælles rammepuljer, funktion 6.45.50,
 4. at Københavns Ejendomme samtidigt opsiges lejemålene beliggende Ottiliavej, Gammel Køge Landevej, Sydhavns Plads 12 og Druerhaven 25, samt
 5. at lokalerne på Valbyholm overdrages til Københavns Ejendomme med henblik på udlejning til anden forvaltning eller afhændelse.
- Det forudsættes at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)
(Sundhed & Omsorg)

Der var på pladserne omdelt et rettelsesblad til indstillingen, se bilag.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

13. Udmøntning af driftsmidler til Ørestad Folke- og Skolebibliotek (2011-96043)

Indstilling om,

1. at der i 2012 gives 4,90 mio. kr. og fra 2013 og frem varigt gives 5,45 mio. kr. (2011-P/L) på Kultur- og Fritidsudvalgets driftsbevilling, funktion 3.32.50.1 – Folkebiblioteker til drift af Ørestad Folke- og Skolebibliotek, samt
 2. at der anvises finansiering for i alt 4,90 mio. kr. (2011-P/L) i 2012 og 5,45 mio. (2011-P/L) kr. i 2013 og frem på Økonomiudvalgets bevilling, Fælles rammepuljer, funktion 6.45.51.1 - Sekretariat og forvaltninger.
- Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme.
(Kultur- og Fritidsudvalget)
(Kultur & Fritid)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14. Udmøntning af driftsmidler til Valby Vandkulturhus (2011-118907)

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

1. at der i 2011 gives 1,6 mio. kr. (2011-P/L), i 2012 gives 17,1 mio. kr. (2011-P/L) og i 2013 og frem gives 14,9 mio.kr. (2011-P/L) på Kultur- og Fritidsudvalgets driftsbevilling, funktion 0.32.31.1 - Stadi-
ons, idrætsanlæg og svømmehaller, samt

2. at der anvises finansiering for i alt 1,6 mio. kr. (2011-P/L) i 2011, 17,1 mio. kr. (2011-P/L) i 2012 og 14,9 mio. kr. (2011-P/L) i 2013 og frem på Økonomiudvalgets bevilling, Fælles rammepuljer, funktion 6.45.51.1 - Sekretariat og forvaltninger. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

(Kultur & Fritid)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

15. Godkendelse af Socialforvaltningens kvalitetsstandarder for hjemmehjælp og træning (2011-98435)

Indstilling om,

1. at kvalitetsstandarderne for hjemmehjælp og aflastning/afløsning jævnfør servicelovens §§ 83 og 84 godkendes (bilag 1a),

2. at kvalitetsstandarderne for træning jævnfør servicelovens § 86 godkendes (bilag 1b), samt

3. at Socialudvalget godkender borgerpjece vedr. hjemmehjælp, aflastning/afløsning og træning (bilag 1c).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets bud-
getramme.

(Socialudvalget)

(Social)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

16. Socialforvaltningens og Børne- og ungdomsforvaltningens deltagelse i Socialministeriets fo- rebyggelsesprojekt (2011-48381)

Indstilling om,

1. at Socialudvalgets indtægts- og udgiftsbudget hæves med 0,69 mio. kr. på bevillingsområde Tvær-
gående opgaver og administration, funktion 6.45.51.1 fordelt på årene 2011-2012 som angivet i tabel 1
jf. økonomiafsnittet, godkendes.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets bud-
getramme.

(Socialudvalget)

(Social)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

17. Anlægsbevilling Børnemad 2010-12, 2. fase (2012) (2011-115529)

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

1. at der gives en anlægsbevilling som pulje på 21.578.570 kr. til vedligehold og opgradering af køkkener i daginstitutioner. Anlægsbevillingen finansieres i 2012 på BUU's bevilling Anlæg, funktion 5.25.14.3, integrerede institutioner. Anlægsbevillingen fordeles med 2.800.000 kr. på BUU's bevilling Anlæg, funktion 5.25.14.3, og med 18.778.570 kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Københavns Ejendomme, funktion 5.25.14.3.

Det bemærkes, at med forbehold for Kultur- og Fritidsforvaltningens § 15 forudsættes det, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets budgetrammer.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

(Børn & Unge)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18. Røkeri i udvalg (2011-163811)

Børn- og Ungeudvalget

Godkendelse af,

1. at Sofie K. Led (A) udtræder som suppleant med virkning fra d. 17. november 2011.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

2. at Stig Ekman (A) indtræder som suppleant med virkning fra d. 17. november 2011.

Boligkommissionen

Godkendelse af,

3. at Claus Schmidt udtræder som medlem med virkning fra d. 17. november 2011.

Godkendelse af,

4. at Henrik Dankelev udtræder som suppleant med virkning fra d. 17. november 2011.

Meddelelse om,

5. at Henrik Dankelev indtræder som medlem med virkning fra d. 17. november 2011.

Godkendelse af,

6. at Mogens Dürr udtræder som suppleant med virkning fra d. 17. november 2011.

Meddelelse om,

7. at Kenneth Søndergaard indtræder som suppleant med virkning fra d. 17. november 2011.

Østerbro Lokaludvalg

Godkendelse af,

8. at Birthe Mørck (udpeget af området "Idræt og motion") indtræder som 1. suppleant i lokaludvalget med virkning fra den 17. november 2011.

9. at Shan Liu (udpeget af området "Børn og Unge") indtræder som 2. suppleant i lokaludvalget med virkning fra den 17. november 2011.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19. Forespørgsel om havnetunnel (2011-151889)

Overborgmesteren bedes redegøre for,

a) hvilke initiativer overborgmesteren har taget for at lægge biltrafikken ned under jorden for at aflaste byens gader for gennemkørende trafik,

b) hvilken betydning har det for fremdriften i anlæg af en havnetunnel, at flere pensionskasser har tilkendegivet, at de gerne vil være med til at finansiere en havnetunnel i København, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. november 2011**

c) hvad har overborgmesteren gjort for, at regeringen følger op på Infrastrukturkommissionens anbefaling om en østlig omfartsvej i København i form af en havnetunnel.

(Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Venstre og Liberal Alliance)
(Økonomi)

Jakob Næsager (C): Her i salen har vi ofte talt om, hvordan vi kunne begrænse trængslen i København, og en af mulighederne er netop at få en havnetunnel, så vi kan få en del af den gennemkørende trafik ned under jorden. Det giver mulighed for, at vi kan bruge pladsen på gadeplan til lokaltrafik, til gående, til cyklister og til folk med et lokalt ærinde.

Derudover er der den fordel ved en havnetunnel, at man kan nedbringe forureningen, for ved at lede trafikken ned under jorden kan man i tunnelrøret rense udstødningen. Derfor er der mange gode grunde til at få en havnetunnel, og jeg har noteret, at rigtig mange partier her i salen har talt varmt og inderligt for en havnetunnel. Derfor har vi rejst den her forespørgsel, fordi når der er enighed om, at det er et godt mål, hvorfor er det så, at vi ikke kommer ud over stepperne og får det realiseret.

Vi kunne derfor godt tænke os med den her forespørgsel at få afdækket, hvilke initiativer overborgmesteren har taget for at få realiseret den havnetunnel, som vi allerede har fået lavet sammenlignende analyser om her i huset. Siden vi har diskuteret det sidst, er der oven i købet en stribe pensionskasser, som har tilbudt at være med til at finansiere en havnetunnel, og det kunne være rigtig interessant at vide, hvordan og hvorledes den her mulighed er blevet grebet. Det er vel nærmest det, man kan kalde et window of opportunities. Derfor gælder det om netop nu, hvor situationen åbner mulighed for det, at gribe bolden og få sat handling bag de mange fine ord.

Vi har også på nationalt plan en fin undersøgelse af, hvordan og hvorledes det kunne laves. Den tidligere regerings infrastrukturkommission har anbefalet en østlig omfartsvej om København. Det er faktisk blevet anbefalet som en af topprioriteterne, fordi København er et af de steder, hvor der er allerstørst behov.

Derfor kunne det være interessant at høre, hvad overborgmesteren har gjort for at følge op over for den nye regering på, at vi får realiseret en havnetunnel. Fra partierne bag forespørgslen ser vi meget frem til overborgmesterens besvarelse. Tak.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for begrundelsen, og så giver jeg ordet til mig selv til besvarelsen.

Som I hørte i begrundelsen, så har jeg modtaget en forespørgsel fra Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Venstre og Liberal Alliance om en havnetunnel.

Jeg vil begynde med at sige, at jeg er helt enig med forespørgerne i, at en havnetunnel vil være rigtig god for København og for hele hovedstadsområdet. En havnetunnel eller det, som jo altså rettelig er en østlig omfartsvej, er en god ide især af to årsager: Det har en gavnlig effekt på trængslen i København og dermed på miljøet, og en havnetunnel kan bidrage til en væsentlig kickstart af beskæftigelsen. Derfor skal vi have en god og konstruktiv dialog med staten herom.

Hvis man vil drøfte en havnetunnel, er man også nødt til at forholde sig til at turde tale om finansieringen. Også her er en trængselsring en rigtig god del af løsningen. Transportministeriet er i gang med at analysere en havnetunnel, altså en østlig omfartsvej omkring København, netop som en opfølgning på en af Infrastrukturkommissionens anbefalinger. Økonomiforvaltningen deltager i Transportministeriets styregruppe for analyserne. Det forventes, at Transportministeriet vil fremlægge resultaterne af deres foreløbige analyser senere på året, altså om ganske kort tid.

En tunnel fra Nordhavnsvej via Nordhavnen til Refshaleøen og videre under Amager til Amagermotorvejssystemet skønnes at koste i størrelsesordenen 25 mia. kr. Når Transportministeriet har sine analyser klar, ser jeg frem til en drøftelse heraf med både transportministeren og Folketingets transportpolitiske ordførere og andre interessenter i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Skønsmæssigt vil en havnetunnel blive brugt af 50.000-60.000 biler dagligt, heraf ganske mange tunge køretøjer, da vi har en meget stor trafik af lastbiler til Nordhavnen, et sted mellem 700 og 800 lastbiler dagligt, der i dag kører ad de mindre veje.

Nogle af de her biler kører altså uden at have et egentligt ærinde i byen, og derfor vil det være rigtig godt at kunne lede dem uden om det indre København og dermed fjerne nogle af de store trængsels- og miljøgener, vi har af mange biler, også tunge biler i byen.

Havnetunnelen vil mindske trængslen på vejene og bidrage til et bedre miljø og en sundere by. Biltrafikken i det indre København kan reduceres med ca. 30 pct., hvis en havnetunnel kombineres med en trafiksanering i Indre By og en trængselsring. Faldet vil være endnu større på f.eks. Knippelsbro og Langebro. En havnetunnel vil forbedre kapaciteten på det overordnede vejnet til gavn for trafikafviklingen i hele hovedstaden. Derfor er en havnetunnel også primært et statsligt projekt.

Som sagt, hvis man ønsker en seriøs debat om en havnetunnel, er man også nødt til at forholde sig til spørgsmålet om, hvordan man kan finansiere den. Det gælder også for de andre store og relevante infrastrukturprojekter i København som f.eks. udbygningen af metroen og etableringen af letbane. En havnetunnel koster som sagt ca. 25 mia. kr.; det er et meget stort beløb.

Det kan overvejes at etablere en havnetunnel i mindre etaper, som er økonomisk mere overskuelige. En oplagt første etape kunne være at forlænge Nordhavnsvejen, som er under etablering og finansieret af Københavns Kommune, videre med en tunnel direkte til Nordhavnen.

Pengene hænger, som enhver ved, ikke på træerne i disse år, slet ikke for statens vedkommende. Trængselsringen skaber et provenu, der kan anvendes til investeringer i infrastruktur, som vi ellers ikke ville have råd til.

Der spørges i forespørgslen til, hvad jeg har gjort i denne sag, og senere i aften har vi jo en debat om styreformen i Københavns Kommune. Jeg tror, det allerede nu er vigtigt at slå den tone an, at det altså ikke er hverken overborgmester eller borgmester, der træffer beslutninger, heller ikke om at føre biler under jorden i København. Overborgmesteren tager ikke beslutninger eller initiativer, der har den her karakter. Det gør Økonomiudvalget, og det gør Borgerrepræsentationen. Der ligger ansvaret og kompetencen.

Økonomiforvaltningen forbereder beslutningerne og initiativerne undervejs i samarbejde med mig som formand for Økonomiudvalget. Så jeg vil meget gerne fortælle, hvad økonomiforvaltningen i samarbejde med mig har gjort for at fremme en beslutning om en havnetunnel.

Jeg har netop, også så sent som i dag, været i dialog med transportministeren om denne sag. Det har jeg også været i den seneste tid med borgmestrene i en række omegnskommuner omkring København, fordi vi netop kan se, at der er behov for større infrastrukturinvesteringer i hovedstaden i de kommende år for at sikre, at vi kan rumme de 100.000 ekstra borgere i København, men selvfølgelig også for at sikre, at vi får fjernet trængslen, og at vi får fjernet de godt 130.000 arbejdstimer, folk sidder i kø for at komme rundt i København, og det provenutab, vi jo altså også har samfundsøkonomisk på det i form af op til 8 mia. kr. tab af arbejdstid.

I forhold til placeringen af trængselsringen så mener jeg, at der i hovedtræk kan være tale om tre mulige placeringer af en trængselsring. Den ene er det, der lå fra oprindelig Kommuneforum som en skitse i Ring 2, den anden er ude i Ring 3, og den midt mellem er jo altså kommunegrænsen. Jeg vil ikke lægge skjul på, at for mit eget vedkommende mener jeg, at kommunegrænsen bør være kompromiseret, der sikrer mest sammenhængskraft i København, også i forhold til skoledistrikter.

Det vil selvfølgelig også gøre sig gældende ude i omegnskommunerne. Hvis en trængselsring kommer til at være placeret i omegnskommunerne, vil det også være langt bedre for dem, at den ligger på kommunegrænsen, hvor den også følger nogle helt naturlige forløb i byen, nemlig Harrestrup Å-forløbet og også Damhussøen, hvor vi har færrest mulige indfaldsveje, som i givet fald skal reguleres af en trængselsring.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Der kan være behov for tilpasninger som følge af det overordnede vejnets udformning, f.eks. Helsingørmotorvejen og Amagermotorvejen, men ellers synes jeg, at udgangspunktet bør være kommunegrænsen.

På min prioriteringsliste over infrastrukturforbedringer, som bør finansieres af trængselsringen, står metro til Nordhavnen som det allerførste, og som jeg håber, vi kan få en meget hurtig afklaring af, fordi vi kan få den her rabat på 300 mio. kr. ved at etablere den, samtidig med at vi etablerer den cityring, som vi har gang i, og dermed også undgår at skulle ud og belaste borgerne med en yderligere infrastrukturinvestering her, hvis den kan laves samtidig med. 300 mio. kr. i rabat er værd at tage.

Havnetunnelen, og her i første omgang første etape fra Nordhavnsvejen over til selve Nordhavnen, også metro til Sydhavnen, altså til Teglgolmen, til Sluseholmen, til den gamle del af Sydhavnen, står højt på min liste. Og så med mulighed for at kombinere med letbane fra Ny Ellebjerg S-togsstation ud til Hvidovre Hospital og dermed også koble den på den letbane, som Vestegnskommunerne har indgået samarbejde med staten om, den, der går på tværs af fingersystemet, altså fra Hvidovre og op til Gladsaxe, Lyngby og Herlev.

Det kunne selvfølgelig også være rigtig godt, hvis vi kunne forbinde hospitalet i Herlev med en letbane fra Nørrebro S-togsstation ud gennem Brønshøj, som i første omgang også skal gå under jorden, fordi vi har så bytæt et område fra Nørrebro S-togsstation, men dermed som en letbane, der går til Herlev Hospital og til Gladsaxe.

Og endelig busfremkommelighed og højklassede busløsninger også i den Indre By.

Det er de projekter, jeg vil drøfte med transportministeren og borgmestrene i omegnskommunerne i den kommende tid.

Jeg er som sagt glad for, at forespørgerne her i dag giver anledning til, at vi kan få en god debat og dermed forhåbentlig også få fælles opbakning fra Københavns Kommune til en samlet infrastrukturpakke, som peger rigtig mange år frem på, hvordan vi skaber en endnu bedre by, et endnu bedre København, et endnu grønnere København, baseret på en kombination af, at vi får trafikken uden om byen for de biler, der ikke har noget ærinde herinde, vi får reguleret i form af trængselsafgift, og at vi får virkelig investeret i den kollektive trafik, i infrastruktur, der sikrer god kollektiv trafik.

Jeg vil håbe, at vi netop kan få de her banket så højt op på dagsordenen, også hos Folketingets partier, så vi ikke risikerer, at alle investeringer i de kommende mange år ender alle andre steder end netop i hovedstadsområdet.

Signe Goldmann (F): Jeg vil starte med at kvittere for den sidste del af det, overborgmesteren fik sagt herfra, om letbaner og metro. Jeg synes, det lyder rigtig, rigtig positivt. Det er toner, som vi er rigtig glade for at høre.

For at vende tilbage til havnetunnelen. Der blev fremhævet to argumenter. Det ene af dem var, at det var en god måde at få kickstartet beskæftigelsen på. Der kunne jeg godt tænke mig at høre, om der er et argument for, at havnetunnelen er en væsentlig måde at kickstarte på end f.eks. at lave mere metro eller bygge flere cykelstier, om kickstarten ikke kunne komme på en anden måde.

Derudover står det en smule uklart for mig, præcis hvor højt havnetunnelen er prioriteret fra overborgmesterens side. Altså hvis vi forestiller os, at nogle kommer og dumper 20-25 mia. kr. ned til os og siger, dem må I lave trafik for, er det så havnetunnelen, der står øverst på ønskelisten, eller er det mere metro – man kan få rigtig, rigtig meget metro for 25 mia. kr. – eller er det flere cykelstier, eller hvor ligger prioriteringen henne?

Morten Kabell (Ø): En havnetunnel skaber mere trafik i København, skaber flere biler i byen, ikke mindre trafik og ikke færre biler i byen. Ganske uafhængige studier viser, at en havnetunnel vil betyde, at vi samlet får 4 pct. flere biler i bybilledet i København og altså ikke på nogen måde får lettet den samlede københavnske trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Overborgmesteren lokker pænt med, at den Indre By, måske også tilgrænsende områder, kan få sin trafik nedsat med 30 pct., og det lyder jo fristende. Specielt for en christianshavner, som jeg er, kan det være mægtig fristende, hvis jeg alene skulle tænke på min egen egoistiske hverdag.

Men der tilføjes dog også en lang række hvis'er, og her er det jo nok hvis'erne, der er det interessante, i detaljen er djævelen begravet. Fordi har vi nogen som helst garantier for, at alle de tiltag, som overborgmesteren nævner der skal til for at få nedsat trafikken i den Indre By, også gennemføres bag efter? Så er virkeligheden: Nej, det har vi ikke. Men så står vi med en havnetunnel, som bare skaber mere trafik i byen, og som ikke skaber de forbedringer, som man så ellers lokker med. Jeg må også erkende, at sporene, i hvert fald fra de første par år, skræmmer, så løftet klinger ærlig talt i mine ører ganske hult.

Samlet får vi altså 4 pct. flere biler i byen ved at bygge en havnetunnel, så i bund og grund kan vi få lov til at betale over 25 mia. kr. for at få ca. 10.000 ekstra biler ind fra forstæderne hver eneste dag. Det er 2½ mio. kr. pr. bil, og så kan vi vurdere: Er det virkelig det, vi ønsker at bruge vores anlægsmidler på?

Medmindre overborgmesteren har en pengemaskine nede i kælderen her på Rådhuset, som kan bruges til slige formål, så kan jeg i bund og grund kun fortsætte dér, hvor Signe Goldmann fra SF slap, og sige: Er det i virkeligheden det, vi ønsker at bruge de mange penge på? Får vi 25 mia. kr. fra regeringen, eller kan vi pludselig finde 25 mia. kr. i et økonomisk råderum på kommunens budget, og kan vi bruge dem på trafikforbedringer, er det så virkelig en trafikmaskine, der skaber flere biler i byen, vi ønsker at bruge pengene på, eller er det mere kollektiv trafik? Er det forbedringer af den eksisterende kollektive trafik, er det flere og bedre pendlingsmuligheder med den kollektive trafik for resten af Sjælland? For det er i bund og grund det, vi burde tage og løse, et samlet trafiksystem på hele øen her, og ikke mindst også for Sverige. Eller er det i bund og grund, som overborgmesteren gerne vil have det, en havnetunnel, der skaber mere trafik i byen, mere forurening og mere trængsel?

For jeg er som sådan enig med overborgmesteren i den sidste del af hans tale, der handler om miljøringen og dens konsekvenser. Her er vi heldigvis enige om at gennemføre et stort og givtigt projekt for københavnere og i bund og grund både for klima og miljø og på større niveau.

Vi er ikke nødvendigvis enige om anvendelsen af provenuet, men jeg kan da roligt sige, at vores holdninger fra Enhedslistens side ikke overraskende er at få etableret mere metro, flere letbaner der, hvor det er det mest relevante, skinnebåren trafik, forbedring af den eksisterende kollektive trafik, pendlingsmuligheder for Sjælland og også gerne en nedsættelse af taksterne i den kollektive trafik, som er steget uforholdsmæssigt meget, når man ser på f.eks. benzinpriserne over de sidste 30 år.

Så afslutningsvis: En interessant tale, overborgmesteren fik holdt, men man må bare sige, at præmissen er grundlæggende forkert. Hvis man tror, at den skaber mindre trafik i byen, ja, så tager man fejl. Som sagt er 4 pct. flere biler i bybilledet det, vi kan få ud af at bruge mellem 25 og 30 mia. kr. Det er ærlig talt ikke pengene værd.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil først gerne lige kvittere over for Enhedslistens Morten Kabbell for, at man nu er tilhænger af metro i København. Det har Enhedslisten jo ikke været tidligere, så jeg er glad for, at man synes, det er et redskab, der skal bruges for, at folk kan blive bragt frem til arbejde og tilbage igen.

Når det er sagt, så er jeg sådan set glad for, at vi fik overborgmesterens redegørelse om planerne for en havnetunnel. Og jeg er rigtig glad for, at overborgmesteren og Dansk Folkeparti er enige om de mange fordele, der er ved en havnetunnel.

Det, som bekymrer mig lidt, er, at den her tunnel direkte fra den nuværende Nordhavnsvej og over til Nordhavnen jo er en tunnel, som skal komme på et tidspunkt. Derfor kan vi ikke læne os tilbage og bare sige, at det er statens problem at få den del løst. Der tror jeg, vi allerede nu her i kommunen er nødt til at gøre os nogle overvejelser om hvordan vi i hvert fald får den første stump lavet, et par

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

milliarder kroner koster den sikkert. Det er vi nødt til. Men det ville jo være lykken, hvis vi kan få det koblet sammen med en havnetunnel helt om til Amagermotorvejssystemet.

Men det, der bekymrer mig lidt ved overborgmesterens tale her, er: Hvorfor vente, hvorfor skal først Transportministeriet kigge lidt på tingene og lave analyser og 25 mia. kr. og frem og tilbage? Altså hvad er det, der gør, at vi ikke mere massivt presser på? Der er jo et flertal her på Københavns Rådhus, der vil den havnetunnel. Vi har brugt masser af tid og rigtig mange år på den, og det eneste, vi får ud af det, er, at bilismen og trafikken klumper sammen inde omkring Rådhuspladsen. Der er et skrigende behov for den her havnetunnel, og derfor er vi nødt til at råbe højt igen og igen og igen og blive ved med at presse på. Jeg vil både bede og opfordre overborgmesteren til også i forhold til den nye regering, der er kommet, at udøve sin indflydelse over for sit politiske parti internt for at få presset på.

Til alle de her mange diskussioner, der så har været, om det her med, hvor man, hvis man nu fik 25 mia. kr., så skulle bruge dem henne: Nu tror jeg ikke, man får 25 mia. kr. bare lige sådan. Men jeg synes alligevel, at både Enhedslisten og SF, der har været på talerstolen, skulle gøre sig nogle overvejelser om, hvad der ville ske, hvis folk pludselig holdt op med at køre i bil. Hvor ville man så skaffe finansiering fra med mistede registreringsafgifter, mistede benzinafgifter, mistede p-indtægter, mistede p-bødeopkrævninger og -betalinger?

Det er jo et kæmpe finansieringshul, der ville opstå i Københavns Kommune, hvis folk pludselig valgte at sige, at nu ville de cykle eller måske endda tage den kollektive trafik. Hvor mange ekstra tog skulle der ikke sættes ind, hvor mange ekstra busser skulle der ikke sættes ind, hvor mange ekstra metrostrækninger skulle der ikke laves for at afløse bilismen?

Ud over det kan jeg så forstå, at man vil indføre den her betalingsring, som overborgmesteren ifølge sin besvarelse af forespørgslen her mener skal være med til at finansiere nogle af de her ting. Altså som jeg har forstået det, så er det en fuldstændig død sild, hvis man tror, at en betalingsring skal finansiere noget som helst. Den vil være massivt dyr at etablere, og der vil komme et øget pres på den kollektive trafik, der vil gøre, at der skal finde en udbygning sted.

Det vil sige, at i diskussionerne om, om man kan finansiere noget som helst med en betalingsring, er det overhovedet ikke aktuelt de næste mange, mange, mange år. Tværtimod vil indførelsen af en betalingsring medføre et stigende finansieringsbehov til at nedsætte billetpriserne, til at sørge for udbygning af den kollektive trafik som afløsning for de biler, der selvfølgelig vil blive begrænset af en betalingsring.

Jeg kunne egentlig have lyst til at sige en masse mere, som jeg har skrevet ned her, men jeg kan se, at tiden går. Så jeg tror, jeg lige vil gøre mig mine overvejelser over, om ikke jeg skal tage en runde mere. Tak for ordet.

Bo Normander (B): Jeg vil også gerne takke overborgmesteren for en fyldestgørende og sådan set rigtig god besvarelse af forespørgslen med mange konkrete bud.

En ting, som jeg tænker på, er, at der i regeringsgrundlaget står noget om betalingsringen, eller trængselsringen, som vi måske mere rettelig må kalde den. Der står om indtægterne fra sådan en trængselsring, som skønnes at være omkring 2 mia. kr. om året, at de skal anvendes til bedre og billigere kollektiv trafik i og omkring hovedstadsområdet. Det er jo sådan set hele ideen med en betalingsring, at vi skaber mindre trængsel for alle trafikanter, for bilister, cyklister, for dem, der anvender kollektiv trafik. Og for at det skal kunne fungere, så er det vigtigt, at vi skaber en bedre offentlig transport, sådan så de, der vælger at lade bilen stå, kan komme hurtigt ind til byen.

Jeg er sådan set meget enig i overborgmester Frank Jensens ønskeliste om, hvad man kan anvende provenuet til. Det Radikale Venstre støtter i høj grad en metro til Nordhavnen og metro i det hele taget og også letbaner. Men jeg vil høre overborgmester Frank Jensen, om det er rigtigt, at Socialdemokratiet vil fastholde, at en første etape af havnetunnelen skal være på ønskelisten, for det strider sådan set imod regeringsgrundlaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. november 2011**

Lars Berg Dueholm (I): Jeg vil såmænd starte med at takke overborgmesteren for hans tale, eller det vil jeg sige, jeg vil takke overborgmesteren for, at han tog sig tid til at besvare forespørgslen, men jeg synes nu ikke, han svarede på det, der blev spurgt om. Det var sådan lidt apropos havnetunnel, så kan vi jo tale om betalingsring og i øvrigt også letbane til Herlev Hospital. Det var sådan set ikke det, som vi fra partiernes side ønskede, at overborgmesteren skulle redegøre for. Vi havde en forhåbning om og en antagelse af, at overborgmesteren ville besvare de tre punkter, som vi har stillet op, som bl.a. går ud på, hvad han har gjort for, at regeringen følger op på Infrastrukturkommissionens rapport om en havnetunnel.

Herudover så er aftenen i aften også et af de sjældne tilfælde, hvor jeg er enig med Bo Normander, fordi jeg har også læst regeringsgrundlaget, og jeg har også bidt mærke i, at provenuet fra en kommende betalingsring, hvornår den nu end måtte blive etableret og med hvilket provenu, der måtte blive tale om, netop skal gå til billigere offentlig transport.

Det har været en uskik her i huset, at hver gang S, SF og andre partier er blevet spurgt om finansieringen af trafikinitiativer, så har man peget på en betalingsring som det store dyr i åbenbaringen, og så var der jo altid penge nok. Nu nærmer man sig det, der hedder virkelighedens verden, hvor der måske ikke er penge nok, men hvor man skal til at vælge, hvad man vil bruge disse penge til, hvis de nogen sinde kommer.

Der kunne jeg da godt tænke mig at høre overborgmesterens svar på netop Bo Normanders spørgsmål: Ønsker Socialdemokraterne med overborgmesteren i spidsen her på Rådhuset, at provenuet, hvor lille, stort det end måtte være, fra betalingsringen skal anvendes til billigere offentlig transport, eller ønsker overborgmesteren, at provenuet skal anvendes til en havnetunnel?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne. Det er Jakob Næsager, værsgo.

Jakob Næsager (C): Tak for det. Jeg vil gerne takke overborgmesteren for at have besvaret 2/3 af forespørgslen. Jeg går ud fra, at når overborgmesteren ikke har besvaret punkt b, så må det være, fordi der er et par sider af overborgmesterens tale, der er gledet ud.

Jeg har også konstateret, at der er temmelig vide rammer for, hvad man kan tage op under en drøftelse om en havnetunnel, i og med at vi har talt betalingsring, letbane og busser og omegnsborgmestre. Men for nu at holde mig til emnet, selve finansieringen af en havnetunnel, kunne jeg godt tænke mig at høre overborgmesteren, om validiteten af de tilbud, der har været fra pensionskasser og lignende om at finansiere, er blevet undersøgt.

Med hensyn til trængselsafgifterne så fremgår det af regeringsgrundlaget, at de skal give et provenu på 2 mia. kr. Kan overborgmesteren bekræfte, at provenuet af betalingsringen i Stockholm er 400 mio. danske kroner, og at provenuet af betalingsringen i London er 1,3 mia. danske kroner, så at ikke engang betalingsringene i Stockholm og London tilsammen kan give et provenu på 2 mia. kr., som i øvrigt skulle bruges til at nedsætte busbilletterne, sådan som den radikale ordfører var inde på?

Nu nævnte overborgmesteren, at han ikke havde taget initiativer på egen hånd, men hvis jeg må have lov at læse et citat fra Politiken fra den 26. marts, så står der med et citat fra overborgmesteren:

"Jeg har selv siddet i regering og ved, at det er et window of opportunities nu. Det er der i tiden, indtil regeringsgrundlaget bliver skrevet. Når først valget er overstået, og der skal dannes regering, går det jo stærkt, og det er derfor nu, man skal præge det regeringsprogram, der kommer, og det er nu, man har chancen for at få sat vigtige pejlemærker ind hos partierne. Det er derfor, jeg vil bruge mine kræfter på det og har talt en del med Helle og andre S-topfolk om det."

Så står der videre, at "der hos Socialdemokraterne er stor lydhørhed for, at vi ønsker en havnetunnel til at sikre bedre afvikling af trafikken."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Så er det, jeg må spørge: Hvor er det, bremsen er for, at vi får lavet en havnetunnel? Hvem er det, der blokerer for, at vi får en havnetunnel? Er det regeringen, eller er det dele af regeringen, er der nogle af regeringspartierne, der blokerer for, at vi kan få en havnetunnel, eller er det bare slet og ret, at vi må have en anden regering? Tak.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja, så var vi vist ude over temaet for forespørgslen.

Ikram Sarwar (A): Jeg vil starte med Signe Goldmann fra SF, som står heroppe og spørger, hvorfor vi kun kan finde beskæftigelsestiltag, hvis man bygger havnetunnel. Det er jo nogle af de positive sideeffekter, og vi kan jo ikke rigtig komme uden om, at vi står over for en meget stor udfordring med at afvikle trafikken, ikke alene i København, men også samlet set omkring hovedstadsområdet. Hvis vi kan få skabt nogle arbejdspladser via et større projekt, hvor det er altafgørende, at staten er med, fordi, som overborgmester Frank Jensen også er inde på, projektet altså koster 25 milliarder og ikke millioner, som man kan få indtryk af, at nogle af de partier, der står bag forespørgslen, måske tror.

Med hensyn til Morten Kabell fra Enhedslisten er jeg lidt bekymret for, om Morten Kabell overhovedet har læst indstillingen. Jeg er også bekymret for, om Morten Kabell og Enhedslisten går på kompromis, fordi de har noget imod havnetunnelen. Der er jo netop fordele miljømæssigt set, der er også fordele sundhedsmæssigt set, og der er et reduceret antal biler, når man får bygget havnetunnelen.

Jeg kan i hvert fald oplyse, at ud over Indre By og ud over Kongens Nytorv også omkring Nørreport, Langebro og Knippelsbro er der faktisk prognoser om, at 30 pct. af bilantallet bliver reduceret ved, at man laver havnetunnel. I dag bliver vejen over Kongens Nytorv jo betegnet som omfartsvej, og det er lidt misvisende, fordi det kan jo ikke være en omfartsvej, hvis den fører direkte igennem Indre By.

Jeg vil håbe på, at Enhedslisten kan se, at det løfter sundheden, at det løfter det miljømæssige i Indre By ved, at vi bygger en havnetunnel.

Så skal der altså ikke herske tvivl om, hvor Socialdemokraterne står med hensyn til metrobyggeriet. Vi vil meget gerne have mere metro, vi vil meget gerne prioritere metro til Nordhavnen, til Sydhavnen, men vi vil også gerne prioritere havnetunnel. Vi kan ikke stå alene med finansieringen, fordi det netop kræver 25 mia. kr. Men det er klart, at hvis der kommer en forhandlingsrunde, som vi selvfølgelig ser frem til, så vil vi selvfølgelig prioritere som minimum første etape af havnetunnelen.

Selvfølgelig kommer der en trængselsring, det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Det er det, vi arbejder for, og det er jo, ud over trængselsproblemer, netop fordi der er et sundhedsmæssigt og et miljømæssigt aspekt.

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor Jakob Næsager bevidst misforstår besvarelsen fra overborgmesteren. Det her handler jo om finansiering, det handler jo om, at vi skal finde finansiering til havnetunnel. Så hvis vi ikke kan bruge provenuet fra trængselsringen, hvor vil De Konservative eller de andre partier finde finansiering? Det kunne være ret spændende, ret interessant at høre. Så jeg håber, Jakob Næsager kommer herop på talerstolen og besvarer spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (F): Jeg stillede to spørgsmål til Socialdemokraterne heroppefra, eller til overborgmesteren. Det er helt klart, at hvis man fyrer 20-25 mia. kr. af på bygge- og anlægsprojekter i forhold til en havnetunnel, så skaber det beskæftigelse. Det, mit spørgsmål gik ud på, var, at det vel er det, at man fyrer en 20-25 mia. kr. af på bygge- og anlægsopgaver, der gør det; det er vel ikke afgørende, om det er en havnetunnel eller en metro eller cykelstier eller hvad det nu er. Det, jeg sådan set spurgte om, var, om havnetunnelen har en større beskæftigelseseffekt end så mange opgaver.

Det andet, jeg spurgte til, var prioriteringen. Grunden til, at jeg spørger til det – jeg ved godt, det er et tænkt eksempel – er, at når man siger, puf, der dukker 20-25 mia. kr. op i kommunekassen, hvad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

vil I så bruge dem til? Vil I så bruge dem til en havnetunnel, eller er der ting, der er vigtigere for jer? Men når jeg spørger alligevel, så er det jo også et spørgsmål om, hvad det er for nogle steder, man går ind og prøver at lægge pres på, også i forhold til den regering, der sidder nu.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre, jeg ved godt, det er et lidt tænkt eksempel, hvor havnetunnelen ligger på prioriteringslisten i forhold til mere metro til Nordhavn f.eks.

Morten Kabell (Ø): Jeg skal da takke Ikram Sarwar for at give mig lejlighed til at gentage Enhedslistens position, når nu Ikram Sarwar åbenbart hørte lidt forkert første gang.

Vi er fuldstændig enige om, at Nørrebroområdet samt Nørreport, Knippelsbro, Langebro, Kongens Nytorv, jeg tror, det var de fire, Ikram Sarwar nævnte, vil opleve færre biler, fuldstændig enig. Men må jeg bare fortælle Ikram Sarwar, at alle fire områder også ligger i den Indre By, som netop lige præcis er det område, der vil opleve færre biler i byen.

Samlet for København, og Ikram Sarwar vil nok give mig ret i, at København er større end den Indre By, kommer der flere biler i byen. Uafhængige rapporter viser, at vi snakker 4 pct. flere biler i det samlede byområde, bare i Københavns Kommune vel at mærke.

Så ja, Indre By vil opleve forbedringer, men byen er altså større end centrum.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er til kommentaren fra SF's Signe Goldmann, det her om, hvad man vil bruge pengene til.

Altså jeg tror, vi én gang for alle er nødt til at slå fast, fordi det er ligesom om det ikke er gået op for alle, at en person, der transporterer sig i bil på arbejde, bidrager økonomisk til statskassen via skatter, afgifter, vægtafgifter, benzinafgifter og p-afgifter, bidrager massivt til kommunens og statens økonomi. En person, der vælger at sætte sig ind i en bus, tage toget eller metro, trækker penge op af de offentlige kasser og skal have finansiering med for hver gang vi gør det. Det er ligesom om man tror, at pengene bare er der. Det er de ikke.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak, taletiden skal overholdes.

Jakob Næsager (C): Den socialdemokratiske ordfører spørger, hvordan vi fra forslagsstillerne forestiller os en havnetunnel finansieret. Ja, det er jo lige netop det, forespørgslen handler om. Vi har peget på de her pensionskasser, endda mange pensionskasser, som har tilbudt at være med til at finansiere havnetunnelen. Og så er det, vi spørger overborgmesteren: Har man grebet den mulighed at få undersøgt validiteten af de her tilbud? Det er næppe sådan, at en havnetunnel kommer faldende ned i vores turban helt af sig selv. Måske er man nødt til at række ud efter den og gøre en indsats for at få realiseret projektet.

Og derfor er det, vi siger, at det hjælper ikke, at man kun kommer med skåltaler og fine ord og fine besvarelser; vi er nødt til at handle på det her. Derfor er det, vi efterlyser, hvad man har gjort for at få undersøgt validiteten af de her tilbud fra pensionskasserne, og det mangler vi fortsat svar på.

Ikram Sarwar (A): Lad mig starte med den sidste taler fra De Konservative. Jakob Næsager spørger, hvorfor vi ikke har tænkt på pensionskasserne. Er Jakob Næsager og De Konservative virkelig så naive, at de tror, at pengene bare bliver givet til Københavns Kommune af pensionskasserne, uden at de vil få noget ud af den investering? Det er netop den forhandling, vi vil have med staten. Vi er meget åbne over for de gode alternativer fra pensionskasser og andre, men det er ikke sådan, at pengene bliver givet til kommunen, uden at de så får noget for pengene igen.

Med hensyn til Enhedslistens ordførers spørgsmål er det jo et samlet koncept, der gør, at der kommer mindre trafik i byen. Det er trafiksaneringen i Indre By, det er trængselsringen, og det er havnetunnel. Det gør jo netop, at meget af den trængsel, vi oplever i dag, vil blive kraftigt reduceret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

SF's ordfører siger, at det er et tænkt eksempel, men kan man bruge pengene anderledes. Men vi har jo en udfordring her, og det håber jeg, at SF som parti kan indse. Det har store miljømæssige konsekvenser, også sundhedsmæssige konsekvenser, ved den udfordring, vi står over for i dag.

Jeg håber, at SF er enig i, at de tre ting, som jeg lige har nævnt, det vil sige trafiksaneringen i Indre By, trængselsringen og havnetunnel, er svaret på mange af de trafikmæssige problemer, vi har i byen og i hovedstadsregionen. Det er fuldstændig korrekt, at om man bruger x antal kroner på havnetunnel eller x antal kroner på et andet byggeprojekt, så kan det godt være, det er nogenlunde de samme arbejdspladser, vi får. Men her har vi netop behov for at få løst den her udfordring, og så vil det da være rimelig dumt, hvis man ikke gør det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det, tak for forespørgslen. Jeg synes, det var interessant. Jeg skal svare på nogle af de stillede spørgsmål, der kom undervejs til mig.

Det første var fra Signe Goldmann om, hvor havnetunnelen ligger på prioriteringslisten hos Socialdemokraterne. Jeg vil sige, at det jo er en del af en samlet pakke, som jeg ser det, vi skal drøfte med staten.

Altså jeg er helt enig i, at det, der ligger lige for, som jeg også har drøftet med transportministeren så sent som i dag, er at kunne få metro til Nordhavnen på plads, fordi det kræver en hurtig beslutning, hvis vi skal have den her rabat på de 300 mio. kr. Så jeg vil rigtig gerne, at vi kunne slutte en aftale med den anden medejer af metro, nemlig staten, og selvfølgelig også med Frederiksberg Kommune, som også er medejer af metroselskabet. Det vil være rigtig godt, og det har vi jo også i vores budgetaftale skrevet ind, de syv partier, der er med i budgetaftalen for 2012.

Men jeg ser Nordhavnen og det at få en havnetunnel som en forlængelse af det projekt, som tre partier her i Borgerrepræsentationen har taget ansvaret for, nemlig Nordhavnsvej, det, at vi allerede nu er i gang med at anlægge en vej fra Lyngbyvej ned til Svanemøllebugten, som jo altså skal hjælpe med en fredeliggørelse af hele Østerbro for de her 700-800 lastbiler, som i dag belaster de små veje på Østerbro fra containertrafikken ude i havnen. Når vi nu får flyttet havneterminalen længere ud i Nordhavnen, så har vi altså brug for at få dem ud fra Nordhavnen, i første omgang en havnetunnel fra Nordhavnen over til den Nordhavnsvej, som Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne har taget ansvaret for.

Det er vel også så et svar til Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance, Venstre og Dansk Folkeparti, at vi er godt i gang, fordi jeg ser nemlig Nordhavnsvejen som et første step. Det er 2 mia. kr., kommunekassen har sat ind i det projekt. Det skulle jo gerne overbevise staten om, at de her har at gøre med en kommune, der gerne vil sikre afviklingen af trafik.

Det er så også et svar på den debat, som Enhedslisten har valgt at rejse i dag, om det her fører til mere trafik, eller det fører til mindre trafik. Vi ved jo, at når vi bliver 100.000 borgere mere, så bliver der genereret mere trafik. Det, det drejer sig om, er jo at undgå, at den trafik belaster byens borgere, og havnetunnelen ligge alt andet lige jo altså helt ude ved kommunegrænsen nordpå. Den kommer over til Nordhavnen, til Refshaleøen og så fra Refshaleøen for mig at se i et boret tunnelsystem under Amager ud til motorvejssystemet ude på Sydamager.

Jeg ser det her som noget, vi, også de såkaldte rød-grønne partier, burde kunne se som en fordel for København. Alle kan vel være enige, og det hørte jeg også på Morten Kabell, i, at det er uhenigtsmæssigt, at Kongens Nytorv i dag er en omfartsvej. Så det burde vi også her kunne stå sammen om.

Til spørgsmålet fra Jakob Næsager om, hvordan reaktionen har været vedrørende pensionskasserne, vil jeg svare, at jeg jo ikke har forhandlet med pensionskasserne. Det tilkommer ikke mig, det er staten. Men jeg har kvitteret, som Jakob Næsager muligvis også har set i medierne, for den interesse, som pensionskasserne har givet udtryk for. Jeg finder det rigtigt, at staten går i dialog med pensionskasserne om en finansieringsmodel, hvis det er sådan, at staten ser, det er bedre at lade det finansiere via pensionskasser end lånemarkedet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Jeg ser jo det her på en eller anden form, finansieringen skal komme enten fra en selvstændig betalingsordning for en havnetunnel. Det kan jo også være en del af løsningen, det ser man i rigtig mange andre europæiske byer, at man betaler et eller andet fee for at køre på en omfartsvej uden om byen, så man kan spare meget tid, og byen bliver fredeliggjort af det. Men det kan også være et element i den trængselsafgift, som vi jo ved, at regeringen forbereder lovinitiativ om i den kommende tid.

Men tak for en spændende debat. Jeg håber, vi i den kommende tid kan samles, partierne på Rådhuset, om en række af de her infrastrukturprojekter i fællesskab og anbefale Christiansborg, fordi vi jo ved netop, at både kollektive trafikinvesteringer og infrastrukturinvesteringer kommer til at stå højt på Folketingets dagsorden i den kommende samling.

Forespørgslen blev besvaret.

20. Forespørgsel til Overborgmesteren om revision af Københavns Kommunes styreform (2011-159846)

Overborgmesteren bedes redegøre for,

1. de initiativer, der hidtil er iværksat i Økonomiforvaltningen og de øvrige forvaltninger for at forbedre Københavns Kommune på en ændring af styreformen, som det var beskrevet i såvel det sidste regeringsgrundlag fra VK-regeringen og i grundlaget for den nye regering, samt

2. hvordan Overborgmesteren i kraft af sit hverv som Overborgmester har haft kontakt til relevante ministre og KL vedrørende en ændring af styreformen i Københavns Kommune.

(Stillet af Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance)

(Økonomi)

Der var omdelt et rettelsesblad til forespørgslen på pladserne, se bilag.

Sammen med denne sag behandles sag nr. 2011-159600.

21. Medlemsforslag til Borgerrepræsentationen om kommunens styreform (2011-159600)

Det foreslås,

1. at overborgmesteren som formand for Borgerrepræsentationen over for Folketing, regering og KL tilkendegiver, at Borgerrepræsentationen ønsker at bevare en delt administrativ ledelse i Københavns Kommune som hidtil, samt

2. at overborgmesteren løbende skal holde Borgerrepræsentationen orienteret om arbejdet med ændret styrelsesforhold.

(Stillet af Enhedslisten, Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti)

(Økonomi)

Sammen med denne sag behandles sag nr. 2011-159846.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Disse to dagsordenspunkter behandles samlet, som vi besluttede indledningsvis. Som vi også der besluttede, er det de to ordførere for henholdsvis forespørgerne og forslagsstillerne til medlemsforslaget, der først får ordet. Og det er i første omgang Klaus Mygind fra SF som ordfører for forespørgerne til forespørgslen.

Klaus Mygind (F): Først vil jeg sige, at den her forespørgsel på ingen måde skal tolkes som en kritik af overborgmesteren i de ting, der er foregået indtil nu omkring Københavns styreform. Det er et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

ønske om at få en status, hvor er vi i spørgsmålet om en ny styreform. Det er også et ønske om, at vi nu sætter en konstruktiv proces i gang i Borgerrepræsentationen. Der er rigtig mange opgaver foran os, hvis der skal være en ny styreform i København, f.eks. 1. januar 2014.

Vi blev alle sammen overraskede, tror jeg, da VK-regeringen kom med sit sidste regeringsgrundlag, hvor styreformen var taget op. Vi fik taget en proces i gruppeformandskredsen, og vi var på besøg i Egedal og så i Oslo. Men derefter, i efteråret 2010, stoppede det brat, og sådan som jeg ser det, så gik det over i taktisk spil i forhold til Christiansborg, og det endte selvfølgelig i valgkampen.

Det eneste, jeg har set, som jeg har bidt mærke i, er, at der i ansættelseskontrakterne for direktørerne, når vi havde dem oppe her i Borgerrepræsentationen, var en anden deadline for dem, end der ellers skulle have været, den var så 31. december 2013.

Jeg vil sige, at KL har jo udtalt sig positivt om flertalsstyre og enhedsforvaltning, og det betragter jeg som helt legitimt. Overborgmesteren er jo ikke Københavns repræsentant i KL's bestyrelse, så der er heller ikke nogen kritik i det fra min side.

Det, der er vigtigt nu, er, at der med det nye regeringsgrundlag er sikkerhed for, så vidt jeg kan se, at vi skal have en ny styreform, og nu skal den debat i gang her i Borgerrepræsentationen.

Overborgmesteren har sendt en skriftlig redegørelse ud til vores forespørgsel, og den vil jeg takke for. Jeg ser den som et godt papir til at få gjort den her status. Der er mange detaljer i den, som jeg ikke har været bekendt med. Der er en beskrivelse af, at enhedsforvaltning er nødvendig for at effektivisere Københavns Kommune, og der har været taget initiativer omkring det de sidste år. Jeg ser de initiativer også som værende mulige inden for den nuværende økonomiforvaltning.

Til sidst her i forelæggelsen vil jeg sige, at det videre spørgsmål for mig er, hvordan overborgmesteren vil tilrettelægge eller overveje eller forestiller sig den videre proces skal være i Borgerrepræsentationen om det her emne, hvis vi skal have en ny styreform 1. januar 2014.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Mogens Lønborg som ordfører for medlemsforslagsstillerne.

Mogens Lønborg (C): Den forrige overborgmester fik sat en ny styreform på dagsordenen. Vi er nok mange, der mener, at den forrige overborgmesters egen styreform og Københavns Kommunes styreform crashed. Det betød i hvert fald, at den forrige overborgmester gav op, valgte ikke at fortsætte, mente ikke, at man kunne overholde valgløfter og alt muligt andet med den styreform, vi har i København.

Den blev vedtaget tilbage i Folketinget i 1996. Daværende indenrigsminister Birte Weiss glædede sig i øvrigt ved debatten over, at der var så stor opbakning. Faktisk stemte alle partier for den kommunale styrelseslov, som vi jo lever under i dag, og som jo er rammerne for ikke bare en effektiv forvaltning, men for det levende demokrati i vores by. For vi skal også huske, at det demokratiske aspekt er helt, helt afgørende, når man skal vurdere en styreform. Alle partier var enige. En enkelt af de tilstedeværende her i salen stemte faktisk også dengang for den styreform, som vi har i dag. Tak for det.

Vi har så set en udvikling for København, som man vel uanset partifarve må sige er gunstig. Vi havde en tidligere overborgmester, Jens Kramer Mikkelsen, som man roligt kan sige boltrede sig i den her styreform, og som fik sat kranerne op. Byen udviklede sig inden for den her styreforforms rammer.

Vi så også, hvordan demokratiet herinde udviklede sig. Flere og flere af de menige BR-medlemmer oplevede efter overgangen fra magistratsstyret, at det nu pludselig var sjovt at være politiker. Det sagde man i øvrigt også allerede i folketingsdebatten dengang, det skal være sjovt at være politiker i København. Man fik indflydelse som menigt medlem af Borgerrepræsentationen.

Nu har så den forrige overborgmester sat styreformen til diskussion, har sådan set sagt, at vi skal have en ny styreform. Vi kan så også nu af den redegørelse, vi har fået, se, at der er arbejdet ganske ihærdigt på at få styreformen ændret. Der er ligesom to elementer i det, man arbejder på. Det er den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

delte administrative ledelse, der skal fjernes, man vil have enhedsforvaltning, og så vil man have et flertalsstyre.

Det medlemsforslag, vi i dag stiller, har primært fokus på den delte administrative ledelse. Det er forslagsstillernes vurdering, at der ikke er et flertal i denne sal for at afskaffe den delte administrative ledelse, en administrativ inddeling, som man i øvrigt kender det fra staten. Jeg tror ikke, man i staten har tænkt sig at lægge alle ministerierne sammen, lægge det under finans- eller statsministeren.

I Oslo, hvor vi, som Klaus Mygind rigtigt sagde, var på besøg, så vi også, at der har de delt administrativ ledelse. Og på et spørgsmål fra mig svarede de meget klart, at de ikke kunne drømme om at gå tilbage til enhedsforvaltning, som de havde tilbage i 80'erne, men så gik de over til en delt administrativ ledelse, og det er de på tværs af alle partier jublende, rigtig glade for, at de har.

Derfor så er det nu, at vi stiller forslag om, at denne her forsamling sådan set manifesterer et ønske om, at der ikke er flertal i København for at fjerne den delte administrative ledelse, og at overborgmesteren som følge af det selvfølgelig skal agere ud fra, hvad der er et flertal.

Hvis man skal ændre styreformen, så vil jeg også gerne meget stærkt opfordre overborgmesteren til, at der så bliver tilvejebragt et beslutningsgrundlag. Der lå jo ikke noget beslutningsgrundlag til grund for, at den forrige overborgmester sagde, at styreformen skal ændres. Der er ikke foretaget nogen som helst analyse af styreformen. Der er lavet en analyse af nogle effektiviseringsmuligheder, og så linker man det sammen med styreformen i en lidt dubiøs rapport i øvrigt. Der er ikke sat nogen som helst analyse i gang af, hvordan vores demokrati fungerer inden for de rammer, som vores styreform har, så væsentligt for os alle her, for borgernes respekt for vores demokrati. Det er overhovedet ikke blevet undersøgt.

Jeg må lige sige, at jeg blev noget paf, da jeg sidste efterår på et møde på nu afdøde Jan Boyes kontor fik et notat i hånden, som tre administrerende direktører fra henholdsvis Odense, Århus og København havde affattet. Godt nok var de vist blevet opfordret til at komme med deres mening, men jeg synes alligevel, det er underligt, at vi ikke er blevet bekendt med det notat.

Det er altså Claus Juhl og de to tilsvarende kolleger i Odense og i Århus, som meget klart skriver, at Københavns, Odenses og Århus' holdninger er sådan og sådan. De skriver godt nok, at det ikke er blevet politisk behandlet, men de skriver, at den delte administrative ledelse gør det vanskeligt at løse effektiviseringsudfordringen osv. osv. Så skriver de også, at borgerne efterlyser synligt ansvar. Jeg spørger bare: Hvorfra ved de tre herrer, at borgerne efterlyser det? Jeg tror ikke, de har været ude og lave en undersøgelse, så det må stå for deres egen regning, men alligevel bliver det dokument lagt ind som værende noget, der tegner de tre byer.

Den delte administrative forvaltning er vi rigtig mange partier herinde, som finder god, og jeg håber også, at debatten her i dag vil afspejle det.

– Og så har jeg i første omgang brugt min taletid. Tak for ordet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg har modtaget en forespørgsel vedrørende kommunens styre fra Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance.

Derudover har Enhedslisten, Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsat et medlemsforslag om samme emne. Besvarelsen af forespørgslen er sket skriftligt, den er udsendt til medlemmerne, den er også omdelt på pladserne. Punkterne behandles som sagt under ét. Det betyder, at eventuelle opfølgende spørgsmål i forbindelse med forespørgslen stilles i debatten om medlemsforslaget, som vi behandler nu.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er rigtig glad for, at vi får lejlighed til at diskutere denne sag her også i Borgerrepræsentationen. Det er en vigtig debat. Socialdemokraternes ønske er klart: Vi ønsker en ny styreform med flertalsstyre og enhedsforvaltning. Vi mener, at det vil styrke den politiske og administrative handlekraft til gavn for københavnernes og virksomheders. Det vil gøre det mere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

synligt, hvem der træffer beslutningerne, og dermed også, hvem der har ansvaret for beslutningerne. Det vil betyde, at vi kan spare i størrelsesordenen 150 mio. kr. om året på administration.

Når jeg så står her i aften med det ledige standpunkt, kan man vist roligt sige, så er det rart at have noget at lene sig ved. Der er mange andre, der ligesom den siddende regering har haft modet til at sætte denne diskussion på dagsordenen. Det var forhenværende statsminister Lars Løkke Rasmussen, der i begyndelsen af 2010 klart meldte ud, at styreformen i de store byer skulle ændres. Hans regering var ikke i tvivl om, hvad der skulle til: flertalsstyre og enhedsadministration. Beslutningen blev truffet på en klar opfordring af Dansk Folkepartis gruppeformand på Christiansborg, Kristian Thulesen Dahl, som kaldte styret i København demokratisk barokt.

Berlingske Tidende, Jyllands-Posten, Dagbladet Information har alle på lederplads ved skiftende lejligheder krævet styreformen i København ændret til en mere demokratisk og effektiv model. SF's leder, Villy Søvndal, har klart sagt, at styreformen i de fire store byer skal laves om, fordi der er en rationaliseringsgevinst, og fordi det nuværende styre er "en underlig konstruktion."

Så selv om vi måske i aften repræsenterer det ledige standpunkt fra Socialdemokraternes side, så er Socialdemokraterne på Københavns Rådhus ikke alene i verden, når det kommer til at fremføre synspunktet om, at der skal laves om, og der skal laves om til en mere effektiv administration af de fire store byer i Danmark. På den baggrund giver det også god mening, at forslaget er kommet med i den nuværende regerings grundlag.

Og hvordan er systemet i dag set fra københavnernes synspunkt? Jo, fra man er 0, til man er 18 år, så hører man til i børne- og ungdomsforvaltningen, og fra man er 18 år, til man er 65 år, så kan man blive en sag i socialforvaltningen eller i beskæftigelses- og integrationsforvaltningen. Fra man er 65 år, til man dør, er det en medarbejder i sundheds- og omsorgsforvaltningen, der hjælper, når der er brug for det. De gør det i øvrigt ganske godt. Tillykke med den fornemme placering af medarbejderne i sundheds- og omsorgsforvaltningen her i dag.

Det er jo den, kan man sige, simple beskrivelse af københavnernes liv med kommunen. Men forestil jer de familier, som har mere komplekse forhold, børn, der har særlige behov. Ja, de føler sig ofte som kastebold mellem flere forvaltninger. Jeg kan ærlig talt godt forstå, at det kan være forvirrende for borgerne.

Partierne bag aftenens medlemsforslag kvitterer for regeringens initiativ til en mere effektiv styring af de fire store byer. Forslagsstillerne ser også frem til et aktivt samarbejde herom. Så langt er vi heldigvis enige. Uenigheden går på, om vi skal have en fælles administrativ ledelse i København, om københavnernes skal have én eller flere indgange til livets uundgåelige møde med det kommunale system, og om vi samtidig skal høste den rationaliseringsgevinst, som naturligt ligger i forlængelse heraf.

Forslagsstillernes sammenstilling og sammenligning med den statslige administration holder ikke. Ministrene er en del af en regering, af et kollegium, og kan til enhver tid afsættes af statsministeren. Og så er en kommunalbestyrelse altså ikke et minifolketing. Vi har en helt anden funktion, som bl.a. betyder, at Borgerrepræsentationen kan og skal blande sig direkte i den kommunale administration. Det gælder også i alle de kommuner, der har enhedsforvaltning.

Forslagsstillerne hævder, at man godt kan opfylde regeringens mål om en mere effektiv styring ved opdelt administrativ ledelse. Det er jeg sådan set enig i. Selvfølgelig kan man lave effektiviseringer både med og uden nye styreformer. Det gør vi jo hvert eneste år. Det skal vi ikke være uenige om. Men skal vi være helt ærlige over for hinanden, ligger den store effektiviseringsgevinst i at lave én fælles administration af kommunen i stedet for syv.

Forslagsstillerne siger, at det er et demokratisk problem, at hele kommunens administration koncentrerer hos én person. Men sandheden er, at det vil den heller ikke blive. Det er den jo heller ikke, og heldigvis for det, i landets øvrige 94 kommuner, der har flertalsstyre og enhedsadministration, og som ikke bliver anklaget for at lide af demokratisk underskud. For os, der har deltaget rigtig mange gange i KL's såkaldte topmøde, er det jo ikke sådan, at de står deroppe fra de andre 94 kommuner og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

siger, at de lider af et demokratisk underskud. Alle partier, der er her i salen, er jo også repræsenteret i en lang række af de andre 94 kommuner.

For nylig læste jeg i Kommunernes Landsforenings blad, at der var meget, meget stor tilfredshed med den måde, hvorpå man oplevede det at være en del af nærdemokratiet som kommunalpolitiker i de øvrige 94 kommuner.

En borgmesters magt bestemmes af, hvad hun eller han kan samle flertal for, præcis som i dag.

Så det er ikke københavnere, der mister noget, hvis kommunen bliver mere effektiv, tværtimod. De får noget, nemlig en bedre styring af deres kommune. For det beløb, vi i København kan spare ved at indføre en fælles forvaltning, kan københavnere få tolærerordning på alle kommunens folkeskoler eller gratis mad til alle ældre, der i dag får mad fra kommunen, eller for den sags skyld 300 botilbudspladser til borgere med sindslidelser.

Kan vi virkelig være tilfredse med fortsat at bruge de penge på administration? Jeg mener nej. Jeg synes, at vi har et rigtig godt samarbejde her i Borgerrepræsentationen, og jeg kan genkalde meget af det, som Mogens Lønborg sagde. Man kan jo sagtens boltre sig i den nuværende styreform. Jeg er jo glad for, at vi langt hen ad vejen laver meget brede aftaler med hinanden. Det er jo ikke noget, der er baseret på, om vi har enhedsforvaltning, eller vi har delt administrativt forvaltningsansvar.

Min oplevelse er, at alle borgmestre og alle forvaltninger arbejder behårdt på at gøre byen bedre og gøre byen til det bedste sted at bo. Sådan vil det fortsætte, uanset om vi får en ny styreform eller ej, men jeg mener, at systemet er tungt. Derfor er jeg glad for, at regeringen har taget initiativ til at lave det om. Vi mener, at der skal skabes et enstrengt, billigt og mere forståeligt system for københavnere.

På den baggrund og ikke overraskende kan Socialdemokraterne ikke dele forslagsstillernes ønske om at bevare den delte administrative ledelse i Københavns Kommune, og vi kan derfor ikke stemme for medlemsforslagets 1. at-punkt. Vi kan derimod ingen problemer med at stemme for forslaget 2. at-punkt, som vi gerne stemmer for.

Som det fremgår af det omdelte notat, er Økonomiudvalget og gruppeformandskredsen, som det også fremgik af Klaus Myginds indledende bemærkninger, involveret og er blevet orienteret om arbejdet, som andre borgmestre også har været inddraget i, som det fremgår af oversigten over mødeaktiviteten, og sådan skal det naturligvis fortsat være.

Jeg glæder mig til, at vi får en, kan man sige lovgivningsmæssig afklaring; så skal vi nemlig i gang med at lave vores egen styrelsesvedtægt i Københavns Kommune, og den har vi jo hidtil ved ændringer af styreformen kunnet samles bredt om. Det er jeg også sikker på at vi kan med en styrelsesvedtægt, der skal danne rammen for, at vi får et flertalsstyre og en enhedsadministration.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet i debatten til ordføreren for forespørgerne. Det er Klaus Mygind, værsgo.

Klaus Mygind (F): SF mener også, at Københavns styreform skal forbedres, så den bliver både mere demokratisk, gennemskelig og effektiv. SF støtter derfor flertalsstyre, men ikke, at den politiske og administrative ledelse ligger hos overborgmesteren alene.

København er en kæmpekommune og kan ikke styres som alle andre kommuner. København skal have en styreform, hvor stordriftsfordelene udnyttes, og hvor der samtidig tages højde for stordriftsulemperne, f.eks. i den borgernære service og i borgerinddragelsen.

Vi mener ikke, at effektivisering er lig med enhedsforvaltning. Vi mener faktisk, at der ligger rigtig mange muligheder i den eksisterende organisering af økonomiforvaltningen, og som vi kan se, er der masser af ting i den nuværende styreform, hvor økonomiforvaltningen også kan være den forvaltning, der kæder organisationen sammen, ligesom Finansministeriet gør i staten.

Det næste, man kan sige, er demokratiet. Som vi kan se det, så vil Københavns Kommune med én forvaltning være en kæmpe mastodont, 45.000 medarbejdere og én politisk ansvarlig for dem. Det ser

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

vi også i en vægt over fra den politiske ledelse og så til den administrative ledelse. Derfor er vores vurdering, at vi skal have delt administrativ ledelse. Det kan ske på andre måder end i dag. Det er ikke givet, at vi skal have det samme forvaltningsantal, men for os er det vigtigt, at der er flere politisk valgte personer, der har ansvaret for forvaltningerne. Det vil også være en sikring og øge demokratiet. Derfor støtter SF også det medlemsforslag, der er stillet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Rikke Lauritzen fra Enhedslisten, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Tak for det og tak til overborgmesteren for redegørelsen. Jeg har lige to kommentarer til den mundtlige redegørelse, og så ellers har jeg tænkt mig at bruge resten af tiden på at sige, hvad Enhedslisten mener fremadrettet i forhold til en ny styreform.

Man får jo svar, som man spørger, og når man har fået lavet de her effektiviseringsrapporter af Rambøll, og så kan jeg læse i den skriftlige redegørelse fra overborgmesteren, at nu har økonomiforvaltningen lavet deres egen undersøgelse. Altså så kunne man jo have spurgt på samme måde, hvad vi ville kunne spare ved den nuværende styreform. Det har man desværre ikke gjort, fordi det kunne være lidt interessant at sammenligne de tal.

Så kan jeg godt forstå, at overborgmesteren glæder sig over, at der er andre, der har samme holdning til en ændring af styreformen end bare Socialdemokraterne her i Københavns Kommune. Jeg må dog sige, at de folk, som overborgmesteren remsede op, ikke altid er dem, der ved specielt meget om, hvordan styreformen fungerer i København, og hvad den egentlig indebærer. Flere af dem har jo sådan set kaldt vores styreform for magistratsstyre, og det er rigtig, rigtig mange år siden, det blev afskaffet.

I forhold til Enhedslistens holdning til det her, så har vi det ligesom SF's ordfører lige redegjorde for, at det er rigtig fint at få set på styreformen, og at vi i det hele taget måske endda får lavet sådan en større evaluering af den nuværende styreform. Den har trods alt fungeret nu i 12 år, og det er jo ikke sådan noget, der har været voldsom debat om, hvad virker, hvad var godt, hvad var skidt. Det glæder vi os rigtig meget til at vi skal snakke mere om herinde.

Så er vi også enige med SF i, at flertalsstyre sådan set kan være udmærket, og det er primært i forhold til, at det vil skabe den omtalte større gennemsigtighed i forhold til borgerne. Vi har også syntes, det kunne være lidt svært at forklare nogle gange, at man har en borgmester, der skal sidde og udmønte et budget, man måske ikke var med i og dermed ansvarlig for. Så det har vi det sådan set fint nok med.

Men vi kan ikke være med på enhedsforvaltningen. Det handler sådan set ikke, som det også har været fremme i den offentlige debat, om, at vi bare gerne vil fastholde vores borgmesterpost og alle de goder, der kunne være ved det. Det kan vi aldrig nogen sinde være sikre på i øvrigt, fordi det er jo fordelingen af stemmerne, der bestemmer, hvorvidt man har mulighed for at få en borgmesterpost. Som vi så ved folketingsvalget i september, så kan det jo ændre sig hele tiden, hvem der har flertal, og hvem der er større end andre i denne her by.

For os handler det om at modvirke centralisering af magten, der er vi helt enige med SF, og det handler om at fastholde mest muligt demokrati. Magt giver altid risiko for at korrumpere, og ultimativt magt giver risiko for at korrumpere endnu mere. Jeg har det ligesom SF igen, at det her ikke er møntet imod nogen i denne sal, hverken i forhold til Socialdemokraterne som helhed eller den nuværende overborgmesterpost. Det her er en fremtidssikring, og vi ved jo heller ikke, hvilket parti der har overborgmesterposten i den her kommune for evigt eller nogen sinde, om det kan ændre sig.

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at den nuværende deling af magten er med til at sikre åbenhed, den er med til at give mere demokrati, og at den også er en sikkerhed mod den før omtalte korrupsion. Det kan jeg, i modsætning til, hvad overborgmesterens erfaringer er fra andre kommuner, se ved de partifæller, jeg har, og det er jo gerne, fordi vi ikke har haft særlig mange måske, men det er i hvert fald en anden form for indsigt, det er en anden form for medinddragelse, man har i kommuner, hvor det er ét parti, der sidder på magten. Det er desværre også i forhold til adgang til embedsværket, hvor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

jeg synes, at vi er forbilledlige her i Københavns Kommune i forhold til, at alle partier bliver behandlet ens uanset størrelse og uanset poster.

Så til sidst synes jeg i øvrigt, at den her mulighed for styreformsændring faktisk giver en rigtig, rigtig god mulighed netop, som jeg startede med at sige, i forhold til at evaluere vores nuværende styreform. Enhedslisten har en række ønsker og ideer til, hvad vi godt kunne tænke os der skulle ske med kommunen. Ligesom SF var inde på det, så handler det om antallet af forvaltninger. Der er meget stor forskel på, hvad det er for sager og sagsmængder, de enkelte forvaltninger har.

Vi kunne også rigtig godt tænke os et formandskab, der er uafhængigt af overborgmesteren og uafhængigt af økonomiforvaltningen, og i den forbindelse måske mere sådan en instans, hvor man kan opveje og kontrollere, altså en magtdeling i virkeligheden, det, der hedder "checks and balances" på engelsk, hvor man kunne putte forskellige, Borgerrådsgiveren, Revisionen osv., også Borgerrepræsentationens Sekretariat, så det igen er uafhængigt, ind under.

Og så er der selvfølgelig mindretalsbeskyttelsen, som skal have sig en opgradering, hvis vi får flertalsstyre.

Nå nu røg taletiden, kan jeg se, så jeg går ned.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi lægger vægt på, at man overholder taletiden. Tak til Enhedslistens ordfører. Jeg giver ordet videre til Det Radikale Venstres ordfører, Kasper Johansen.

Kasper Johansen (B): Helt grundlæggende vil vi sige fra radikal side, og det er jo også det, jeg hører i den forrige talers ønske, at det her ikke ender med at blive sådan en diskussion om de forskellige politiske partiers interesser. Det her er jo grundlæggende en diskussion om, hvordan vi kan yde den bedst mulige kommunale service i København, uanset hvordan vi organiserer os.

Vi kan fra radikal side kun erklære os helt enige i regeringsgrundlagets ambition om at sikre en mere effektiv styring og gøre det lettere for borgerne at se, hvem der har ansvaret for beslutningerne, som der står. Det er jo en vigtig målsætning, som vi jo deler og arbejder efter i vores daglige arbejde. Bl.a. har det også være vigtigt for os, at vi fik en ansvarlig 2025-plan, hvor vi jo løbende evaluerer f.eks. enhedsomkostninger, og vi får mere fælles styring.

Det, det også er vigtigt at understrege, er, at der allerede nu er et kæmpefokus på at effektivisere driften og nedbringe administrationsudgifterne, så vi kan prioritere den daglige service til Københavns borgere. Det er jo et fokus, som vi skal bevare, uanset hvilken styreform vi har. Fokus på at løse opgaverne med størst mulig faglig ekspertise er jo helt afgørende uanset hvad. I budgetaftalen for 2012 har vi jo aftalt at nedbringe administrationsudgifterne med store beløb frem mod 2015, og det her arbejde vil jo også blive fastholdt uanset hvad.

Så for os er præcis en tydeligere ansvarsfordeling, lokalt demokrati i kommunen og den fortsatte fokus på effektiviseringer afgørende, når vi skal pege på den mulige løsning af Københavns styreform. Den rette balance er vigtig, og derfor mener vi, at den gode styreform handler om netop at kombinere de her ting og muligheden for at samarbejde og muligheden for effektiv politisk ledelse. Og her er delt administrativ ledelse ikke en forhindring, tværtimod. Delt administrativ ledelse er ikke en hindring for, at vi beslutter os for og tager ansvaret for at styrke samarbejdet og øge koordineringen mellem forvaltningerne. Det mener vi klart vi skal, og igen er det os som politikere, der skal tage lederskabet her. Man må aldrig bruge de her diskussioner som undskyldning for ikke at udvise rettidig omhu der, hvor der er brug for det, og der, hvor der er brug for at forbedre vores service.

De store kommuner og derfor også vores er, uanset hvad vi gør, komplekse organisationer med stor daglig drift, mange ansatte og stor økonomi. Og så er det, vi skal være opmærksomme på, at vi ikke får sådan en administration, som udfordrer den demokratiske indflydelse og gennemsigtighed.

Så vi ser meget frem til denne her proces. Det er ikke nogen hemmelighed, at demokrati og fokus på, hvilke beslutningskompetencer der skal være, samarbejdet og økonomisk ansvarlighed er helt af-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

gørende for os Radikale. Så vi er egentlig grundlæggende bare meget opsat på at få et styre, som indeholder ikke bare et af de her elementer, men alle sammen, og det tror vi på vi kan få.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Kasper Johansen, og så giver jeg ordet til Venstres ordfører, borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Tak til overborgmesteren og mange tak til økonomiforvaltningen og overborgmesteren for det meget omfattende notat. Jeg kunne i virkeligheden godt tænke mig allerede her at anmode om, at de notater og de forskellige oplæg og de forskellige ting, der er lavet, bliver tilgængelige for os andre. Jeg er selv kommet i besiddelse af den meget interessante rapport, eller hvad det nu kan kaldes, som administrerende direktør Claus Juhl sammen med to andre kolleger har lavet...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg vil godt sige, at vi plejer at have forståelse for, at vi ikke bruger embedsmænds navne sådan i debatten; de kan jo ikke tage del i debatten. Jeg skal nok redegøre for, hvad økonomiforvaltningens direktør ..., men jeg tror, vi så bare kalder det økonomiforvaltningens direktør. Det er lidt intimiderende, og der har været, forstår jeg, en meget lang tradition på Københavns Rådhus for ikke at diskutere direktører fra talerstolen ... (*Afbrydelse*: Det er overborgmesteren selv, der bringer det på banen). Jeg beder om, at man kun taler fra talerstolen.

Borgmester **Pia Allerslev**: Det eneste, jeg bad om, var, at vi fik muligheden for at se de notater, som direktører og andre skulle have skrevet eller tilkendegivet på vegne af direktørkredsen, eller hvem det nu måtte være. Det var ikke en kritik af eller en diskussion om, hvorvidt det var noget, man måtte eller ikke måtte, blot en opfordring til, at man lagde de her ting frem, så vi som politikere også har muligheden for at se, hvad det er for nogle ting, der bliver sendt ind af forskellig karakter, så vi har mulighed for at debattere det.

Så bliver der talt om, at det her giver mulighed for kæmpe besparelser i kommunen, at vi har alle muligheder for at få lavet en masse gode besparelser rundt omkring. Til det har jeg kun at sige til overborgmesteren, at nu har overborgmesteren haft næsten 2 år i overborgmesterstolen. Hvis man havde ønsket at lave besparelser, hvis man havde ønsket at forfølge overborgmester Ritt Bjerregaards holdninger, hvad det var for en umulig administration og alt muligt andet, der var i Københavns Kommune, så synes jeg jo, at man fra overborgmesterens side skulle være kommet til os fra starten af og spurgt, om vi ville være med til at lave de her besparelser. Jeg har endnu ikke hørt Venstre sige nej til at lave besparelser, der gav mening, besparelser som var væsentlige i forhold til at sikre en smidig og god administration.

Og at tro, at man med et trylleslag kan spare 150 mio. kr. ved at ændre styreformen, tro, at det ikke får betydning for den politiske betjening af de politikere, der trods alt forhåbentlig stadig væk vil være medlem af Borgerrepræsentationen efter en ændret styreform, at tro på, at det her ikke vil sikre mere magt til embedsmændene og mindre indflydelse, mindre demokratisk, mindre oplyste politikere, tror jeg simpelt hen ikke er en rigtig antagelse af overborgmesteren at gøre.

Jeg kan hurtigt se, at det her kan blive meget, meget dyrt både på den ressourcemæssige og på den indholdsmæssige side, også set i lyset af, hvad det er for nogle politikere, vi får mulighed for at få valgt til Borgerrepræsentationen, hvad det er for en indflydelse, man har mulighed for at gøre sig gældende.

Her rammer vi så direkte ned i noget af det andet, nemlig nærdemokratiet, at man tror, at man på den her måde i så stor en by, i så stor en kommune som København kan være med til at sikre et ordentligt nærdemokrati, kan være med til at sikre, at vi som politikere får mulighed for at nå helt ud og være i kontakt med borgerne, hvis man fjerner al mulighed for også at have adgang til en ordentlig politisk betjening, en ordentlig administrativ hjælp osv. osv. Jeg synes ikke, de ting, jeg har set, hverken det, der lå fra den tidligere regering, som blev lagt i skuffen, eller det, jeg har set fra den nuværende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

regering i forhold til mindretalsbeskyttelse, i forhold til, hvordan man tager hensyn til de udfordringer, der er her, hvordan man forholder sig til det.

Og ja, det kan da godt være, at det indimellem er lidt af en udfordring at forklare, hvordan det nu lige er det her hænger sammen, og hvem der har ansvaret for hvad. Jeg har selv siddet som mindretalsborgmester og har også selv skullet sidde og forklare, hvorfor Ungdomshuset f.eks. ligger under kultur- og fritidsforvaltningen, når alle nu ved, at Venstre var imod, at Ungdomshuset i sin tid skulle placeres, hvor det nu blev placeret, men det er jo en kommunikationsopgave.

Det er jo ikke, fordi det gør det vanskeligt, det er jo ikke, fordi jeg som kultur- og fritidsborgmester har svært ved at vide, at Ungdomshuset skal behandles fuldstændig på samme måde som alle andre kulturhuse, der ligger under kultur- og fritidsforvaltningen. Jeg tror, man bare kan kigge ned på Jakob Næsager og Rasmus Jarlov og høre, om de føler, at bare fordi der sidder en Venstreborgmester der, så har der været hetz mod Ungdomshuset. Jeg tror, at de måske gerne havde set, at man havde gået hårdere til værks der, men det er ikke sket, kan jeg så hilse og sige.

Så det her handler om kommunikation, det handler om at kende de afgrænsninger, der er i, hvad det nu er for nogle ting man laver. Og den delte administrative ledelse sikrer altså, at vi som politikere har muligheden for at følge med i, hvad der foregår i økonomiforvaltningen. Vi har muligheden for at holde overborgmesteren lidt i ørerne, har muligheden for at være rigtig godt klædt på i forhold til de diskussioner, der skal være, så vi kan træffe nogle kvalificerede og ordentlige beslutninger som politikere. Jeg kan være meget, meget bekymret for københavnernes, jeg kan være rigtig bekymret for byen, hvis vi fremover kommer til at træffe beslutninger på et dårligere oplyst grundlag.

Så lad os holde fast her og så lad os give hinanden håndslag på, at vi selvfølgelig skal samarbejde om at få løst de udfordringer, der er i København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti som ordfører, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Dansk Folkeparti er rigtig glad for den diskussion, vi har i dag, fordi den jo handler om Københavns demokrati. Den handler om den måde, vi styrer byen på, og hvordan vi bedst indretter et administrativt system og et politisk system, sådan at det arbejder og fungerer.

Jeg tror, der er nogle, ikke ret mange, men stadig nogle ganske få, der har prøvet magistratsstyret her i København. Det var et styre, hvor der var toppolitikere og embedsmænd, som styrede det hele, hvor udvalgene stort set ikke havde noget at skulle have sagt, hvor man holdt møder til tidligt om morgenen her i Borgerrepræsentationen, fordi det var der, der var mulighed for at tage de politiske konflikter, gøre borgerne opmærksom på, hvilke tåbelige beslutninger der var ved at blive truffet. Men særlig stor demokratisk indflydelse var der ikke.

Jeg ser det faktisk fuldstændig tilsvarende, at hvis vi får en enhedsforvaltning og måske endda også med flertalsstyre, så vil vi netop risikere at komme i den samme situation, hvor tingene bliver aftalt på forhånd, hvor man ikke kan have den frie og åbne dialog i udvalgene, hvor man kan finde de brede forlig, de bedste løsninger; det har vi jo tradition for i dag. Det er derfor mellemformsstyret faktisk er rigtig godt, fordi man faktisk har en åben og fri dialog ude i udvalgene til at kunne træffe de for borgerne bedste beslutninger.

Vi risikerer at komme i en situation igen, hvor vi får konflikten her i salen, men også i udvalgene, hvorimod vi i dag faktisk har en organisationsmodel, der appellerer til bredt samarbejde og til en åben og en fri dialog, hvor udvalgsarbejdet faktisk fungerer meget godt og meget hensigtsmæssigt.

Hvis man kigger lidt på det her med, at hvis stort er godt og effektivt, så kunne man jo spørge sig selv, hvorfor vi så overhovedet har kommuner, hvorfor har vi så ikke bare en kommuneminister, der er øverste ansvarlig for alle landets kommuner og dikterer, hvordan beslutningerne skal være. Det må jo

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

være argumentet. Hvis stort er godt og effektivt, jamen hvorfor så have 98 kommuner, hvorfor ikke bare have en minister, der sørger for at udmønte Folketingets beslutninger?

Dengang man lavede kommunalreformen, viste det sig jo lige præcis, at den her model, der hed 40.000 indbyggere, faktisk var størrelsen på en kommune, sikkert vurderet ud fra, at det var med enhedsforvaltning og flertalsstyre. 40.000 indbyggere var den mest effektivt drevne kommune, det var den mest effektive størrelse. Hvis den var mindre, så var den ineffektiv. Hvis den blev større, så faldt effektiviteten også, fordi så skulle der ekstra ledelseslag ind.

Nu taler vi om en kommune som København med næsten 600.000 indbyggere, der skal puttes ind i en model, der historisk set er lavet til kommuner, der i hvert fald ikke skulle være større end 40.000. Det er den model, som jeg kan forstå, at vi har en overborgmester, der går ud og anbefaler. Det er idiotisk, det er tåbeligt, det tærer på den demokratiske proces. Og ikke mindst lægger jeg gerne hovedet på blokken for, at hvis én borgmester, én direktør skal lede den her kommune, så bliver den mindre effektivt drevet.

Det kan godt ske, at man kan spare en pressemedarbejder væk. Det kan også være, man kan spare en økonomimand væk i en regnskabsafdeling ved at lave enhedsforvaltning. Men det nytter jo intet, hvis folk nede på gulvet ikke føler, de har en ledelse, at de ikke har nogen politikere, de ikke har et udvalg, der bakker op om dem, har tid til at tage ud og besøge dem, har engagement i det arbejde, de laver, fordi magten er blevet centraliseret så langt væk fra de mennesker, der arbejder nede på gulvet. Så taber man jo den effektivisering, man kan få i at fyre en pressemedarbejder og en økonomimedarbejder.

Så ideen er her: Lad os nu samles om at få en åben diskussion om, hvad det er for nogle justeringer, vi eventuelt kan lave af styreformen i København. Men at lægge os fast på enhedsforvaltning og flertalsstyre er helt hen i vejret.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til ordføreren for forslagsstillerne, Mogens Lønborg, Det Konservative Folkeparti.

Mogens Lønborg (C): Jeg lyttede spændt til overborgmesterens indlæg. Jeg håbede, at det ville handle meget om de mange gode argumenter, der var for at lave enhedsforvaltning. Jeg må sige, at jeg blev lidt skuffet. En stor del af overborgmesterens taletid blev brugt til at lune sig her i denne stund ved alle de mange, der slet ikke har forstand på Københavns styreform, slet ikke aner noget om, hvordan det fungerer her i København, der var enige med overborgmesteren. Det synes jeg var lidt ynkeligt. Det synes jeg faktisk var rigtig ynkeligt. Man havde dog håbet, at der virkelig var kommet schwung og argumenter på bordet.

Det, der har været næsten hovedargumentet for den her enhedsforvaltning, er effektivitet. Nu hører man så et tal i 150 mio. kr.s størrelsen. Jeg vil til min dødsdag anfægte validiteten af de analyser, der ligger til grund, men lad os bare lægge dem til grund. Lad os bare lægge til grund, at man i hvert fald isoleret set på administrationskontoen kan hente 150 mio. hjem. Lad os lige holde fast i proportionerne: Det svarer til en halv procent, en halv procent af Københavns Kommunes budget. Det kan vi altså spare på mange andre måder.

Men kan man så være sikker på, hvis man nu hentede den lille besparelse, den lille næsten mikroskopiske promilleagtige besparelse hjem, kan man så være sikker på til gengæld, at denne enhedsforvaltning vil sikre en bedre ældrepleje, bedre drevne skoler, bedre drevne handicapinstitutioner osv.?

Jeg hørte overborgmesteren tale om, at det var meget tungt i forhold til borgerne. Jeg tror sådan set, at man kan lave én indgang til vores system, uanset hvor mange forvaltninger vi har. Det behøver vi sådan set ikke belemre borgerne med. Men jeg tror helt klart, at eksempelvis den ledelsesgruppe, som skal tage sig af sundhedsområdet, ældreområdet, ikke vil opleve, at det bliver lettere, hvis samtlige indstillinger til Sundhedsudvalget skal gå gennem den administrerende direktør for økonomifor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

valtningen. For det er jo et faktum, at samtlige indstillinger til de politiske udvalg skal gå ét sted igennem, nemlig den administrerende direktør for økonomiforvaltningen.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig igen at bringe det notat frem, som også borgmester Pia Allerslev bragte frem, det, som er udarbejdet af de tre byers administrerende direktører, hvor man lidt bizart taler om, hvor vigtigt det er med en åben demokratisk proces. Jeg kunne næsten ikke holde ud at læse den sætning, vel vidende, at det her dokument har været lavet i det skjulte, og man får det ved en tilfældighed nede i Odense. Det er lavet, lige før Ritt havde sin exit her fra Borgerrepræsentationen. Jeg går ud fra, at overborgmesteren kender til dokumentet.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge i den forbindelse, når man sådan lidt flot taler om, at København mener, Odense mener osv., om den administrerende direktør, og nu taler jeg ikke ved navns nævnelse, men den administrerende direktør i København, har taget 7-direktørkredsen ind, om de seks andre administrerende direktører står inde for det her dokument, der ligesom fremstiller Københavns Kommunes holdninger, eller om det er en enkelt centralt placeret embedsmand i København, der mener det, der står i dokumentet. Det synes jeg er vigtigt.

Og så vil jeg gerne til sidst lige stille et par spørgsmål til overborgmesteren: Vil overborgmesteren, også med baggrund i debatten i dag, tage initiativ til, at der udarbejdes et egentligt beslutningsgrundlag? Vi hørte ordet evaluering, jeg er meget enig. Har man et lille projekt i København til 2 mio., så skal vi altid lave en evalueringsrapport, læg mærke til det. Nu er vi ved at kigge på hele vores grundlov. Den skal vi ikke lige evaluere, der er ingen grund til at evaluere den, vi skrider til handling, vi stemmer det igennem, ny styreform.

Selvfølgelig skal vi evaluere, alle skal være spurgt. Spørger man de seks administrerende direktører for fagforvaltningerne, hvor meget de har været involveret i den her proces, hvor meget de er blevet spurgt? Har man spurgt om deres holdninger? Svaret er nej. Har man spurgt os? Jeg kan se, hvilken trafik der har været over til ministerierne. Har man spurgt mig, har man spurgt os andre? Jeg var borgmester i 4 år. Har man på noget tidspunkt henvendt sig til mig og spurgt mig om min mening? Nej. Vi er overhovedet ikke i den her åbne demokratiske proces, alt er foregået bag om ryggen på os uden inddragelse.

Så derfor vil jeg gerne spørge, om overborgmesteren vil tage initiativ til, at der bliver lavet en grundlæggende evaluering og analyse af styreformen, fordele og ulemper og også med udarbejdelse af alternativer til at ændre den. Kunne man eksempelvis fremme nogle af de ting, overborgmesteren gerne vil, på anden måde end ved at ændre styreformen, den her halve procent, de her 5 promille? Det er lidt meget at lave hele styreformen om for at finde en besparelse på 150 mio. kr. Så det vil jeg rigtig gerne.

Så vil jeg da også håbe, at den tradition, overborgmesteren i den grad har lagt for dagen her, nemlig brede flertal, og det vil jeg gerne kvittere for, det vil jeg rose for. Jeg mener, at overborgmesteren af hele sit hjerte er interesseret i brede forlig. Det har vi hørt mange gange, og det holder vand, lige med undtagelse af her, hvor man åbenbart glæder sig over, når man nu er ene mod alle andre, at så er der nogle, der ikke har forstand på København, som kan tromle det igennem. Det synes jeg ikke vil klæde København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Lars Berg Dueholm fra Liberal Alliance, værsgo.

Lars Berg Dueholm (I): Lad spændingen udløses med det samme: Liberal Alliance undlader at stemme til medlemsforslaget her i dag. Det gør vi sådan set ikke, fordi vi er forelskede i den nuværende styreform, og vi gør det heller ikke, fordi vi er forelskede i en styreform, som indebærer enhedsforvaltning. Og det er sådan set heller ikke, fordi vi er forelskede nødvendigvis i, at der skal være flertalsvalg til samtlige poster.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Jeg tror, det er Churchill, der har sagt, at demokrati er den mindst ringe styreform, og i virkeligheden er spørgsmålet, om den sætning jo også kan oversættes til københavnske forhold. Spørgsmålet er, om den nuværende styreform i København i virkeligheden ikke på godt og ondt er den mindst ringe.

Liberal Alliance har aldrig haft en borgmester i København. Jeg tror heller ikke, Liberal Alliance får en borgmester efter næste valg; så skal vi i hvert fald være rigtig dygtige i konstitueringsforhandlingerne. Det kan også være, vi er.

Men derfor forestiller jeg mig i virkeligheden, at vi fra Liberal Alliance har en mulighed for at se sagen en lille smule mere objektivt end de partier, som eventuelt i dag måtte have to borgmestere, det parti, der i dag har overborgmesterposten, det parti eller de partier, som måtte ønske at få overborgmesterposten næste gang, ingen nævnt, ingen glemt.

Jeg tror i virkeligheden, at vi kan se det lidt mere objektivt som et parti, der med vores lille, beskedne størrelse alene har ganske almindelige københavnere blandt vore politikere her i salen, almindelige københavnere, som skal prøve at få en politisk hverdag til også at hænge sammen med en arbejdsmæssig hverdag.

Det, der helt sikkert taler imod den nuværende styreform, er, at den er dyr. Det tror jeg sådan set, alle kan blive enige om. Hvis man sætter sig ned i et lukket lokale, hvorfra der ikke refereres, så tror jeg, alle kan blive enige om, at den nuværende styreform er dyr. Ja, det er dyrt at have syv forvaltninger med hver deres presseafdeling, med hver deres regnskabsafdeling, det koster penge. Jeg har ingen grund til at betvivle de rapporter, som er lavet om besparingspotentialet i at ændre styreformen i København. Jeg tror bestemt, der er hundreder af millioner, ikke mange, men hundreder af millioner at hente på en enhedsforvaltning.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at den nuværende styreform er omstændelig. Den er omstændelig for den interne beslutningsproces, men jeg tror også, den er omstændelig for københavnernes. Jeg kan sådan set godt give overborgmesteren lidt ret i det, han sagde til at starte med i sin tale, at man sådan bliver puttet i forskellige kasser i sit livsforløb. Og når man så ligesom som de fleste af os hverken er ung eller gammel, jamen så er man sådan i en hel masse kasser, alt efter om man går på biblioteket eller man måtte være arbejdsløs.

Derudover har den nuværende styreform helt sikkert også den uheldige konsekvens, at der kan være et manglende ansvar for det generelle overblik i København. Hvem har ansvaret, og hvem påtager sig ansvaret for at gøre København til landets bedste by, Nordens bedste by, Danmarks mest erhvervsvenlige by og alle de ting, som jeg tror, de fleste af os i virkeligheden gerne vil have, mest miljøvenlige by måske også? Hvem påtager sig i virkeligheden det ansvar? Ligger det alle steder, ligger det ingen steder, og i virkeligheden også, for at blive sådan lidt ved husmandskommentarerne, at det der er tos ansvar er ingens ansvar.

Man må også sige, at der er en hel række ting, der taler for den nuværende styreform. Det er, at den sikrer en bred indflydelse. Som et parti, der som sagt aldrig har haft en borgmesterpost, ja, så kan vi bestemt skrive under på, at der er en meget stor forskel på at være en del af en partigruppe, som har en borgmesterpost, og at være en del af en partigruppe, som ikke har en borgmesterpost. Så altså den nuværende styreform sikrer en bred indflydelse, og dermed sikrer den jo også en indflydelse til rigtig mange befolkningsgrupper i København. Om det så er økonomisk, aldersmæssigt, etnisk eller hvad det måtte være, som folk nu stemmer partimæssigt efter, så sikrer den, at alle bliver hørt.

Det er også netop af den årsag en styreform, som nødvendiggør et bredt samarbejde i Borgerrepræsentationen, fordi der er ingen fornøjelse for flertallet ved at have en eller to borgmestere, der står uden for forligene, hvis man så samtidig i resten af perioden skal sidde og drive dem til truget i forhold til at få dem til at gennemføre ting, man uden deres samtykke har vedtaget ned over hovedet på dem.

Den gør også, at sammenkædningen af politik på et mere abstrakt plan og politik på et mere håndgribeligt plan, hvor man har hånden nede i de enkelte forvaltninger, ikke er noget, der er forbe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

holdt de få eller et enkelt parti. Det sikrer, at flere partier får muligheden for at involvere sig også i den mere praktiske del af politikken, altså hvordan forvalter vi København.

Sidst, men ikke mindst, så muliggør den også, at om ikke alle, så langt de fleste partier kan have politikere på fuld tid. Jeg tror, at noget af det, vi skal gøre os klart, uanset hvilken styreform der kommer, er, at det er nødvendigt, at der er en række politikere her i huset, som er på fuld tid. Hvordan de så skal aflønnes, hvordan de skal vælges, hvordan de skal udpeges, det må vi se på. Men i Liberal Alliance er vi åbne over for forslag, som er bedre end det nuværende. Vi har bare ikke hørt dem endnu.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Ikram Sarwar, Socialdemokraternes ordfører, værsgo.

Ikram Sarwar (A): Da jeg stillede op til BR første gang tilbage i 2005, så var intentionen jo, at vi skulle gøre noget for vores borgere i København. Det tror jeg, vi alle 55 er enige om. Det er også derfor det undrer mig en smule at høre argumenterne imod flertalsstyre og enhedsforvaltning. Det undrer mig, at det slet ikke gør indtryk på de partier, at det er et stort beløb, vi kan løfte københavnernes hverdag med.

Mogens Lønborg, ordfører for De Konservative, var heroppe og negligere beløbet og sige, at det kun er en halv procent osv. osv. Men spørg børnefamilierne, spørg de ældre, Mogens Lønborg, spørg de handicappede, hvordan de ville kunne bruge de her 150 mio. kr. på at gøre deres hverdag bedre. Vi må aldrig glemme i hele den her debat, at det ikke bliver for eller imod, om man får en borgmesterpost, eller om man mister noget indflydelse osv. osv.

Der er mange ting, som man kan høre på debatten, som består af misforståelser og unødigt bekymring, grundløs bekymring i virkeligheden, fordi det er jo os her i salen, der kommer til at bestemme i sidste ende, selv med enhedsforvaltning. Jeg mener også, det er bekymrende, at man giver signaler her fra København om, at 94 andre kommuner i Danmark ikke rigtig kan finde ud af det og bliver styret forkert.

Det er jo noget, der bliver besluttet på Christiansborg, og jeg er ret sikker på, at De Radikales eller Danmarks fornuftige indenrigs- og økonomiminister ser interesseret på det her. Hvis der er 150 mio. at spare, som man kan bruge på borgerne, så tror jeg, at der kommer ryk i den proces, som har været iværksat siden 2007.

Selv i Lars Løkkes tid havde man jo nedsat et udvalg, Thorkil Juul-udvalget, som var helt enig i de holdninger, vi har hos Socialdemokraterne, at det er bøvlet, og at det er en tung styreform, vi har i København.

Ud over det økonomiske, altså de 150 mio. kr. ekstra, vi kan bruge til vores borgere, så er der jo det her med demokratiet. Jeg er af den holdning, at vi styrker demokratiet ved, at vi får et flertalsstyre, og vi får enhedsforvaltning. Det bliver nemmere for borgerne i København at se, jamen hvem er det, der styrer København, hvem er det, man sådan set skal støtte videre eller straffe eventuelt til et kommunalvalg.

I dag er det jo sådan, at har man 7 mandater eller formår at samle 7 mandater ved forhandlinger, jamen så er man sikker på at få en borgmesterpost. Prøv at forestille jer, at en lignende ordning skulle findes i statsapparatet, altså regeringen, at det var Lars Løkke, der sad på Finansministeriet, eller for den sags skyld nogle fra Enhedslisten, der sad på et eller andet ministerium. Altså det holder jo ikke. Det er jo præcis det, der er gældende for Københavns Kommune i dag. Vi har mindretalsborgmestre, og det giver forvirring hos københavnere.

Så jeg er ret fortrøstningsfuld ved det videre arbejde. Jeg synes ikke, at der er nogen af partierne, der står som medlemsforslagsstillere, som har været oppe og fortælle, hvordan de vil hente en lignende besparelse hjem, som vi kan bruge over for borgerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Jeg er meget spændt på det videre forløb, hvor vi netop frem til 2015 skal finde en besparelse eller effektivisering svarende til en halv milliard kroner inklusive de her 150 mio. kr. Der vil det glæde mig, at man allerede er positivt indstillet over for at finde effektiviseringer.

Afslutningsvis vil jeg faktisk sige, at det er lidt hyklerisk, når vi skal høre, at nu skal man have en evaluering. Come on. Hvorfor kan man ikke stå ved, at man har besluttet sig, og at man er imod et flertalsstyre, og at man er imod en enhedsforvaltning? Hvorfor har man ikke mod nok til det? At bede om en evaluering, altså det er da at misbruge de kommunale midler.

Leslie Arentoft (V): Jeg skal da gerne kvittere over for den foregående taler på stolen her og sige, at jeg er imod flertalsstyre, punkt 1, jeg er imod enhedsforvaltning. Så er det sagt.

Så vil jeg bare sige, jamen altså tyranner og magthavere har igennem historien altid lænet sig op ad det mest misbrugte citat fra Det ny testamente, nemlig Jesus' lignelse om de betroede talenter: Dem, der har, skal mere gives, og dem, der intet har, skal endog fratages det lidt, de har. Det er jo præcis det, der ligger i et flertalsstyre. Samtlige de politiske platforme skal tilfalde the winner, andet er der ikke i den her styreform. Det er det, vi taler om, når vi hardcore går ind til kernen.

Der svæver over hele debatten det her voldsomme postulat: Det giver klarhed i den politiske proces. Nej, det gør det ikke. De, der bestemmer, er Borgerrepræsentationen. Det vil det være under det her styre, og det vil det også være under et flertalsstyre. Man kan sagtens forestille sig, at overborgmesteren bliver en mindretalsborgmester. Det er han blevet i aften, der er et flertal uden om overborgmesteren. Man kan sagtens forestille sig, og det vil også forekomme hver eneste måned, at de borgmestre, der sidder fra Enhedslisten, bliver mindretalsborgmestre. Det vil komme til at ske.

Så der er ikke noget klarhed. Det er Borgerrepræsentationen, der bestemmer, og det vil det også være under flertalsstyre. Jeg beder om noget klarhed på det her postulat, der hænger og svæver, som ingen har kunnet forklare mig. Manu Sareen var den, der kom tættest på. Han sagde: Jamen så bliver vi alle sammen mere venner. Ja tak, det tror jeg ikke på.

Borgmester Mikkel Warming: Effektivitet og beslutningskraft har været argumentationen, ikke mindst fra Socialdemokratiets politiske ordfører, Ikram Sarwar. Det var sådan set argumentationen for enhedsforvaltningen. Det var effektiviteten, det var at spare penge.

For det første må man bare mere filosofisk sige, at effektivitet og demokrati nogle gange ikke altid er det samme. Det er faktisk nemmere, hvis der bare er én person, der bestemmer det hele her i landet. Faktisk er det nemmere, hvis der bare er én person, der bestemmer det hele i Europa. Det går vi jo ikke ind for. Så man skal ikke nødvendigvis, og derfor er der nogle demokratiske hensyn, man også bliver nødt til at tage.

I forhold til den manglende effektivitet i beslutningerne vil jeg på den mere historiske facon bare i stilfærdighed minde om, at magistratsstyret, som ved gud havde sine meget store svagheder, ikke desto mindre stod bag en meget massiv ændring og byfornyelse af Vesterbro, som har ændret den bydel markant. Under magistratsstyret satte man metroen og Ørestadsudviklingen på skinner. Det delte mellemformsstyre har i den periode, det har eksisteret, set en økonomisk genrejsning af byen, en massiv udbygning af Nordhavnen, Sydhavnen, omdannelse af pladser til opholdsrum, og jeg kan blive ved.

Så det handler ikke om, at der ikke er manglende beslutningskraft i den styreform, vi har i dag. For os er et hovedproblem at samle magten ét sted. Vi mener ikke, det er godt, vi mener, det risikerer at føre til enevælde. Som Rikke Lauritzen ganske korrekt var inde på det, så er der masser af eksempler på, hvordan man som mindretal i en række af landets 94 kommuner oplever det, når et parti sidder på hele den administrative magt. Vi synes, det er et problem.

Man kan også herinde, hvis man ønsker det, finde ganske mange historiske eksempler på, hvordan magistratsafdelinger domineret af et parti i årtier risikerede at forvitte og risikerede at få noget af det tætteste, vi er kommet på korrupsionsskandaler i dansk kommunalpolitik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Overborgmesteren sagde, og det har han ret i, at København er et tungt administrativt system. Der kommer så det, der vel aldrig bliver diskuteret i den her sammenhæng, nemlig, og det er korrekt, at hvis man vil gøre noget ved det, så er det ikke enhedsforvaltning, man skal lave, så skal man dele København op i mindre kommuner, i hvert fald hvis man retter sig efter det, som Strukturkommissionen sagde i 2005, den, som man brugte til at lave kommunalreformen. Den sagde nemlig, hvad alle har glemt i dag, at der er massive stordriftsulemper, når en kommune kommer op over 60.000-80.000 indbyggere.

Hvis man har et tungt system i København, og det har man, så skyldes det måske bl.a., at København ikke opfylder idealstørrelsen af en kommune, for nu at sige det diplomatisk. Så er der andre grunde, heriblandt demokratiske grunde, at man som københavnner føler sig som københavnner, mere end man føler sig som nørrebroer eller østerbroer eller vanløseborger, og derfor er der en ide i at se tingene i sammenhæng. Men så er det netop demokratiske grunde, der gør, at vi bibeholder København som én kommune, i stedet for at gøre det mest effektive, nemlig at dele byen op i mindre enheder.

Overborgmesteren sagde også, hvilket er korrekt, at der er snitfladeproblemer i dag. Min erfaring, og den er ganske stor, når det gælder at snakke om, hvordan f.eks. børn med specielle problemer har det rundtomkring i alle landets andre kommuner, er, at de snitfladeproblemer søreme også kan opstå i alle andre kommuner med enhedsforvaltninger.

Og så den økonomi, som har været et meget drivende argument i aften. Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at det, man kan spare ved at lave enhedsforvaltning, handler om sekretariatsbetjening, det handler om kommunikation, det handler om HR, altså personaleudvikling, og det handler om ledelse. I al stilfærdighed vil jeg sige, at hvis man skal nå op på de 150 mio., så skal man spare over halvdelen af al sekretariatsbetjening væk, op mod halvdelen, og der er jeg nødt til at spørge: Hvem tror seriøst, at det, man laver i sekretariaterne her på Rådhuset, for 50 pct.s vedkommende handler om borgmesterbetjening? Det gør det ikke. Der er til gengæld meget af det, der handler om betjening af udvalgsmedlemmer, som man åbenbart også vil skære væk.

Op mod 50 pct. af kommunikationen skal fjernes. Jeg er nødt til at spørge: Hvad tror man egentlig, de folk sidder og laver, hvis man tror, at op mod 50 pct. af det, kommunikationsmedarbejderne i bred forstand laver, handler om borgmesterbetjening? Det handler om intern kommunikation i meget stor stil, det handler om henvendelser fra offentligheden, fra borgere og fra pressen, som ville skulle laves under alle omstændigheder.

HR-udvikling, igen op mod halvdelen kan spares væk. Igen: Hvad tror man, de folk sidder og laver over for vores over 40.000 ansatte, hvis man tror, man kan spare op mod halvdelen af de medarbejdere, der sidder og arbejder med HR, væk? Op mod 40 pct. af ledelsen skal spares væk, hvis man skal nå de 150 mio.

Det bliver nogle meget store kontorer, man laver sig i denne by, så store, at man er nødt til at få vicekontorchefer i en stil, som gør, at man heller ikke kan spare det beløb væk.

Pointen er i al fredsommelighed: Tallene holder ikke.

Borgmester Anne Vang: Som en af Københavns mange underborgmestre har jeg fulgt debatten med interesse, for det er da klart, at vi som politikere ligesom alle andre er optaget af vores jobsituation og af den indflydelse, vi har. Vi er trådt ind i det her netop med henblik på at have indflydelse, og derfor er det selvfølgelig helt relevant, at vi er optaget af det.

Nu synes jeg, at overborgmesterens råd om ikke at navngive embedsmænd var godt, så derfor vil jeg ikke fortælle, hvilken embedsmand det var der gav mig et godt råd, da jeg trådte til som borgmester. Han sagde: Frontindsnævring. Du kan ikke overskue hele din forvaltning, hvis du kaster dig over det hele på én gang, Napoleon døde på at gå ind i Rusland, det gjorde Hitler også. Det kan mange politikere også gøre ved at gabe over for meget på én gang. Det har jeg tænkt meget over som fagborgmester og har derfor taget et emne ad gangen, og det har virket, synes jeg selv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Det er lige præcis det, der gør, at jeg faktisk heller ikke er så bekymret. Når jeg har brug for frontindsnævring for at overskue børne- og ungdomsforvaltningen, så tror jeg sådan set ikke på, at overborgmesteren, uanset hvor dygtig han end måtte være, på nogen som helst måde vil kunne overskue hele kommunen. Jeg tror heller ikke på, at overborgmesteren, uanset hvor ambitiøs han ellers måtte være, har et ønske om at monopolisere samtlige beslutningskræfter i hele kommunen. Jeg tror, der vil være rigeligt at rive i for os alle sammen, også med en ny styreform.

Når det så er sagt, så gælder det jo om at vælge den bedst mulige styreform. Jeg er faktisk enig med Lars Dueholm. Jeg tror ikke på, at der er nogen ideel styreform. Jeg er også enig med Mikkel Warming. Jeg tror, at i alle styreformer vil det være sådan, at der vil være snitfladeproblematikker.

Det, det gælder om for os, er at vælge den, hvor der er de færreste. Lige nu har vi faktisk valgt en, hvor der er temmelig mange, hvor snitfladeproblematikker er reglen snarere end undtagelsen, hvor demokratisk uklarhed er reglen snarere end undtagelsen, og hvor ineffektivitet er reglen snarere end undtagelsen. Det er jo det, det gælder om at lave om. I forhold til snitflader, hvor meget bedre er det ikke, at ud fra et regeringsgrundlag arbejder alle embedsmænd sammen om at nå de mål.

Hvor meget mere demokratisk er det ikke, og hvor meget mere venligt er det ikke over for alle vores indflydelse, at man ud fra et regeringsgrundlag arbejder sammen om at nå et fælles mål, og hvor meget mere effektivt er det ikke. Det er faktisk årsagen til, at jeg også som fagborgmester med min egen forvaltning i dag kan sige, at jeg går ind for en styrereform med flertalsstyre og med enhedsforvaltning.

I forhold til demokratiet har jeg lyst til at sige, at borgmester Pia Allerslevs eksempel var jo temmelig godt. Jeg tror ikke, at borgmester Pia Allerslev på nogen måde har arbejdet imod et ungdomshus. Jeg tror, hun har gjort sit arbejde rigtig godt, men jeg tror sådan set, at der er mange, der er blevet forvirrede. Jeg tror, for at komme over til Leslie Arentofts bibelske ligning om mindretallet, som alt skulle tages fra, at man vil få mere mulighed for at have en effektiv oppositionsrolle, hvis man i stedet for at skulle arbejde for et ungdomshus, man i øvrigt ikke går ind for, kan gå ud og fortælle alle folk, nøjagtig hvor dårlig en ide man synes, det ungdomshus er.

Magten kan jo vende her på Københavns Rådhus. Det håber jeg selvfølgelig ikke, men det kan den. Hvis vi en dag kommer i den situation, at der sidder en borgerlig overborgmester, vil jeg som fagborgmester langt hellere end at implementere en politik, jeg er uenig i, have mit apparat til at hjælpe mig med at gå ud og fortælle københavnernes, nøjagtig hvorfor de skal sørge for, at København aldrig nogen sinde får en borgerlig regering igen. Derfor tror jeg faktisk, at en styrereform giver en mere effektiv opposition.

Så vil det også give en mere effektiv styring. Jeg synes egentlig, at Mogens Lønborgs argument om, at man kan spare 150 mio. kr. på mange måder, var vigtigt. Det kan man, det er et spørgsmål om at vælge. Man kan f.eks. spare 150 mio. kr. ved at fjerne 300 pædagoger fra København. Det ville jeg aldrig nogen sinde vælge, og derfor gælder det om, at vi skal vælge den mest effektive styreform.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Klaus Mygind, ordfører for forespørgerne, i 2. runde.

Klaus Mygind (F): Først til borgmester Anne Vang. Altså jeg ser også frem til, at vi i Københavns Kommune kan lave noget, der minder om et regeringsgrundlag, så vi får en konstituering på baggrund af det.

Jeg synes bare, filmen knækker lidt, når borgmester Anne Vang siger, at det så er én person, der har forvaltningsansvaret, når borgmester Anne Vang også siger, at frontmedarbejder, eller hvad det var, borgmester Anne Vang sagde, frontfokus, at man ikke kan overskue det hele.

Enhedslisten opfordrer til, at vi laver en evaluering, og det synes jeg er vigtigt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi i den her proces, vi er i nu, kan komme ind med nye overvejelser om, hvordan demokrati-et skal fungere. På den måde er jeg glad for at høre, at både Kasper Johansen og borgmester Pia Al-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

lerslev jo også siger, at der er en problemstilling omkring lokaldemokrati her, så der synes jeg, der er nogle gode takter.

Så ser jeg det også sådan med hensyn til spørgsmålet om besparelser, at vi skal jo ikke spare på demokratiet. Demokratiet er en motor, også omkring effektivisering, det er ikke sin modsætning.

Ikram Sarwar siger: Hvorfor er vi bedre end 94 andre kommuner? Det er vi ikke, men vi er i en fundamentalt helt anden situation. Vi er meget, meget større end de 88 af dem i hvert fald. Så derfor er det en anden styreform, vi må have.

Til sidst omkring hele besparelsen. Det er selvfølgelig klart, at når vi taler for en delt administrativ ledelse, så kræver det en stor forpligtelse omkring det tværgående, så vi ikke har en ineffektiv forvaltningsopdeling. Det må være den forpligtelse, vi så tager med.

Og så håber jeg, at den her debat også klart har vist, at nu må Borgerrepræsentationen inddrages i den her proces frem mod en ny styreform.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Det var borgmester Anne Vang, der fik mig herop. I forhold til det her med at samarbejde, i forhold til det her med at kunne finde ud af at lave ting sammen, synes jeg i virkeligheden, at det samarbejde, borgmester Anne Vang og jeg har i forhold til Fast Track, i forhold til at få tingene til at glide nemmere, er et klokkeklart bevis på, at hvis der er politikere her, der ønsker at samarbejde, så kan det faktisk sagtens lade sig gøre. Det håber jeg også, borgmesteren vil give mig ret i.

Det, der fik mig herop, var, at borgmester Anne Vang sagde, at hvis man kom i opposition, så skulle man jo bare have sit apparat til at hjælpe en med at få forklaret, hvor dårlige de andre, der nu havde ledelsen, var. Jeg bliver simpelt hen nødt til at spørge, hvad det er for et apparat, borgmester Anne Vang forestiller sig. Er det fagbevægelsen, er det DSU'erne, hvem er det? I Venstre er vi desværre ikke i den situation, at vi har et apparat på den måde, der kan finansiere og underbygge en masse. Jeg skal ud og have mig et arbejde, jeg kan leve af, og kan ikke bruge min tid herinde på det hele. Alt så hvad er det for et apparat, borgmester Anne Vang får?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til den konservative ordfører, Mogens Lønborg, i 2. runde.

Mogens Lønborg (C): Indledningsvis vil jeg lige minde om, at jeg stillede overborgmesteren nogle spørgsmål. Jeg håber, at overborgmesteren vil besvare dem i den her debat. Med al respekt for Socialdemokratiets ordfører forventer jeg, når jeg stiller direkte spørgsmål til overborgmesteren, også at få svar. Jeg regner også med, at overborgmesteren vil slutte debatten med at svare på de spørgsmål, der er blevet stillet.

Så vil jeg bare lige sige, at Mikkel Warming holdt en flammende, rigtig god tale, hvor han sådan set pillede hele argumentationen sønder og sammen. De penge, man taler om, som er administration, man vil spare, er jo funktioner, der er livsnerven i vores demokrati. Det kalder man administration, og så sætter man det op, som om så er det psykisk syge, og så er det gratis mad og tolærerordninger og der var ikke et øje tørt, hverken da borgmester Anne Vang eller overborgmesteren var inde og tale om alle de mange ting. Jeg ved ikke, hvad vi ikke kunne få for de der sølle 150, undskyld, millioner.

Det kom jo meget tydeligt frem i borgmester Mikkel Warmings tale, at det handler om presse. Jamen det er klart, at hvis der kun er én betydningsfuld politiker i København, så skal man kun have pressedækning til én politiker. Det er klart, det giver sig selv. Hvorfor skal andre så gå og beflitte sig med pressefolk og alt muligt andet? Hvis man reelt ikke har ret meget at skulle sige i de enkelte udvalg, så skal der heller ikke være så meget betjening. Så på den måde kan man jo skære i noget hjerteblod, hvis vi taler ud fra en demokratisk synsvinkel. Det er jo helt uheldigt at argumentere med det, men jeg er glad for, at det er kommet så tydeligt frem, for det er jo det, det egentlig handler om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Om flertalsstyre, som ikke er i direkte fokus, men alligevel, vil jeg sige, at der kan siges for og imod. Jeg kan sagtens forstå en synlighedsbetragtning. Jeg vil dog sige, hvis fire partier tilsammen har flertal, er borgerne så præcis klar over, hvem der har magten? Arh, måske ikke, måske ikke helt alligevel, fordi er det nu det eller det parti, der, når det kommer til stykket, har magten? Det ved man jo ikke.

Jamen jeg er enig i, at synligheden sådan set vil være helt i top, hvis al magt blev koncentreret hos overborgmesteren, det er jeg sådan set. Hvis vi får enhedsforvaltning og flertalsstyre, så vil overborgmesteren i denne her by reelt være magthaveren, og så er der synlighed for alle pengene, men er det demokrati, er det det, borgerne efterspørger? Jeg tror det næppe. Det er i hvert fald ikke os, der sidder her, hvor man fornemmer, at det er sådan lidt odiøst, at vi også bare vil have noget indflydelse. Ja, er det ikke derfor, vi er gået ind i politik, er det ikke, fordi vi ønsker indflydelse, herunder også at kunne besætte nogle af de poster, som giver indflydelse? Det er blevet til noget odiøst noget.

Det er livsnerven i vores demokrati. Og hvis vi fjerner alt det ... jeg synes, det er meget dyrt at sælge vores demokrati for, for nu at blive i bibelske termer, en ret linser, altså de her 150 mio., som jeg i øvrigt vil sætte et stort spørgsmålstegn ved validiteten af. Jeg synes, vi skal tænke os rigtig, rigtig godt om.

Til det med en undersøgelse: Jamen hvis der overhovedet ikke er nogen, der ønsker en styreformændring, det gør vi sådan set ikke, så skal vi selvfølgelig ikke lave nogen evaluering. Men hvis det nu er sat på dagsordenen, så skal vi selvfølgelig have en grundig analyse af forholdene.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det den radikale ordfører, Kasper Johansen, i 2. runde, værsgo.

Kasper Johansen (B): Jeg skal ikke kunne sige, om det skyldes min fysiske tilstand efter en meget intens studietur, men det forekommer mig indimellem, at der bliver sagt nærmest uforståelige ting fra denne her talerstol.

Det forekommer mig også, at en så vigtig debat som denne her er præget af så mange klicheer, hvor man lige så godt kan bruge det samme ord på den ene hånds argumenter som på den anden hånd. Der bliver nævnt snitflader, der bliver nævnt synlighed, der bliver nævnt økonomi.

Så vidt jeg forstår snitflader, så er det nogle problemer, der opstår, hvis forskellige mennesker, der sidder og arbejder med nogle opgaver, ikke får koordineret de her opgaver. Snitfladeproblemer vil der jo være alle steder i en organisation af en vis størrelse. Jeg kan ikke se, at argumenterne for enhedsforvaltning opstår ud fra snitflader. De problemer, der vil være, kan jo også handle om nogle forskellige lovting inden for socialområdet, dagtilbudsområdet, eller nogle ting, hvor man faktisk arbejder med de samme børn, og man får ikke løst opgaverne. Det er snitfladeproblemer; det vil der være, uanset om man har den ene eller den anden forvaltningsmodel.

Så bliver der talt meget om synlighed, og det er nok her, det går helt i sort for mig. Altså vi vil fra radikal side gøre rigtig meget for, at borgerne opfatter, at de har et ægte kommunalt demokrati i denne her by, ingen tvivl om det, og de skal også gerne mærke det.

Men jeg forstår simpelt hen ikke, hvad synlighed betyder her. Er det, som Mogens Lønborg betragter det, at det bare skal være sådan, at der er én kranskekagefigur, som står i toppen, og så er det den person, man refererer til, eller handler det om, og det er måske det, jeg er lidt bekymret for, at det skal erstatte en grundlæggende debat om, hvad det er for en kommunal service, man vil yde, og hvor vi kan effektivisere den her service, den ene model eller ej.

Jeg vil godt sige fra radikal side, at vi køber ikke denne her besparelsesmodel. Vi mener fortsat, at vi med den politiske ledelse, som overborgmesteren også tit taler om, at vi skal tage på os, godt kan gå i gang med at effektivisere på logistik, på HR og på nogle af vores økonomistyringssystemer. Det er der intet, der forhindrer os i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Jeg kunne godt tænke mig at høre fra Socialdemokraterne, om man virkelig mener, at nogle af de her penge ikke ville kunne findes alligevel, hvis vi i virkeligheden bare gik i gang med at lave det og fortsætte det udmærkede arbejde, vi da laver, men som vi selvfølgelig altid kan gøre bedre. Det er politisk ledelse efter vores mening.

Borgmester Anne Vang: Borgmester Pia Allerslev spurgte mig, hvis der kom en borgerlig regering, og jeg skulle være oppositionsleder – nu forestiller jeg mig egentlig, det skulle være overborgmester Frank Jensen, der var oppositionsleder – hvordan jeg så ville gøre det. Jamen så ville jeg jo bruge det, at det var en fuldtidsstilling med et sekretariat. Det er der sådan set lagt ind i konstruktionen. Det er jo i virkeligheden det, der er det demokratiske argument, at oppositionen vil have mulighed for at bruge al sin tid på at agere opposition i stedet for at implementere et flertals beslutninger.

Så blev der sagt noget om snitflader, og borgmester Pia Allerslev nævnte Fast Track, det her med, at tre forvaltninger arbejder sammen om at bygge daginstitutioner, og gør det godt, som et godt eksempel på, at ting kan lykkes med den her styreform, vi har nu. Det er nemlig rigtigt, ting kan godt lykkes med den styreform, vi har nu. Det kan godt være sådan, at vi borgmestre, der siger, vi vil borgernes bedste, sætter vi os sammen, og vi laver et fælles arbejde, og heldigvis er det sådan, at det ofte lykkes for os. Men det kan sådan set også godt være anderledes.

Det kan også godt være sådan, at en forvaltning siger: Vi har sådan set ikke lyst til at udlevere denne her liste med byggegrunde, selv om en anden forvaltning skal bygge noget. Det kan også være sådan, at en forvaltning, når der skal laves de årlige effektiviseringer, laver et spareforslag, som betyder en merudgift i en anden forvaltning. Jeg har faktisk oplevet adskillige gange, at det er sket. Det kan være sådan, og det er oftere sådan, når man ikke har en ansættelsesmæssig relation som direktør til den øverste direktør i Københavns Kommune.

Derfor er det sådan, at snitfladerne jo ikke forsvinder i en ny styreform, men det kan være sådan, at der er en øverste ansvarlig, som hver evig eneste dag arbejder på at få tingene til at fungere.

Så til sidst kan jeg altså ikke lade være med at sige i forhold til pengene og borgmester Mogens Lønborg, der mener, at 150 mio. kr. er håndører. Nu har jeg prøvet at spare 150 mio. kr. i en forvaltning. Det var hårdt, det er ikke håndører for de mennesker ude i vores kernerdrift, som de besparelser går ud over.

Ikram Sarwar (A): Til Enhedslisten og De Konservative: Jeg mener absolut ikke, der er nogen grund til at betvivle prognosen om effektiviseringspotentialer på 150 mio. kr.

Jeg ser stadig væk frem til det videre samarbejde om at hente yderligere 350 mio. kr. frem til 2015, og det bliver ikke nemt. Det er, som om politikerne står i kø for at komme her på talerstolen og sige, jamen der er da masser af andre muligheder for at gøre byen mere effektiv. Det er der, og det håber jeg også, at der vil være flertal for i fremtiden.

Så skal vi jo ikke glemme, at det jo er os her i salen, som fortsat vil have det afgørende valg med hensyn til, om vi siger ja eller nej til de indstillinger, vi får forelagt osv. Vi forbliver den øverste politiske myndighed i Københavns Kommune, selv med en enhedsforvaltning.

Nu kan jeg lytte mig frem til, hvordan en eventuel afstemning måske kommer til at ende, så jeg vil gerne lige læse en protokolbemærkning op fra Socialdemokraterne:

"Socialdemokraterne i Københavns Borgerrepræsentation mener, at spørgsmålet om en delt administrativ ledelse eller enhedsforvaltning ingen betydning har for den demokratiske legitimitet i Københavns Kommune. Delt administrativ ledelse koster derimod mange skattekrone og er en hindring for en effektiv administration og for indretningen af forvaltningen, så den kan imødekomme borgernes og erhvervslivets ønsker om én indgang.

Socialdemokraterne ønsker med virkning fra den kommende kommunale valgperiode styreformen i København normaliseret og ændret til flertalsstyre med enhedsforvaltning og med flere fuldtidsvedlagte politikere."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, Mogens Lønborg, i sidste runde, værsgo.

Mogens Lønborg (C): Jamen det, jeg vil sige, knytter sig sådan set meget til den socialdemokratiske protokolbemærkning, for nu har vi talt meget om de 150 mio., og jeg synes, debatten har afdækket, at det jo egentlig er penge, man bruger til, kunne man kalde det, demokratiske støtteprocesser. Det er ikke til administration, det er at understøtte vores demokrati. Det koster lidt, ja, det gør det.

Et andet spørgsmål, som jeg berørte ganske lidt, er, at jeg også gerne vil høre overborgmesteren udtale sig om, hvorvidt man ikke burde have en analyse, der går på, hvorvidt enhedsforvaltning vil fremme effektiviteten ude i alle vores kerneprocesser. Det er jo derude, milliarderne ligger. Altså kan vi med en enhedsforvaltning dokumentere, at så får vi en billigere ældrepleje, nogle billigere skoler? Vil eksempelvis, nu tager jeg min gamle forvaltning eller direktion, vil de opleve, når de skal understøtte ældreområdet, at det er mere smidigt, hvis man lige skal have alle indstillingerne op omkring den administrerende direktør i økonomiforvaltningen? Vil man kunne drive ældreområdet mere effektivt, hvis man bliver svejset sammen med alle de andre forvaltninger?

Jeg tror godt, jeg kender svaret, og jeg tror også godt, vi kender svaret, hvis man spurgte dem. Men man har jo hidtil åbenbart ikke spurgt de forskellige fagforvaltningsdirektioner i den her kommune, og jeg kunne godt tænke mig, at man under alle omstændigheder ville komme ind og svare på: Har man tænkt sig at inddrage alle de mange dygtige direktører, der sidder rundt omkring i deres forvaltninger? De har trods alt fingeren på pulsen og ved, hvordan vores styreform fungerer i praksis.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet i 3. runde til Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Hvis man kigger lidt på de høje administrationsudgifter, som Københavns Kommune har, så kan vi i hvert fald konstatere, at de er massivt højere, end de er i eksempelvis Århus, der har magistratsstyre, eller i Ålborg, der har mellemformsstyre. Odense ligger vi også markant over, og det er endda flere hundrede millioner kroner over.

Så hvis det alene var styreformens skyld, at vi har høje administrationsomkostninger, så kan man i hvert fald konstatere, at det er noget vås. Det handler udelukkende om politisk vilje, og så handler det om at have en organisering, som i virkeligheden passer til størrelsen af de enheder, som er mest effektive. Der mener jeg, vi har et arbejde at gøre, og jeg mener, der er et kæmpepotentiale i at blive ved med at fokusere på at få nedbragt vores administrationsomkostninger. Når de andre kommuner kan uanset styreform, så kan vi selvfølgelig også i København, men det kræver bred politisk vilje, bred politisk opbakning. I sidste ende kan det jo være, at det er Socialdemokraternes hundredårige ledelse af den her by, der har været årsagen til, at administrationsomkostningerne er så høje, og ikke nødvendigvis styreformen.

Men når det er sagt, så vil jeg egentlig bare rose. Jeg var lige en tur på toiletet, kan jeg underholde med, og jeg opdagede, at samtlige BR-medlemmer er i salen. I min snart 10-årige periode herinde i Borgerrepræsentationen har jeg aldrig oplevet det før. Alle medlemmer har været engagerede, lyttet og været medforstående. Vi er altså optaget af, hvordan den her by bliver ledet bedst muligt, mest effektivt. Det er jo også vores arbejdsvilkår, der er afgørende for, hvordan det kommer til at se ud. Man kan bare se, at det engagerer, motiverer og involverer alle BR-medlemmer. Der er egentlig stor ros for, at alle har været så engagerede i den her debat.

Så jeg er glad for, at vi tager den en gang imellem. Det er jo ikke første gang, vi har diskuteret styreform, men når vi endelig gør det, så er jeg egentlig glad for, at det er samtlige BR-medlemmer, der har været fuldt engageret i den. Så tak for debatten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så vil jeg gerne afslutte med at besvare nogle af de spørgsmål, der er rejst til mig under debatten, som jo har ført os vidt omkring, også til steder på Rådhuset, vi normalt ikke omtaler fra talerstolen. Jeg tænker både på de fysiske områder på Rådhuset og på bibelske citater fra Jesus' lignelse om de betroede talenter. Det sidste er jo normalt heller ikke et område, vi beskæftiger os med. Men spændende har det været både at lytte til og at høre den meget ivrige debat, der har været.

Jeg synes, at det, der skinner igennem i debatten, er, at de partier, der i dag har rejst forespørgslen, men også fremsat forslag til vedtagelse, medlemsforslag, heller ikke er enige om, hvad det er for en fremtidig styreform, man ønsker sig. Jeg hører, der er en række partier, som ikke er enige i, at der skal være flertalsstyre, men er tilhængere af den nuværende d'Hondtske metode. Så det gør jo, at debatten måske i virkelighedens verden er lidt mere nuanceret end det billede, jeg startede med, nemlig at jeg sad der og skulle lune mig med citater fra alle andre end fra mine kolleger her i Borgerrepræsentationen.

Jeg vil sige til Mogens Lønborg, at jeg kunne jo have valgt også at tage citater fra en tidligere mangeårig konservativ leder, minister, chefredaktør, borger i København med stor indsigt i københavnske forhold, nemlig Hans Engell. Jeg tror, alle vi, der blev valgt til den her forsamling ved sidste valg, oplevede, at Hans Engell her gennemgik stærke argumenter for behovet for en styreformændring i forhold til både den politiske del og den administrative del. Det undlod jeg indledningsvis, men vil, foranlediget af den konservative ordfører, sige, at ham kunne jeg jo også have valgt at lune mig ved, fordi han er trods alt borger i København.

Det er blevet fremdraget, også fra Klaus Myginds side, at al magt samles, al politisk ledelse samles hos overborgmesteren. Nej, den politiske ledelse af kommunen ligger her, den politiske ledelse i forhold til samspillet med administrationen, forvaltningen, ligger i udvalgene. Det gør den i dag, det vil den også gøre fremover. Ingen af os, der bærer de gyldne kæder som overborgmester eller borgmester i dag, kan noget, uden at vi har flertal bag os, enten i Borgerrepræsentationen eller i udvalgene. Og sådan vil det fortsat være.

Lad mig bare minde dem, der siger, at det her er et udtryk for magtkoncentration, om: Nej, det er ikke magtkoncentration. Flertalsstyre giver langt større mulighed, også for dem, der i dag er udvalgsformænd, nemlig borgmestre. De vil ikke alene sidde og have indflydelse på det forvaltningsområde, de har som deres ressort, men vil have indflydelse på helheden.

Kan vi helt se bort fra, at vi partier, som er repræsenteret her med baggrund i vores valgoplæg osv., så snart vi er kommet herind, og man indgår i konstituering og får et forvaltningsområde, bliver meget mere orienteret mod det forvaltningsområde, partiet sidder på? Det tror jeg en gang imellem er lidt anstrengende for medlemmerne af det parti, som ikke sidder selv på forvaltningsområdet som borgmester.

Jeg håber virkelig, at et flertalsstyre kan gøre det, at der er et flertal, som også borgmester Anne Vang sagde, som kan se for sig, at man kan lave et langsigtet projekt med udvikling af byen, som man går til valgkamp på, man får opbakning til det af vælgerne, og så er der et grundlag både for det politiske flertal og for administrationen at udmønte det på.

Den udmøntning finder sted fuldstændig åbent i vores system og ikke i det parlamentariske system ovre i Folketinget. Den finder sted i udvalgene i vores system, det er udvalgene, der har indflydelsen. Sådan er det jo ikke i det parlamentariske system. Der har udvalgene ingen indflydelse. Det forgår enten i regeringen eller i Folketingssalen.

Det er det gode, og jeg er rigtig glad for, at alle partier, der har været oppe i debatten her i dag, har holdt fast i, at kernen i det at være aktiv i det kommunalpolitiske system er at have indflydelse. Den er der i dag, den vil fortsat være der, hvor den er, nemlig i udvalgene. Det er derfor, man i det almindelige kommunestyre taler om udvalgsstyre. Det har vi, det får vi også fortsat.

Rikke Lauritzen spurgte mig: Kan man ikke inden for den gældende styreform effektivisere? Jo, det er også derfor, budgetpartierne har besluttet at sætte en administrativ effektiviseringsproces i gang

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

frem mod 2015, hvor vi har en målsætning om, at vi skal komme op på at effektivisere på administration for 500 mio. kr., hvor de administrative besparelser, vi allerede i dag kan tage inden for de såkaldte udmeldte besparelser til udvalgene på de 200, de tværgående på 50, også tæller med.

Men det er da klart, at det, at vi kan finde administrative besparelser, der knytter sig til de store områder, der alene er bestemt af, at vi har de syv søjler eller de syv siloer, som vores forvaltninger jo også er et udtryk for, bliver langt lettere, hvis det er sådan, at det kan tages som administrative besparelser her og ikke skal gennemføres, samtidig med at vi har en opdeling af forvaltningen, som vi kender den i dag.

Jeg var meget glad for Kasper Johansens tilgang til det her. Det drejer sig om balancer, rette balancer, politisk lederskab. Netop, helt enig. Det politiske lederskab i forhold til forvaltningerne vil fortsat være der. Det tager sit afsæt sammen med borgmesteren, udvalgsformanden, rådmanden, hvad vi nu kalder det. For mig er det fint at kalde det borgmester i København, når vi har den opdeling mellem en overborgmester og borgmester. Det er fint for mig.

Det, der er afgørende, er, at det lederskab består i sammen med forvaltningen at udmønte det, som flertallet vil, og eksekvere det, og det vil jo fortsat skulle ske, selv om der er noget, der knytter sig til, at der er et delegationsprincip på det rent administrative niveau, der knytter sig til HR, til it-systemer og anden mere triviell administration.

Det er også det i forhold til borgmester Pia Allerslev med den ordentlige politiske ledelse. Det knytter sig jo til, at nærdemokratiet stadig væk udfolder sig for borgerne meget mere klart, entydigt, når vi har flertalsstyre. Det var meget uklart for mig, hvad Venstre mente om det. Men jeg forstod på Leslie Arentoft, at Venstre, i hvert fald Leslie Arentoft, var imod flertalsstyre og var større tilhænger af, at vi har den d'Hondtske metode som grundlag for konstituering. Men nærdemokratiet vil jo fortsat være der i form af, at indflydelsen går via udvalgene.

Jeg tror, jeg har ét spørgsmål tilbage fra Mogens Lønborg, der knytter sig til evalueringen af styreformen. Som man kan se af den skriftlige redegørelse, der er omdelt, så startede det her jo med, at Økonomiudvalget fik gennemført en vurdering, en analyse af den styreform, vi har. Den tog Økonomiudvalget efterfølgende til efterretning og sendte i høring.

Det hele førte jo til, at den tidligere regering under ledelse af fhv. statsminister Lars Løkke Rasmussen nedsatte Thorkil Juul-udvalget. Thorkil Juul-udvalget har jo været igennem en analyse både af kommunalpolitikernes vilkår og styreformer og ikke mindst efterfølgende, da det kom ind i regeringsgrundlaget under den tidligere regering, har der været meget fokus på styreformen i de fire store byer.

Det kommer der jo forventeligt en betænkning om inden så længe. Det kommer der et lovforslag om inden så længe. Jeg har forstået det sådan, at det bliver den radikale økonomi- og indenrigsminister, der skal fremsætte lovforslaget på baggrund af Thorkil Juul-udvalget, og det vil vi selvfølgelig alle sammen interessere os levende for.

De partier, der i dag er en del af den regering, vil selvfølgelig også benytte enhver lejlighed til at drøfte det med deres partier. Det fjerner ikke det, at når der er vedtaget et lovforslag i Folketinget, så vil vi sætte os ned her på Rådhuset på tværs af alle partier og udmønte det, uanset hvordan det lovforslag ender, i en styrelsesvedtægt for København, som kræver, at vi virkelig samarbejder og finder det grundlag, der gør, at vi fortsat kan holde fast i, at nerven i demokratiet i København er udvalgsstyret, og det vil det fortsat være.

Tak for debatten. Der er ikke flere, der har tegnet sig. Dermed kan vi slutte dette punkt og gå videre til dagsordenens punkt 22... (*Afbrydelse*). Godt, Mogens Lønborg var vågen. Vi skal stemme, kan jeg høre.

Forespørgslen blev besvaret.

Der ønskedes delt afstemning om medlemsforslagets (2011-159600) at-punkter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Medlemsforslagets 1. at-punkt blev vedtaget med 33 stemmer imod 15. 2 undlod.

For stemte: B, C, F, O, V, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger)

Imod stemte: A.

Følgende undlod at stemme: I.

Medlemsforslagets 2. at-punkt blev vedtaget med 51 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Medlemsforslaget i sin helhed blev herefter vedtaget med 31 stemmer imod 16. 2 undlod.

For stemte: B, C, F, O, V, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: A.

Følgende undlod at stemme: I.

Socialdemokraterne afgav følgende protokolbemærkning:

”Socialdemokraterne i Københavns Borgerrepræsentation mener, at spørgsmålet om delt administrativ ledelse eller enhedsforvaltning ingen betydning har for den demokratiske legitimitet i Københavns Kommune. Delt administrativ ledelse koster derimod mange skattekrone og er en hindring for en effektiv administration og for indretning af forvaltningen, så den kan imødekomme borgernes og erhvervslivets ønsker om én indgang. Socialdemokraterne ønsker med virkning fra den kommende kommunale valgperiode styreform i København normaliseret og ændret til flertalsstyre med enhedsforvaltning og med flere fuldtidsvederlagte politikere.”

=====

22. Medlemsforslag om afkriminalisering af hashhandelen i København (2011-159894)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Socialforvaltningen at rette henvendelse til Justitsministeren med henblik på at igangsætte forsøgsordning med regulering af lovlig hashhandel, jf. motivering nedenfor.

(Stillet af Socialistisk Folkeparti)

(Økonomi)

Peter Thiele (F): Vi kommer til at høre heroppe fra talerstolen fra dem, der er imod det her forslag, at hash er et farligt stof, hash kan give psykoser og indlæringsvanskeligheder og mange andre problemer. Det er faktisk lige så problematisk som alkohol og cigaretter på forskellige områder, men på samme niveau, og det har misbrugsekspert og sundhedspersonale ofte gjort opmærksom på.

Alligevel er alkohol og cigaretter noget, vi accepterer i vores hverdag – nogle af os er også glade for noget af det. Det, vi kommer til at få at vide, er, at hvis vi lovliggør hash, så kommer vi til at få et langt, langt større forbrug af hash. Men den sammenhæng eksisterer simpelt hen ikke.

Hvis vi kigger på Holland, ser vi, at man har haft en lang tradition for en liberal hashlovgivning. Det har ikke betydet, at der er flere, der bruger hash. Det har faktisk betydet, at der er færre i Holland, der bruger hash, end hvad man kan tro der bruger i Danmark. Det er jo ikke muligt at måle, fordi det er ulovligt.

Vi har set i hvert fald i 10 år med borgerlig hetz mod hashkøbere, vi har set 10 år, hvor bøderne er blevet hævet, hvor politiet har fået indskærpet, at de skal forfølge folk, der køber hash, og Pusher Street er blevet ryddet. Alligevel er der ikke kommet færre hverken forbrugere eller misbrugere af hash. Derfor virker det nuværende forbud ikke.

Det nuværende forbud betyder, at man i dag overalt i byen kan købe hash. Det betyder, at man kan købe hash af bagmænd, der er ude på at udnytte en, bagmænd, der er ude på at sælge en mere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

hash, og bagmænd, der er ude på at sælge en stærkere stoffer. Det er derfor, vi også ser en overgang fra hash til stærkere stoffer.

Hvis vi laver en legalisering, så kan vi sørge for rådgivning, vi kan sørge for kontrol, vi kan sørge for, at der bliver taget hånd om folk, som får misbrugsproblemer. Det kan vi ikke i dag; i dag er de prisgivet bander. Banderne er en vigtig del af det her forslag, den verserende bandekrig, som stadig kræver folk, som stadig gør, at der bliver skudt i vores gader. De tjener milliarder på salg af hash, og det er hashmarkedet, de kæmper om. De milliarder, de tjener, kan de bruge på store biler og på våben og på alt muligt andet, til at rekruttere nye medlemmer, til at sørge for, at bandekrigen eskaleres. Hvis vi vil have sat en stopper for det, så kan vi gøre det med det her forslag.

Der er forskellige modeller for, hvordan man kan legalisere hash. Vi vil egentlig ikke lægge os fast på én model. Vi har nu hørt, hvad eksperterne sagde i 2009 og den lange høringsfase, der var der. Men overordnet kan man pege på to modeller: et statsautoriseret salg af hash og en hollandsk coffee-shop. Det vigtige er sådan set, at vi ønsker, at der er et lovligt alternativ for københavnere, et lovligt alternativ for danskerne. Vi ønsker at eksperimentere med, hvordan man kan gøre det her, sådan så der kommer færrest mulige misbrugere og færrest mulige forbrugere.

Efter at vi har stillet det her forslag, så har vi haft overvejelser om, hvordan man bedst muligt kan fremme de her interesser i regeringen. Det er jo noget, som før har fået bred opbakning fra københavnske politikere, og vi ønsker at få sikret, at Christiansborg ser fornuften i at lytte til deres københavnske kolleger.

Derfor vil vi foreslå at sende forslaget i udvalg, sådan at Socialudvalget kan behandle den konkrete henvendelse til justitsministeren og hvad der konkret skal peges på af initiativer nu og her.

Lars Aslan Rasmussen (A): Jeg skal først sige tak til SF for at rejse debatten om en afkriminalisering af hash.

Vi er også enige i en del af intentionerne bag forslaget, nemlig at kigge på, om vi har den rigtige misbrugspolitik. Vi har noteret os følgende: "Førende misbrugseksperter er enige i, at det vil være en god ide at føre en anden politik end den nuværende."

Men vi mener også, at problemstillingen er så alvorlig at den kræver en seriøs behandling i Borgerrepræsentationens Socialudvalg, hvor man grundigt kan drøfte, hvilken løsning der er den mest optimale, og så se afkriminaliseringen af hash i en generel misbrugsstrategi i København.

I den drøftelse er det også vigtigt for os, fordi vi har fulgt debatten lidt i dag, at understrege, at vi ikke går ind for total fri hash, og at der fra vores side alene er tale om en forsøgsordning på 3 år under kontrollerede forhold.

Jeg skal derfor på vegne af Den Socialdemokratiske Gruppe bakke op om, at det bliver henvist til Socialudvalget.

Borgmester Mikkel Warming: Vi er søreme enige i, at det er vigtigt at rette denne henvendelse igen. Det er vigtigt at få afkriminaliseret hash, fordi den eksisterende politik har slået totalt fejl.

Tilgængeligheden af hash er ekstremt stor i København, det kan købes rundt om hvert eneste hjørne. Det lykkedes den tidligere konservative justitsminister Lene Espersen at sikre, at hårde stoffer og hash er blevet blandet totalt sammen på hvert eneste gadehjørne gennem rydningen af Pusher Street. Rigtig mange bruger det, og det vil sige, at behovet, efterspørgslen er meget stor. Når rigtig mange bruger det, så er det ikke så unaturligt, fordi hash som stof er farligt, ja, på niveau med alkohol og tobak, som også er farlige stoffer.

Hashmarkedet er meget stort. Der omsættes for mellem 1 og 2 mia. kr. om året i København. Det er et meget stort beløb. Det holder bandemedlemmer kørende, det er værd at slå om, og det er det, de i høj grad gør.

Derfor vedtog vi også, og det er det, forslaget også forholder sig til, i denne sal i januar 2010, at vi gerne ville have en forsøgsordning. Daværende regering, daværende justitsminister, jeg tror, det var

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Brian Mikkelsen, sagde meget kontant nej, kan man roligt sige, til det forslag om en forsøgsordning, som bl.a., den var jo ret udbygget på det tidspunkt, handlede om at etablere op mod 30-40 udsalgssteder, hvor man kunne komme ind, hvis man var over 18, få mulighed for at købe hash, hvor der var ikke bare personer som pushere, der er interesseret i at sælge dig mest muligt og helst også nogle hårde stoffer oveni, men folk, der også kunne prøve at spotte, er der måske tegn på et overforbrug, prøve at motivere folk til måske at trappe forbruget ned.

Samtidig og ikke mindst kunne en legalisering gøre sit til at trække tæppet væk under de kriminelle bander, der nu i flere år løbende har kæmpet ikke mindst om narkomarkedet og hashmarkedet i København.

I dag er der så en ny regering, og SF foreslår, at vi henvender os. Vi er rigtig glade for, at netop SF stiller det her forslag, for jeg går ud fra, at det betyder, at SF i Folketinget nu er klar til at stemme for en afkriminalisering af hash og dermed, at SF-ministrene, og dermed naturligvis også regeringen, støtter forslaget. For det her handler selvfølgelig ikke om at profilere SF.

Vi støtter forslaget, og vi støtter også at udvalghenviser det for at kvalificere det og måske sikre et bredere ejerskab.

Margrethe Wivel (B): Tak til SF for at stille forslag om, at København skal ansøge om forsøg med afkriminalisering af hash. Det er jo ikke første gang, den er oppe og vende, og det er nok, fordi én ting er sikker: Hash er kommet for at blive. Næsten halvdelen af alle danskere har prøvet at ryge hash, og inden for de sidste år har 20 pct. af alle 16-24-årige røget hash, så hashen er der, og mange ryger det, hvad enten vi vil det eller ej.

Med den nye regering har forslaget fra SF og sidst fra Socialudvalget formentlig en lettere gang på jord. Men uanset den nye regering er spørgsmålet dog ikke mindre kompliceret end tidligere, og der kan argumenteres både for og imod.

Naturligvis vil en afkriminalisering kunne dæmme op for det kæmpestore illegale salg i København, det siger sig selv. Men lad os nu ikke være så naive at tro, at bandekriminalitet er fortid med en afkriminalisering. Det vil måske midlertidigt omrokere på nogle magtbalancer i de kriminelle miljøer, indtil man har fundet nye markeder. Til gengæld ser jeg en stor præventiv gevinst, hvis vi kan holde hashbrugere ude af disse kriminelle miljøer, hvor de ikke alene kommer i dårligt selskab, men også risikerer at møde piller og pulvere og alt muligt andet.

Jeg er heller ikke så naiv, at jeg vil lukke øjnene for hashens skadevirkninger. Koncentrationsbesvær, indlæringsbesvær, sociale fobier, ja i yderste konsekvens psykoser eller bare tab af vigtige, vigtige skoleår, kan være resultatet af overforbrug af hash.

Vi løser ikke sociale problemer med en kriminalisering eller en afkriminalisering alene, og vi ved, at folk med mange psykiske problemer hurtigt ryger ud i et overforbrug. Men netop vores sårbare unge og eventuelt ubehandlede unge eller alle, der er kommet ud i et misbrug, vil vi meget gerne have fat i. Det får vi ikke i Pusher Street eller bare i en port i Blågårdsgade.

På bundlinjen er det et komplekst spørgsmål, som kræver, at man har alle nuancer med. Det Radikale Venstre bakker derfor op om beslutningen om at henvise forslaget til Socialudvalget for at granske det endnu en gang nærmere. Som socialordfører er jeg meget opmærksom på hashens skadevirkninger, men hælder dog personligt til at være positiv ud fra den grund, at det kan hjælpe og give den støtte, vi kan tilbyde i forbindelse med en afkriminalisering, og det vil være et fremskridt for vores svage borgere. Men jeg medgiver, at alt kræver grundige overvejelser. Og så lad det være sagt med det samme: Vi ønsker ikke coffee-shops i København.

Men meget gerne en udvalghenvisning, hvor vi kan få en saglig vurdering af, hvordan vi bedst får sådan en forsøgsordning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Finn Rudaizky (O): SF's forslag med ønsket om den lovlige hashhandel, i hvert fald som et forslag, rejser jo andre spørgsmål end det rent konkrete forslag, som Dansk Folkeparti for øvrigt er helt og utvetydigt imod.

Jeg vil godt stille det spørgsmål, jeg har i hvert fald undret mig over, om der mon er en forklaring på, hvorfor SF tilsyneladende ønsker at gå solo med at stille det her forslag uden meningsfællerne på fri hash-området, Enhedslisten og Socialdemokraterne. Jeg ved ikke, om det er meningsmålingerne, som har tilskyndet SF til at lave disse solomarkeringer, eller kan det mon tænkes, at Socialdemokraterne i Folketinget, efter at de er kommet i regering, i virkeligheden helst ikke vil have sendt en anmodning fra Borgerrepræsentationen om forsøg i relation til fri hash.

Jeg bemærkede også, at socialdemokraten Lars Aslan Rasmussen var meget indstillet på, at forslaget skulle til udvalgsbehandling, selv om den samme Lars Aslan Rasmussen fra Socialdemokraterne i den her periode jo har udvalgsbehandlet nøjagtig det samme spørgsmål i Socialudvalget og stillet det som et forslag i Borgerrepræsentationen.

Jeg vil også erindre om i relation til Socialdemokraterne at da debatten var her i januar 2010, så udtalte overborgmester Frank Jensen til Politiken: "Forsøg med hash er nødvendigt". Da samme Frank Jensen, dengang var han ikke overborgmester, var justitsminister, så afviste han indførelse af fri hash, også til forsøg. Vi har aldrig nogen sinde fået oplyst, hvad der var årsagen til vores nuværende overborgmester, Frank Jensens drastiske meningssskift. Hvad er det egentlig, der er sket med ham, og hvad er det, der er sket med hashen, som har gjort, at der var denne ændring i holdningen? Jeg kunne faktisk godt tænke mig at høre, om ikke i aften, så ved lejlighed, hvorfor den sundhedsskadelige og vanedannende hash i dag er in hos overborgmesteren.

Jeg har fantasi nok til at forestille mig, at den nuværende socialdemokratiske justitsminister, Morten Bødskov, formentlig vil give det samme svar, som da justitsministeren hed Frank Jensen, nemlig nej tak til hashforsøg i København. Jeg tror sådan set, at en del af forklaringen på, at Socialdemokraterne gerne vil have det forsinket med en udvalgshenvisning, måske nok ligger i, at man faktisk ikke har partifællerne i Folketinget med på denne her.

Der er ikke hidtil kommet en tydeliggørelse af påstanden om, at legalisering af fri hash i København kan sætte en stopper for de kriminelle banders kontrol med hash. Og for øvrigt: Hvad så med den handel, som foregår uden for København?

Så er det blevet nævnt af Lars Aslan Rasmussen, at førende misbrugsekspertter gerne vil have hash lovliggjort. Så vil jeg gerne have lov til at pege på andre og lige så mange førende misbrugsekspertter, som absolut ikke ønsker at have hash lovliggjort eller stille op til forsøg på nogen måde.

Jeg vil også godt understrege, at det har gjort indtryk på Dansk Folkeparti, at sidste år var Sundheds- og Servicestyrelsen, Rigspolitiet, Københavns Politi og overlæge Merete Nordentoft stærkt imod at gøre handel med hash lovlig. Merete Nordentoft er formentlig en af de førende ekspertter, det, som Lars Aslan Rasmussen kalder og lægger vægt, og hun er altså imod handel med hash.

Det har faktisk også gjort indtryk, og det burde det egentlig også gøre på forslagsstillerne, at man i Holland – selv om det blev nævnt heroppe som en meget positiv ting fra Peter Thieles side, så tror jeg bare, Peter Thiele glemte en enkelt ting – faktisk er ved at opgive en del af legaliseringen og også en del af handelen med fri hash.

Så jeg vil foreslå, hvis man virkelig er så ambitiøs med hensyn til at få et skadeligt stof legaliseret, at man går ind i den problematik omkring Holland og er med til at lade være med at bringe disse unødvendige problemer til København med skadelige virkninger, med skadelige helbredsproblemer, før man faktisk har set på, at Holland rent faktisk nu går den modsatte vej efter mange års liberalt virke med disse ting.

Jeg vil også godt have lov til at sige, at jeg bemærkede, at Det Radikale Venstre faktisk her i aften selvfølgelig havde en positiv holdning til det forslag, der er stillet, men det var slet ikke den samme bombastiske ting, som hvis man slår op i referaterne fra de andre gange, der har været debat herinde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. november 2011**

Det var med mange forbehold og slet ikke med den samme entusiasme. Det har man selvfølgelig lov til, men jeg har bare noteret mig tonen i det.

Dansk Folkeparti er imod en udvalgshenvisning, fordi vi mener faktisk, at forholdene er skadelige, og det vil vi ikke medvirke til.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg skal bede om, at man overholder taletiden. Jeg skal give ordet til Mogens Lønborg, værsgo.

Mogens Lønborg (C): Tak for det. Det er en gammel travet, vi nu skal have redet en tur igen.

SF viser igen sin liberalistiske side ved sådan at mene, at det hele bare skal være frit. Det kan i andre sammenhænge være ganske sympatisk at fremme den personlige frihed, men i den her sag har SF gjort det til en mærkesag at holde den liberalistiske fane rigtig højt. Den fane kan vi jo godt lide i mange sammenhænge, men lige præcis her er der intet nyt under solen for os at se.

Vi mener, som vi hidtil har gjort det, at vi på ingen måde skal gå den vej. Jeg synes, Margrethe Wivel meget fint beskrev det, som vi jo også godt kender i forvejen. Det blev sagt meget fint, hvilke skadelige virkninger det her stof kan have. Jeg hørte, der blev sagt i yderste konsekvens. Jeg mener endda ud fra ekspertudtalelser, analyser osv., at man såmænd ikke skal så langt ud, før man ser psykiske bivirkninger af hashen.

Jeg tror, at vel nok alle, der i dag er på hårde stoffer, er startet med hash. Jeg synes, at noget, som har været lidt overset, igen måske med undtagelse af Margrethe Wivels indlæg, er: Hvem er det, der så at sige kan tåle i nogle ungdomsår at få røget lidt og så komme ud af det? Det er sådan de ressourcestærke, det er dem, der ikke har en tung social bagage med sig, men som kan sidde i nogle studiekredse og i hashrusens tåger ytre sig om det seneste litterære værk, eller hvad det nu måtte være, der er kommet på markedet. På et tidspunkt bliver man voksen, og så har man fået sig en akademisk uddannelse, og så finder man ligesom ud af, at det måske ikke er det, der i øvrigt fremmer ens karriere så meget, og så slukker man piben lidt.

Men der er andre, for hvem hash er ren eskapisme, for hvem livet simpelt hen er et helvede. Det er misbrugte børn, det er dem, der bliver tvangsfjernet. Det er den slags børn, der søger ud i de her rusmidler, og som aldrig nogen sinde kommer ud af det, men som vi møder nede på Maria Kirkeplads. Det er dem, man nu sender et signal til: Go ahead, tænd piben, det betyder ingenting, I skal nok få lov til at beruse jer i det her.

Det er dybt alvorligt, og jeg undrer mig over, at venstrefløjen er så liberalistisk, som den er på lige præcis det her punkt. Det er dybt alvorligt. Det er lige præcis den gruppe, vi ellers er sat i verden for at hjælpe, fordi de har nogle elendige vilkår og har haft en elendig opvækst, der desværre knækker halsen ved at komme ind på en forkert livsbane.

Så derfor igen, som vi har sagt det rigtig mange gange fra konservativ side: Nej og nej og atter nej til afkriminalisering eller liberalisering af det her område.

Katrina Feilberg (B): Jeg vil ikke gentage den radikale ordfører, men derimod stille et par spørgsmål til SF, som jo er forslagsstiller til det her forslag, fordi det er jo et samlet SF, der stiller det her forslag, og SF har jo også en sundhedsborgmester i København.

Det kunne egentlig være meget interessant at høre, man kan sige, om det her forslag ud fra en sundhedsvinkel, fordi vi har jo også en sundhedspolitik i København, hvor vi sådan set også gerne vil prøve at bekæmpe de misbrugsproblemer, der er blandt unge.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig bare at høre, fordi ordføreren på området startede jo selv ud med at sige, at hash er farligt, og det er et farligt stof, og det er usundt, men talte mest om den sociale vinkel og det her med, at man gerne ville have fat i, og at der selvfølgelig også var denne her bande-kriminalitet og kriminalitetsvinkel. Men for ligesom at nuancere det, så synes jeg sådan set også, at der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. november 2011**

er et sundhedsaspekt af det her, som vi bliver nødt til at forholde os til, at det også er et signal, som vi sender som kommune ved at gå ud og legalisere det.

Vi bakker op om, at det skal udvalghenvises, men jeg synes faktisk, at der er nogle aspekter, som også SF måske bliver nødt til at svare på, også som dem, der står i spidsen for vores sundhedsområde i København.

Peter Thiele (F): Jeg vil lade vores sundhedsborgmester svare på de sundhedsmæssige aspekter.

Så vil jeg pointere endnu en gang, som jeg også prøvede at sige først, at det her jo handler om at hjælpe misbrugerne og forbrugerne af hash. Det er altså forkert at tro, at den kriminalisering, vi har nu, er særlig god til at hjælpe nogen som helst folk, at det er de rigtige folk, der hjælper misbrugerne ved, at det er dem, der står i Nørrebroparken og sælger hash og sælger meget, meget værre ting, at det er dem, der nu skal hjælpe dem ud af deres misbrug. Det er da fuldstændig utopisk at tro, og det er da fuldstændig at lade være med at forholde sig til realiteterne, når man lader som om kriminaliseringen i dag er særlig god til at hjælpe misbrugerne.

Det er jo under tiden med kriminaliseringen, at man har set et stigende forbrug. Det bliver vi da nødt til at forholde os til. Vi bliver nødt til at forholde os til, at kriminaliseringen ikke virker, og så prøve at spørge os selv, hvordan vi kan hjælpe de her folk. Det tror jeg kun, vi kan gennem en afkriminalisering.

Så er der blevet spurgt meget til, hvad bevæggrundene for det her er, er der en eller anden hemmelig dagsorden, som SF har. Nej, det er der ikke. Vi vil ganske enkelt være sikre på, at det samme flertal, som i begyndelsen af denne her periode stemte det her forslag og den her henvendelse igennem, stadig er der. Nu er det jo sådan, at det flertal, som er på Rådhuset, også er kommet på Christiansborg, så der er rent faktisk en mulighed for, at det her bliver gennemført, hvis altså Christiansborg vil lytte til holdningen på Rådhuset.

Så vil jeg sige om det med de hollandske erfaringer, at det er rigtigt, at der er nogle enkelte byer i Holland, hvor borgmestrene har besluttet at droppe en afkriminalisering, fordi i Holland har de i deres liberalisering ladet det være op til borgmestrene og kommunerne at bestemme, hvordan de vil lave det. Så de kan enten bestemme at lave det som i Amsterdam eller at gøre som andre byer. Det er jo det samme, vi beder om her i København. Vi beder jo ikke om, at borgmestrene, der ikke ønsker en liberalisering af hash, skal påtvinges det. Vi beder om, at vi i København, fordi København har de problemer, København har, kan få lov til at lave en afkriminalisering.

Lars Aslan Rasmussen (A): Det er altid så sjovt, når Finn Rudaizky har travlt med, hvem der skifter holdning, og hvem der ikke har skiftet holdning, lige netop Finn Rudaizky.

Jeg vil sige til Mogens Lønborg, at jeg mener, og Socialdemokraterne mener, at hash er skadeligt, så sådan set er den ikke længere. Derfor er det vigtigt for os at understrege, at vi netop ikke går ind for fri hash eller coffee-shop, som SF har været ude og sige i dag, men at det alene, og det synes jeg også, jeg sagde i min ordførertale, handler om en forsøgsordning med statskontrolleret udlevering af hash.

Så vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, der er noget galt i at diskutere det en gang til i udvalget. Vi har fået en ny regering, som er lidt mere lydhør, synes jeg, end den anden regering, der kørte snæver blokpolitik med Dansk Folkeparti, men endnu vigtigere en regering, der gerne vil lytte til, hvad eksperter siger, i modsætning til den forrige regering.

At se det her som et led i en samlet misbrugsstrategi, synes jeg sådan set er udmærket. Vi har en regering nu, som åbner op for nogle andre tiltag, også i forhold til fixerum, i forhold til lægeordineret heroin, og at se hash i det lys synes jeg kunne være nyttigt at snakke om i Socialudvalget, så det bliver led i en samlet strategi.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Margrethe Wivel (B): Jamen det var Finn Rudaizky, der fik mig herop, fordi han mente at kunne huske, at jeg har skiftet holdning i denne her sag, at jeg tidligere var bombastisk eller meget fri over for det og nu meget imod.

Jeg kan love Finn Rudaizky, at jeg er nøjagtig lige så meget socialliberal, som jeg var sidst, jeg stod på talerstolen, det var den 14. januar 2010. Jeg kan huske, at da jeg kom ned fra talerstolen, sagde Flemming Steen Munch, at da han havde startet med at lytte til min tale, lød jeg yderst fornuftigt, men da jeg sluttede, lød jeg yderst naiv. Så jeg har nok været nøjagtig lige så socialliberal eller balanceret, som jeg forsøgte at være i dag.

Rasmus Jarlov (C): Det her forslag handler, som borgmester Mikkel Warming også sagde, udelukkende om, at lokale SF'ere gerne vil have mulighed for at profilere sig på et landspolitisk emne. Det tror jeg, vi alle sammen herinde i salen ved, selv om der ikke er andre end borgmester Mikkel Warming og jeg, som har sagt det indtil videre.

Narkolovgivningen hører hjemme under Folketinget. Det har ikke noget at gøre her på dagsordenen til et kommunalbestyrelsesmøde.

Men at det virker at få omtale og journalister, har jeg noteret mig her til formiddag, fordi Peter Thiele havde skrevet forkert på sin hjemmeside og havde skrevet mit telefonnummer som kontaktnummer. Jeg blev ringet op af 4-5 journalister i dag, som gerne ville vide, hvad SF mente om narkotikalovgivningen. Jeg fik også en spændende sms fra Jesper Christensen i går om, hvordan vi skulle stemme i dag til forslaget. Jeg overvejede da både at melde tilbage på sms'en og at udtale mig om SF's holdning til narkolovgivningen, men jeg tror, de ville have haft lidt svært ved at genkende holdningerne.

Jeg vil gerne ønske tillykke med den omtale og de journalister, som han har fået tiltrukket på den her måde, men jeg kan ikke se, hvorfor vi andre skal spille vores tid her med et folketingsanliggende på et kommunalbestyrelsesmøde. Hvad bliver så det næste? Borgerrepræsentationen opfordrer EU til at smide Grækenland ud af euroen, eller Borgerrepræsentationen opfordrer Palæstina til at opføre sig ordentligt over for Israel? Det vil være mindst lige så relevant for kommunalbestyrelsen og i øvrigt væsentlig mere fornuftigt.

Der er ikke nogen særlig københavnerproblemstilling i det her. Alle danske byer har problemer med hash, og der er altså noget fornuft i, at vi har en arbejdsdeling. Så jeg synes, det vil være rigtig fornuftigt, hvis SF begyndte at sætte nogle punkter på dagsordenen, som rent faktisk drejer sig om det, som vi er valgt til, nemlig at styre Københavns Kommune. Der burde være rigeligt at tage fat i.

Jeg kan forstå, at SF's undskyldning for at sætte det her på dagsordenen til kommunalbestyrelsesmødet er, at man gerne vil sende et signal til regeringen, altså til sin egen folketingsgruppe. Jeg kan godt se, at det egentlig ikke interesserer SF'erne at diskutere det her i kommunalbestyrelsesmødet. Når vi kigger på tilstedeværelsen under denne her diskussion, så kan vi se, at vi allerede har diskuteret det her før, der er intet nyt under solen, vi ved alle sammen godt, hvad svaret vil være fra Folketinget. Det her er ren parade, det handler udelukkende om, at man gerne vil have noget omtale.

Så vil jeg bare sige én ting. Når vi nu har diskussionen, når man nu har misbrugt det her til at komme med en masse forkerte argumenter omkring fri narko, så vil jeg bare sige, at Holland er jo altså ikke det her succesbillede, som man påstår. En af de ting, der ligger helt fast, er, at Holland er blevet hele Vesteuropas narkocentral. Der er 30 gange så meget heroin, 200 gange så meget ecstasy, 20 gange så meget ... (*Lydudfald*) ... og 13 gange så meget hash i Holland, som der er i Danmark.

(Kort bemærkning).

Peter Thiele (F): For det første vil jeg sige, at jeg tror, Rasmus Jarlov nok overlever opmærksomheden fra journalisterne.

Det er jo ikke sådan, at vi ikke kan diskutere ting, der også bliver besluttet i andre forsamlinger. Vi har haft et punkt på fra Rasmus Jarlovs partikammerat om havnetunnel, som det vist heller ikke er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. november 2011**

os i kommunen, der skal betale, og endda også kun om overborgmesterens holdning til denne her havnetunnel, som vi altså ikke bestemmer over i kommunen.

Det er jo, fordi vi er optaget af de ting, som optager københavnerne, de problemer, vi har i København, om det så handler om infrastruktur eller om misbrugsproblemer.

Mogens Lønborg (C): Jeg bliver nødt til at sige til Peter Thiele, at den her analogislutning til det med havnetunnel holder altså ikke. Havnetunnelen ligger altså i København og kun i København, mig bekendt. Hashhandel er noget, der sådan rækker ud over kommunegrænsen. SF må jo nok medgive os, at det ikke kun er et københavnerproblem, men det er havnetunnelen sådan set, bortset fra, at alle mulige andre også har glæde af den. Det er noget helt andet.

Så vil jeg også sige, at selv om vi ikke kan lave den uden staten, som vi hørte overborgmesteren tidligere sige, så har vi sådan set vist vores vilje også ved at bruge nogle penge på den første etape af havnetunnelen, nemlig Nordhavsvejen. Så det bliver jo et joint venture mellem København, ATP, staten osv. Så det er ikke helt unaturligt, at sådan en debat kører i den her sal.

Men jeg kunne godt tænke mig, når vi nu har fået den her, og vi nu skal spille lidt tid på den i aften, bare sådan lige at dvæle lidt ved det der med en forsøgsordning. Altså hvordan forestiller man sig lige, at man skal afgrænse det ude ved kommunegrænsen? Altså hvad med dem, der bor uden for København? Skal de så tage ind til København, for herinde er det legalt? Hvordan forestiller man sig den trafik? Har man gjort sig nogen konkrete overvejelser om det, eller er det sådan, som flere har sagt, at det nu egentlig er bare, at SF har brug for lidt omtale, og så er det jo helt fint. Jeg tror sådan set ikke, det er særlig gennemtænkt fra SF's side, hvordan man vil gøre det.

Nu kan man selvfølgelig sige, at trafikken ind til København ønsker man i øvrigt at begrænse på anden vis, men jeg tvivler på, at lige præcis den her målgruppe sådan lader sig transportere med bil, så der er nok ikke nogen effekt i betalingsringen i henseende til at holde folk uden for København væk fra det her legale hashmarked.

Men jeg synes, at SF og forslagsstillerne lige burde oplyse os andre sådan lidt. Vi hørte engang noget med en fra Ny Alliance, tror jeg, der talte noget om, at skatten skulle lettes på Fyn. Altså det er sådan lidt af samme skuffe, vi har med at gøre her. Kan vi ikke få lidt mere at vide om, hvordan man har tænkt sig det?

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så skal jeg give ordet til borgmester Ninna Thomsen, værsgo.

Borgmester Ninna Thomsen (F): – Der vil forsøge at holde et relativt snævert fokus på det sundhedsmæssige.

Udgangspunktet for mig, når jeg skal vurdere det ud fra en sundhedsmæssig vinkel, som selvfølgelig også bliver viklet ind i min SF-vinkel, skulle jeg hilse og sige, er selvfølgelig, at hash ligesom alkohol er en væsentlig del af den danske ruskultur, en ruskultur, hvor vi bliver nødt til at forhindre misbrug, og hvor vi bliver nødt til at forhindre overforbrug.

Jeg har selv været ude med holdninger på alkoholområdet, og jeg vil i virkeligheden sige, at i forhold til, om der er legaliseret hash i Danmark, i forhold til, om det er kriminelt, som det er i dag, vil jeg selvfølgelig som sundhedsborgmester gå ind og komme med de samme vurderinger, der går på, hvordan vi kan forhindre misbrug, hvordan vi kan forhindre overforbrug. Hvordan er det, vi får fat i de mennesker, der måske er under 18, som misbruger eller bruger hash? Hvordan er det, vi får kontakt med dem? Hvordan er det, man kan adskille de bløde og de hårde stoffer fra hinanden?

Det politiske udvalg er lige kommet hjem fra en studietur til Holland, hvor vi faktisk havde en lang snak med både forskere og folk fra sundhedsdepartementet i Amsterdam om deres forhold eller deres lovgivning om hash. Det, sundhedsfolkene dernede faktisk sagde til os, var, at Holland ikke har et større forbrug af hash end andre europæiske lande.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Sundhedsfolkene sagde til os, at fordelene ved at have det i de hersens formelle rum, have det i coffe-shopperne, var sådan set, at behandlerne kunne komme i kontakt med misbrugerne, de kunne komme ind og behandle de mennesker, der havde et misbrug, eller som fik en psykisk problemstilling, noget, man jo har meget, meget vanskeligt ved at gøre i Danmark. Samtidig er der den mulighed, at man faktisk kan lave en aldersgrænseadskillelse, det kan være plus-minus 18 år, det kunne også være en højere aldersgrænse.

Sidst, men ikke mindst, sagde de her sundhedseksperter fra Holland til os, at det også gav den mulighed, at man netop kunne adskille de bløde og de hårde stoffer fra hinanden. Det synes jeg også er værd at tage i betragtning ud fra en sundhedsvinkel.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så skal jeg give ordet til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester Mikkel Warming: – Som egentlig blev provokeret herop af Mogens Lønborgs første indlæg, hvor han harcelerede over venstrefløjens forhold til de resourcesvage unge, som ganske rigtigt er dem, der typisk har det største misbrug. Nu er hashbrug og -misbrug jo slet ikke begrænset til resourcesvage, tværtimod, det har en meget stor udbredelse, ligesom alkohol og andre rusmidler i øvrigt også har.

Der er jeg bare nødt til at sige: Gør det slet ikke indtryk på Mogens Lønborg, at den politik, han har stået for, og som har fungeret i det her land i rigtig mange år, er slået totalt og fuldstændig fejl? For det, der jo er sket i dag, er, at hashen er tilgængelig på hvert et eneste gadehjørne i hver eneste landsby her i dette land. Der kan man få den af en pusher, af en kriminel, som finansierer sine guldkæder og sine motorcykler og sine biler af det, man køber, men man kan få det, fordi den forbudspolitik, de har ført, ikke virker.

Til gengæld er der så også det, at netop de resourcesvage har nemmere ved at blive fanget ind i et brug med risiko for misbrug af hårde stoffer, fordi den pusher, som de køber det af, også er meget interesseret i, at de skal købe andre ting, købe hårde stoffer.

Gør det ikke indtryk på Mogens Lønborg, at den politik, der er ført indtil nu, netop svigter de resourcesvage, fordi den lader dem i stikken? At afkriminalisere, legalisere salget af hash vil betyde, at vi får det fjernet fra de hårde stoffer og dermed formindsker risikoen for, at f.eks. resourcesvage unge begynder at bruge og misbruge hårde stoffer.

For det andet vil det, som borgmester Ninna Thomsen meget præcist var inde på, gøre det nemmere for socialarbejdere at komme i kontakt, fordi salget i meget stor grad vil foregå på f.eks. kommunale udsalgssteder. Det vil gøre det nemmere at have folk der, komme i kontakt med de unge, der bruger hash, komme i kontakt med og motivere folk, der bruger for meget hash, for det kan man godt, til at komme ind i en form for behandlingsforløb.

Gør det slet ikke indtryk på et lov- og ordensmenneske som den konservative Mogens Lønborg, at den kriminalisering af hash, som eksisterer i Danmark i dag, har ført til, at banderne har milliardindtægter på at sælge det til folk, og at man kan svække – ikke fjerne, der er jeg enig med De Radikale – banderne ganske voldsomt ved at fjerne mellem 1 og 2 mia. kr. fra dem alene, alene i Københavnsområdet?

Mogens Lønborg spørger, hvordan en forsøgsordning skal indrettes. Det har vi nogle ret gode bud på. Vi diskuterer dem meget gerne også med Mogens Lønborg i Socialudvalget. Man kan, hvis man vil, kræve legitimation ved sådan nogle udsalgssteder; så er diskussionen om, hvorvidt svenskere og andre kan købe, sådan set overstået, idet man så kan bestemme, hvem der har lov til at købe på de her steder. Om jeg ville sige, at det kun skulle være københavnere, er så noget andet.

Men gør det ikke indtryk på Mogens Lønborg, at den politik, han har ført, har svigtet totalt?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Marialise Rømer (F): Nu har jeg sådan set arbejdet med unge mennesker i 28-30 år. Da jeg var ung, var hash sådan set til at få fat på på alle gadehjørner, og det har det egentlig været i alle de år, jeg har passet unge. Forskellen er jo, at i de senere år, som efterhånden er ved at være en årrække på i hvert fald 10 år, har de unge fået flere penge mellem hænderne, der er også en hel del hårde stoffer, så det er altså ganske normalt, at omkring byens skoler, små cafesteder, steder, hvor de ved, unge opholder sig, står de der hashesælgere. Der er også hashklubber, og der er hårde stoffer.

Det vil sige, at unge, som opsøger de steder, meget hurtigt ryger ind i et kriminelt miljø. Jeg har personligt siddet med unger, som er blevet truet med dummebøder, og der var samfundet altså ikke vanvittigt stærkt til at beskytte de unger, så de sad faktisk i saksen, og det var unger på 14-15 år, og de går altså i ungdomsklubberne i dag.

Så når vi taler om at afkriminalisere, så er det netop for at beskytte de unger, så er det netop for at se, om vi kan gøre noget andet end det, der ikke har virket. Så det handler stadig om, hvad jeg har sagt fra denne her talerstol før, at forebygge, det handler om at redde de unger, det handler om at tage hånd om dem.

Når vi støtter en henvisning til Socialudvalget, så er det sådan, at bl.a. Mogens Lønborg får fornøjelsen af sammen med os andre at sidde og finde ud af, hvordan vi kan skrue det her sammen, så det giver bedst mening, hvordan vi kan få det her til at hænge sammen i forhold til de øvrige forebyggede tiltag, vi er ved at skrue sammen i Socialudvalget. Så det burde jo på et eller andet tidspunkt give lidt tryghed.

Så havde jeg en enkelt kommentar, fordi hr. Finn Rudaizky var meget bekymret over det der med, at hr. Frank Jensen skiftede mening, eller at Margrethe Wivel skiftede mening. Jeg må ærligt tilstå, nu er jeg jo ikke helt teenager mere, at jeg faktisk har skiftet mening om rigtig mange ting i mit liv, og jeg bilder mig da ind, at det er, fordi jeg har fået større udsyn, jeg har fået mere indblik i nogle problematikker, som gør, at jeg ser mere nuanceret på tingene, så i min optik er det da ikke dårligt, at man skifter mening. Tværtimod kan det jo være, fordi man faktisk er blevet klogere eller har fået oplysninger, som gør, at man har ændret stilling til nogle ting.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så er det Mogens Lønborg i 3. runde, værsgo.

Mogens Lønborg (C): Det, der kaldte mig herop, var egentlig sundhedsborgmesterens indlæg, det vil jeg vente med. Men jeg kan ikke dy mig for lige at sige, at det var lidt interessant at høre netop en SF'er stå her og bekende, hvordan man kan skifte mening, og at det faktisk er, fordi man er blevet klogere. Der er rigtig mange SF'ere, der sådan set har skiftet rigtig meget mening, efter at de er kommet i regering. Aviserne er dagligt fyldt med meningsskiftere, og nu får vi altså ligesom et udsagn om, at det sådan set er helt legitimt, og at det sådan set er en del af en modningsproces osv. Jeg skal love for ...

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Mogens Lønborg, jeg beklager ...

Mogens Lønborg (C): ... at SF har skiftet mening på så mange andre områder.

Tilbage til en anden SF'er, nemlig sundhedsborgmesteren. Jeg lyttede med spænding, fordi et af de principper, der jo gælder for sundhedspolitikken på de her rusområder, alkohol og rygning, er jo sådan set, og det er jo ikke kun i København, det er også på landsplan, at man har haft den holdning, at jo vanskeligere, man gør det at få de her stoffer, jo dyrere man gør det, jo større effekt har det. Altså det har været hele strategien på rygningområdet, sæt cigaretternes pris op, og det vil den nuværende regering i øvrigt også være med til, og alkohol skal man ikke kunne købe, før man er så og så gammel. I det hele taget begrænse det, gøre det sværere.

På hashområdet skal det gøres let, der skal man fjerne alle forbud, der skal man bare legalisere det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Så hører vi Marialise Rømer tale om alle de her mange steder, hvor de står lige uden for skolerne. Var det ikke en ide at sætte ind på at få en lidt mere effektiv indsats for at få fjernet dem, der står og sælger de der ting?

Sådan set er jeg lidt ovre i svaret til borgmester Mikkel Warming, som siger, om ikke det gør indtryk. Jo, der er mange ting, der gør indtryk i den her sag, og jeg erkender, at det ikke er en nem sag at have med at gøre, og jeg erkender også, at de ting, man har gjort hidtil, må man jo konstatere har ikke haft effekt nok. Så vi står sådan set i en situation, hvor vi siger: Hvad skal vi nu gøre?

Der er to veje. Der er liberalismens vej, som venstrefløjens jo hylder, bare gør det frit, så går alt sammen godt, eller lov og orden, hr. borgmester, og sige, nu skal vi altså ud og knalde de mange, der står ude foran skolerne og sælger det der hash, og måske skal vi inddrage forældrene langt mere effektivt. Måske skulle man også i de mere ressourcestærke kredse lade være med at gå og tale så meget om, at nu er man lige nede og købe en lille joint, eller hvad det nu hedder alt sammen, jeg er ikke så velbevandret inden for den her verden, må jeg erkende. Men der er jo rigtig, rigtig mange hyklere, for der er rigtig mange, der synes, at det er et forfærdelig skadeligt stof, og så smutter de lige ned omkring og får selv lige noget af det her stof. Det er hyklery, fordi de kan måske tåle det, men der er nogle, der ikke kan tåle det.

Så vejen er ikke den liberalistiske vej. Vejen er at gøre det endnu sværere for dem, der gerne vil prøve det her spændende stof og få det.

Derfor er det også, jeg er lidt ked af at høre sundhedsborgmesterens kovending, i hvert fald i forhold til den strategi, man ellers er enig om ved alle de her forfærdelige stoffer, hvor man vil gøre det sværere. Her synes SF åbenbart – også måske en slags kovending, jeg ved det ikke – at nu skal man gøre det nemmere, fordi så er det bedre på en eller anden måde. Jeg har lidt svært ved at forstå logikken.

(Kort bemærkning).

Marialise Rømer (F): Jeg vil bare ganske kort orientere Mogens Lønborg om, at politiet naturligvis gør deres arbejde, og der bliver selvfølgelig fjernet alt, hvad man kan se og genkende af pushere og hashhandlere, whatever, når man ser dem. Udfordringen er naturligvis, at de er der 10 minutter efter igen på et andet sted, så det er en rigtig nem opgave at løse.

Så er jeg glad for at konstatere, når man ikke skifter mening, at du, hr. Mogens Lønborg, er født som konservativ. Det synes jeg alligevel er lidt af en bedrift.

Dorte Skovgård (F): Når SF tager det her op igen, så er det jo, fordi det bliver ved med at være et problem, og fordi der er håb om, at nogen har ændret mening, er blevet lidt klogere. Altså hash i Danmark er jo måske 50 år gammelt, og vi har i 50 år forsøgt at bekæmpe det. Der er ikke nogen tvivl om, at det har nogle sociale konsekvenser for nogle unge mennesker, som skal tages meget alvorligt.

Men med årene kan man jo håbe, at det vinder gehør også i de borgerlige kredse. Jeg kan jo høre, at hr. Mogens Lønborg er meget bevidst om de sociale konsekvenser, det har, at det specielt går ud over de specielt udsatte grupper blandt unge.

Netop derfor synes jeg, det er beskæmmende, at vi ikke ser, at netop de udsatte grupper er dem, der bliver kriminaliseret. Ikke nok med, at de er udsatte, ikke nok med, at de ryger ud i et misbrug. De skal også kriminaliseres. Det giver dem simpelt hen bare et puf oven i hatten.

Derfor tager SF det op igen, fordi det er rigtig vigtigt, at vi når til en løsning på det her. Jeg ville da ønske, at det var sådan, at hr. Mogens Lønborg og hr. Finn Rudaizky og hr. Rasmus Jarlov kunne komme op med nogle løsninger på, hvad vi gør med den kriminalisering, for det, der er det største problem for de socialt udsatte grupper, er, at de ryger ind i de kriminelle miljøer, og de kriminelle miljøer har enormt meget magt og kanonmange penge, og de vil blive ved med at fastholde det. Så kom med nogle gode forslag til, hvordan vi får de kriminelle miljøer styret, det vil være sympatisk..

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Et forslag fra Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Radikale Venstre om at henvise medlemsforslaget til Socialudvalget blev vedtaget med 39 stemmer imod 9.

Før stemte: A, B, F, I, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, O og V.

23. Medlemsforslag om betalingsringens konsekvenser for børnefamilier (2011-159144)

Det foreslås,

1. at Børne- og Ungdomsforvaltningen pålægges at udarbejde et forslag til en garanti, der sikrer alle københavnske børnefamilier mulighed for at vælge en daginstitution på samme side af en evt. kommende betalingsring som hjemmet,
2. at forslag til garantien skal kunne politisk besluttes og træde i kraft kort tid efter, at placeringen af den evt. kommende betalingsring er kendt, samt
3. at en tidsplan og en foreløbig undersøgelse af de økonomiske og planlægningsmæssige konsekvenser behandles af Børne- og Ungdomsudvalget senest i januar 2012.

(Stillet af Venstre)

(Økonomi)

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Da der er tale om et medlemsforslag, skal jeg give ordet til en repræsentant for Venstre, og det er Cecilia Lonning, ser det ud til, værsgo.

Cecilia Lonning (V): De næste par år bliver noget af en følelsesmæssig roller coaster for børnefamilierne i København. Næste år går, så kommer vi ind i 2013, og der rammer vi ind i Nirvana, for i 2013 vil overborgmesterens valgløfte om 4-kilometers-pasningsgarantien træde i kraft. Jeg tror, det var formuleret sådan, at alle skal kunne cykle til deres daginstitution inden for 15 minutter, men det var 4-kilometers-grænsen, har vi siden fået præciseret, der blev tænkt på. Den træder i kraft, vi har ikke længere ventelister, og alt bliver godt.

Men glæden bliver kortvarig, for allerede medio 2014 kan vi forstå, at betalingsringen står klar. I og med, at man har en 4-kilometers-grænse som udgangspunkt, så vil rigtig, rigtig mange børnefamilier blive ramt af den her betalingsring, fordi de kommer til at bo på den ene side af ringen og have børn på den anden side af ringen. Faktisk er København skruet sådan sammen, at det stort set kun er, hvis man bor i Frederiksstad, at man kan tegne en 4-kilometers-radius og så ikke nå ud til betalingsringen. Alle andre steder vil man potentielt kunne blive ramt af, at man henholdsvis bor og har børn på hver side af ringen.

Derfor lægger forslaget op til, at vi supplerer overborgmesterens valgløfte med en garanti, der siger, at ikke bare gælder den her 4-kilometers-grænse, men der gælder også den udvidede beskyttelse for børnefamilierne, at de kan få deres børn passet i en institution på samme side af betalingsringen som der hvor de bor.

Lars Weiss (A): Jeg har for så vidt stor sympati for Cecilia Lonnings bekymring i denne her sammenhæng. Men jeg kan ikke lade være med i forhold til en debat, vi havde lidt tidligere i aften, om administrationsbyrderne i Københavns Kommune, og hvor Venstre mente, at der var masser af steder, man kunne finde de her 150 mio. ekstra, at man nu vil til at få børne- og ungeforvaltningen til at lave beregninger på eventuelt kommende udfald af statslig lovgivning.

For det første, hvad skal man beregne på? Der ligger en del forskellige forslag til, hvordan betalingsringen rent geografisk skal anlægges. Er det samtlige eventuelle placeringer af betalingsringen, de skal regne på, eller ved Venstre mere, end vi andre gør, om, præcis hvor denne her betalingsring kommer til at ligge?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Når det så er overstået, så drejer det sig om knap 31.000 børn, der skal undersøges i forhold til, hvor de bor, hvilken institution de går på, fordi på pasningsområdet er det jo ikke som med skolerne, hvor der er nogle faste distrikter, nogle grunddistrikter, hvorfra man søger ind på skolerne. Der er i princippet frit valg på alle hylder i forhold til, hvilke institutioner man som forældre vælger at skrive sine børn op til.

Så på trods af de egentlig sympatiske tanker bag Cecilia Lonnings forslag mener vi fra Socialdemokraternes side, at det eneste, det lægger op til, er en ordentlig omgang bureaukratisk eksercits i børne- og ungdomsforvaltningen. Og hvis et sådant forslag på noget tidspunkt skulle give mening, så må vi da som det mindste forvente, at vi venter, til der ligger et konkret forslag fra Folketinget til placering af en kommende betalingsring. Derfor stemmer vi fra Socialdemokraterne imod forslaget.

Kasper Johansen (B): Vi stemmer ikke overraskende også imod fra radikal side. Vi synes, hvis man lige for en stund lod være med at tænke på indholdet i forslaget, at det, vi i virkeligheden bare skulle gøre, var, at vi skulle forholde os til nogle mulige konsekvenser af et lovforslag, som vi ikke rigtig kender den endelige udformning af, og så skulle vi på en eller anden måde gå ind og finde ud af, hvordan vi kunne undgå nogle ting. Det ville jo faktisk i virkeligheden være starten på en glidebane, hvor vi skulle begynde at forholde os til rigtig, rigtig, rigtig mange ting, der kunne have konsekvenser for forskellige befolkningsgrupper.

Som jeg også hørte ordføreren før sige, så vil det vel også være at kaste os ud i et bureaukratisk mareridt uden lige at skulle have det syn på børnepasningen. Hvis man overhovedet skulle begynde at gøre tingene på en anden måde, så var det vel mere interessant at sige, at det her med daginstitutioner hang sammen med skoledistrikter, også i forhold til nogle af vores ønsker om et tættere samarbejde mellem skoler og børnehaver eller noget. Men det er jo en helt anden diskussion.

Så i virkeligheden kan man sige, at det er lidt svært at finde ud af, hvad det er vi skal gøre her. Det, vi vil være meget forsigtige med, er at skulle til at udstede en eller anden form for garanti. Altså på den måde ville vi jo åbne en eller anden ladeport for alle mulige slags garantier for alle mulige på kryds og tværs.

Helt grundlæggende er vi jo også fra radikal side glødende tilhængere af, at vi får en betalingsring, en eller anden form for begrænsning af den indadkørende biltrafik til København.

Jeg må også sige sådan helt privat og personligt, at jeg vel er en af dem i en børnefamilie, som det her forslag tænkes at skulle hjælpe. Jeg bor faktisk i forhold til den tegning, der ligger lige nu, vi har set, uden for denne her ring, og jeg har faktisk børn, der bliver passet eller noget andet inden for ringen. Nu er det egentlig ikke sådan, at jeg har tænkt mig, at de skal køres i skole i bil hver dag, så den del af det er jeg egentlig ikke så bekymret for.

Men jeg vil egentlig meget hellere have nogle andre garantier. Jeg vil meget hellere have nogle garantier, at nogle politiske ledere i min by siger: Vi vil faktisk gerne nedbringe luftforureningen for dit barn. Jeg bor i et område med meget trafik. Jeg er sådan set meget mere interesseret i den vinkel på det her end at skulle stille mig op og føle mig forsmået over, at man træffer en beslutning, som har, og det har den jo, nogle praktiske konsekvenser for nogle mennesker i hverdagen.

Rasmus Jarlov (C): Det er et godt forslag fra Venstre. Her er der jo tale om, at man faktisk beder kommunen om at gøre noget konkret i forhold til en konkret københavnerproblemstilling, idet betalingsringen jo i den udformning, vi har set senest i hvert fald, ligger inden for Københavns Kommunes område.

Dermed er man også nødt til at forholde sig til det, og det er jo normalt, at man forbereder, hvordan man vil forholde sig til lovgivningen, når en lovgivningsproces er i gang. Processen med betalingsringen kan jo komme til at gå meget hurtigt. Der har været en voldsom usikkerhed om placeringen af betalingsringen. Men vi har også set, at man har været klar til inde fra Christiansborg i løbet af en valgkamp i hvert fald på sådan 2 dage at komme med et forslag til, at her skal den ligge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Lige pludselig kan det gå rigtig stærkt, og der er det fornuftigt, at børne- og ungdomsforvaltningen går i gang, forbereder arbejdet og finder ud af, hvordan man vil forholde sig til det her. Vil man virkelig pålægge forældre, at blot fordi de skal have deres børn i skole om morgenen og hente dem om eftermiddagen måske, så skal de betale de her astronomiske beløb i betalingsringsgebyr for en meget lille og nødvendig kørsel, som de ikke kan undgå?

Det kan godt være, det bliver besværligt for forvaltningen, det kan også godt være, at det bliver besværligt for de partier, som vil lave den her betalingsring og dermed må stå til ansvar for den. Men hvis det virkelig er så besværligt, at man ikke kan overskue konsekvenserne af den lovgivning, som man laver, ja, så synes jeg egentlig, at der er to veje at gå. Den ene vej er, at så må borgerne bøde, det kan vi ikke forholde os til, og vi kan ikke lave nogen garantier, vi kan ikke hjælpe borgerne med de gener, som vi pålægger dem. Den anden er jo så at overveje, om det projekt, man har gang i, betalingsringen, virkelig er det rigtige.

Jeg synes, at de partier, der laver en betalingsring, også må stå til ansvar for de konsekvenser, som kommer ved det, over for borgerne, og det gælder på alle niveauer, det gælder også på kommunalt niveau, det gælder også lokalt for de mennesker, som bliver generet af den her betalingsring.

Så jeg synes, man skulle se at komme i gang, og eventuelt må man tale med sine partifæller på Christiansborg og sørge for, at man får en koordinering omkring denne her betalingsring, så den kommer til at give færrest mulige gener i København. Vi har set hidtil, at der har været en total mangel på dialog mellem Christiansborg og partierne herinde om betalingsringen. Det skal man se at få rettet op på, fordi de, der er herinde, har også en mulighed for at påvirke denne her lovgivning, som meget konkret kommer til at påvirke rigtig mange tusinde københavnernes hverdag.

Cecilia Lonning (V): Blot bare et par kommentarer til de, kan man sige, lidt forventelige indvendinger, der kom fra Socialdemokraterne og De Radikale.

Vi ved ikke, hvor ringen kommer til at ligge, vi ved nærmest slet ikke, om den bliver til noget, lyder det som om. Jamen det står i regeringsgrundlaget at den kommer, og vi har indtil videre ikke hørt eller set andre bud end det, vi vel kan kalde Ring 2-modellen, der blev fremlagt i valgkampen, og som vi kan forstå, at embedsmænd og hovedstadskommuner osv. i bredt omfang bakker op om. Så det kunne man vel bruge som et rimeligt arbejdsgrundlag, al den stund vi i hvert fald ikke har fået tilbagemeldt, at vi får en betalingsring, der går helt ud til kommunegrænsen.

Så bliver det besværligt at finde ud af det her. Tja, det tog ikke mange sekunder at kigge, hvis man tog skoledelen, og se skoledistrikter i forhold til betalingsring. Der var 9 skoledistrikter, der bliver skåret igennem af betalingsringen. Tilsvarende kunne man jo kigge på de klynger, der nu er sat i værk på daginstitutionsområdet, og så starte med at se, hvor mange klynger der bliver skåret igennem og derfor cirka, hvad man vil regne med, hvor mange der rent faktisk bliver berørt af det her.

Hvad er det vi egentlig vil? Vil vi bare have en garanti? Ja, det er præcis det, vi gerne vil have. Vi vil gerne have en garanti for, at der ikke er nogen forældre, der bliver ramt af det her. Det er netop nogle af de forældre, der er tvunget til at transportere deres børn i bil, fordi de muligvis arbejder så langt væk fra hjemmet, at den daglige logistik ikke kan hænge sammen, hvis de først skal cykle med deres børn over betalingsringen, cykle tilbage igen og så tage deres bil et andet sted hen, vi gerne vil have en garanti for ikke bliver berørt. Så man kan sige, at generelt er vi vel bare interesseret i at få vendt hver en sten i denne sag, få belyst, hvad det reelt er for nogle konsekvenser, en betalingsring får.

Det lyder rigtig fint, når den radikale ordfører taler om friskere luft og mindre trafik på indfaldsvejene. Jo tak, men hvad er det for konsekvenser, det her har for helt almindelige, hårdtarbejdende københavnere? Det er sådan set bare det, vi gerne vil tale videre om.

Kasper Johansen (B): Jeg skal ikke afgøre, om jeg er helt almindelig, det må andre gøre. Jeg synes da, jeg er en hårdtarbejdende københavnere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Vi kan jo sådan set blive ved meget længe. Det handler vel dybest set om, at vi har et lidt forskelligt forhold til, hvad det er man har, når man har en bil. I mine øjne har man et transportmiddel, som man jo betaler meget for, men som vi også med betalingsringen vil sige, at hvis din adfærd er, at du bruger din bil til at køre dine børn i skole og børnehave, eller hvis du bruger din bil, når du kunne gøre noget andet, når du kunne cykle, når du kunne tage offentlige transportmidler, så må du betale for det. Det er fuldstændig korrekt, at man bliver ramt i den forstand.

Jeg vil da meget gerne tage en principiel debat om, om vi kunne gøre skolevejene mere sikre på den måde, at folk ikke skulle køre deres børn helt hen til døren, som man ser ved mange skoler om morgenen. Altså det er nærmest livsfarligt nogle gange at aflevere sine børn på cykel nogle af de steder, fordi andre folk skal have deres børn sikkert i skole. Den diskussion kunne vi også tage. Det er vel også en diskussion om, hvad for nogle konsekvenser det her har. Det er jo ikke en garanti, men vi vil gerne give en garanti for, at betalingsringen faktisk vil mindske trængslen, og at den vil mindske luftforureningen i de områder, hvor indfaldsvejene er, og det er da en garanti, som jeg ser frem til.

Så vil jeg lige sige til sidst, at det da er rigtigt nok, at der er nogle skoledistrikter, der er skåret over med den tegning, vi har set, og vi har også sagt i mit parti, at det synes vi ikke er hensigtsmæssigt. Men det bliver jo helt sort at begynde at tale om noget med klynger og børnehaver. Jeg vil stadig påstå, at det rent bureaukratisk er en meget, meget stor manøvre at skulle ud nu og se og regne på, hvor folk har deres børn i børnehave og vuggestue og sådan nogle ting, og hvordan vi kunne lave en ordning af det, så de ikke skulle betale for at køre deres børn derhen osv. osv. Det holder altså simpelt hen ikke.

Lars Weiss (A): Rasmus Jarlov siger, at det er fuldstændig normalt, at vi her i salen forholder os til statslig lovgivning, og det har han så fuldstændig ret i. Derfor synes jeg også, det ville være fornuftigt, at vi ventede, til der lå et lovforslag fra regeringen, så vi havde noget konkret at forholde os til i forhold til, hvor denne her betalingsring konkret skal ligge.

Det er ingen hemmelighed, det fremgik også af overborgmesterens tale i forbindelse med forespørgselsdebatten om havnetunnelen, at vi i Socialdemokratiet, på Rådhuset i hvert fald, helst ser, at ringen kommer til at følge kommunegrænsen. I det tilfælde er det jo let at svare på Cecilia Lonnings spørgsmål: Ingen københavnske børnefamilier bliver i denne her sammenhæng berørt af det. Men før vi ved, hvad der konkret kommer af forslag fra regeringen, giver det ingen mening at lave denne her undersøgelse.

Cecilia Lonning siger, at nu bliver hun i tvivl, om ringen overhovedet kommer. Der kan jeg betrygge hende med, at det skal den såmænd nok.

Og så Cecilia Lonnings sammenligning med skoledistrikterne. Nu sidder jeg ikke selv i Børne- og Ungdomsudvalget og er derfor ikke helt inde i materien på samme måde, men Cecilia Lonning må da give mig ret i, at der for de 0-5-årige ikke er grundoptagedistrikter til daginstitutionerne. Så at lave den sammenligning og sige, nå men hvilke institutioner ligger tæt på grænsen, har nødvendigvis intet at gøre med, hvilke børn der bliver passet i de her institutioner. At lave den undersøgelse er bestemt en meget større bureaukratisk eksercits, end det er at lave det for skoledistrikterne, så den sammenligning giver absolut ingen mening.

Rasmus Jarlov (C): Det er jo betryggende at vide, at ringen helt sikkert kommer, selv om jeg nok ville sige, at de løfter, vi har fået fra Socialdemokraterne de seneste måneder om ting, der helt sikkert kommer, har vi ikke kunnet stole ret meget på. Det kunne være dejligt, hvis det her var et af de valgløfter, som man også ville løbe fra, ligesom man er løbet fra så mange andre ting, men vi har jo også set, at det er lidt tilfældigt, hvad der bliver til noget, og hvad der ikke bliver til noget fra regeringens side.

Vi har også set, da man sidst meldte ud omkring placeringen af en betalingsring, at det var en meget kort proces, og man var ikke bleg for at melde noget ud, som man overhovedet ikke havde un-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

dersøgt til bunds, man havde ikke taget nogen som helst lokale hensyn. Det mindede mig lidt om den gang kolonimagterne sad og lavede grænser i Afrika. De sad ved et kort, og så trak de nogle streger, fordi de havde et eller andet, de skulle vise frem og blive enige om.

Der synes jeg bare, det ville være rigtig godt, hvis Socialdemokraterne og de andre lokale herindefra kom i dialog med deres ministre og folketingskolleger, sådan så man netop kunne få taget de her hensyn til skoledistrikter. Så ville det jo alt andet lige være en ret nem øvelse. Hvis man nu kunne blive enige om en rute for betalingsringen, som fulgte skoledistrikterne, så ville det være en ret nem øvelse at sørge for, at der ikke var nogen forældre, der skulle ligge og krydse rundt i distrikterne. Så det var jo en måde at sikre, at det her blev nemt på.

Det er vigtigt, at man går i gang med det med det samme, fordi nogle gange kan lovgivningsprocessen gå ekstremt hurtigt, og det her er jo egentlig bare en opfordring til, at man går i gang med det og sørger for den dialog, så det bliver så godt som muligt for de borgere, som kommer til at blive påvirket, for man skal ikke underkende konsekvenserne i de lokalområder, lige hvor ringen kommer til at løbe igennem.

(Kort bemærkning).

Lars Weiss (A): Hvis det kan betrygge Rasmus Jarlov, så kan jeg sige, at vi ligger bestemt ikke på den lade side i forhold til kontakt til hverken transportministeren eller til vores kolleger på Christiansborg. Så på den front har Rasmus Jarlov absolut intet at frygte.

Kasper Johansen (B): Jeg skal ikke kommentere på den del af Rasmus Jarlovs indlæg, der vist mere var en debat, der egnede sig til Folketinget og handlede om regering og valgløfter.

Jeg vil da sige, at det er da helt klart et radikalt valgløfte her i huset, at vi gerne vil have en eller anden form for begrænsning af den indadkørende biltrafik til København. Vi har jo også bare hele tiden vidst, at det kunne vi ikke gøre alene, den slags lovgivning må vi ikke lave her i huset.

Jeg vil godt berolige det konservative medlem med, at de her streger jo alt andet lige, uanset om man er hundrede procent tilfreds med det snit, vi har set i valgkampen, eller ej, det er vi som sagt heller ikke hundrede procent i Den Radikale Gruppe, ikke er tilfældigt sat. De er jo baseret på nogle beregninger, der er lavet, over, hvorhenne man sætter stregerne. Der er jo forskellige typer. Alt efter, om man gør det lidt længere inde mod broerne, eller man gør det ude, eller man går helt ud i omegnskommunerne og sætter stregen, så er der jo nogle tal på, og det er jo beregnet, hvad for nogle konsekvenser det har for trafikmængderne, for støjmængderne, for luftforurening og videre ting.

Så er det fuldstændig korrekt, at det er en meget god debat, og det er jo vigtigt, at vi holder hinanden fast på, at det selvfølgelig har store konsekvenser i nogle lokalområder for nogle menneskers adfærd. Men vi må jo også bare stå ved, at det jo også er det, vi ønsker. Det her handler jo også om, at vi ønsker at ændre noget adfærd omkring noget biltrafik, det lægger vi jo ikke skjul på.

Hvis folk har den opfattelse, at det at have en bil i København giver dem en eller anden slags ret til at kunne bevæge sig fuldstændig frit alle steder og fuldstændig gratis, så må man bare sige, at det tror jeg vi er et flertal, der er uenige i. Fordi det, der også har konsekvenser, er det, politikere ikke gør, og hvis vi ingenting gør ved biltrafikken, så bliver det jo ikke bedre, og så får vi en dårligere by at bo i. Det er sådan set også det, der er kernen i den her diskussion.

Medlemsforslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 12.

For stemte: C, I, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

24. Medlemsforslag om belysning af Thorvaldsens Museum og plads (2011-159625)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen og Kultur- og Fritidsforvaltningen at sørge for belysning på Bertel Thorvaldsens Plads og på Thorvaldsens Museum. Aktiviteten finansieres af udvalgenes eksisterende rammer alternativt Kassen.

(Stillet af Dansk Folkeparti)

(Økonomi)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Da der er tale om et medlemsforslag, giver jeg ordet til en repræsentant for Dansk Folkeparti, og det er Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Når man bevæger sig rundt i vores by, ser man så mange dejlige og flotte bygningsværker, som vi hver dag kan glæde os over. Men efter mørkets frembrud så forsvinder disse bygninger ud i mørket. Det synes vi i Dansk Folkeparti er synd og skam. Selv om vi er klar over, at kommunen gerne vil spare på gadebelysningen, man har jo sat sig nogle mål for CO₂-udslippet indtil 2015, så synes vi, at netop det her med at belyse byens flotte bygninger gør, at vi skal se lidt bort fra det.

Vi synes, at det kun kan være i byens interesse, at eksempelvis Thorvaldsens Museums bygning står lysende klart også om aftenen. Når man eksempelvis kommer op ad Stormgade, fornemmer man ikke her efter mørkets frembrud, at man kan møde et arkitektonisk værk, smukt placeret ned mod kanalen og op mod Christiansborg Slotskirke.

Vi ville i Dansk Folkeparti ønske, at man her i Borgerrepræsentationen kan blive enige om at få lavet et oplæg til, hvordan vi kan sørge for at få sat belysning på dette smukke bygningsværk, der rummer en af Danmarks største guldalderbilledhuggeres værker. Det vil efter vores opfattelse understøtte oplevelsen af stedets betydning og af Bertel Thorvaldsens værker og værdsættelsen af ham som en stor kunstner.

Når vi bevæger os rundt i det øvrige Europa, så ser vi, lidt misundeligt, hvordan man har sørget for belysning af mange betydningsfulde bygninger. Vi tænker uvilkårligt på, at det mangler vi virkelig her i København. Vi vil gerne sammenligne os med andre storbyer, og vi har, og vi får mange turister her i København, som vi sagtens kan dele glæden ved at opleve vores store bygningsværker belyst efter mørkets frembrud.

Men ud over, at bygningen bliver belyst, så vil også pladsen omkring netop det her kunstværk blive belyst, og det skaber mere tryghed for befolkningen. Der er mange, der ikke har lyst til at færdes i området, når mørket har sænket sig.

Derfor er det vores håb, at man her i Borgerrepræsentationen i dag vil se med velvillighed på forslaget, så der bliver udarbejdet et forslag til belysning af museet.

Jeg vil godt lige sige, at der har indsneget sig en lille fejl i indstillingen. Der skulle faktisk have stået, at man alternativt vil finansiere det over kassen i 2011. Det er i 2011, der er udeladt. Det er vores egen skyld, vil jeg så sige.

Det, jeg ønsker, at medlemmerne her skal tage stilling til, er, at vi udvalghenviser det, at man eksempelvis i Teknik & Miljø måske kan finde en belysningspulje, måske kan finde en særlig pulje til at finansiere det her forslag. Man har måske også nogle overførselsmidler, som det kan lade sig gøre at man trækker ud, så vi alle sammen, københavnere og turister osv., kan glæde os over, at vi kan få belyst Thorvaldsens Museum.

Jeg håber på en velvillig behandling.

Lars Weiss (A): Vi kan såmænd godt bakke op om udvalghenvisningen. For os er der ingen problemer i, at vi ser på det i udvalget.

Jeg har ladet mig fortælle, at der allerede i dag er tre lysmaster nede ved Thorvaldsens Museum, men at pærerne enten er gået ud eller et eller andet, de har i hvert fald ikke virket de seneste par år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 17. november 2011

Man kan have lov at håbe på, at det er noget så simpelt, at det bare er et pæreskifte, der skal til, men sådan er det jo nok næppe.

Vi vil se med velvilje på det i Teknik- og Miljøudvalget og for den sags skyld også inddrage Kultur- og Fritidsudvalget i den fremtidige udformning af en eventuel belysning af Thorvaldsens Museum.

Bo Normander (B): Det er fint, at Dansk Folkeparti har fundet sig en mærkesag, en vigtig en af slagsen.

Vi vil selvfølgelig gerne se på det og være med til at henvise det til Teknik- og Miljøudvalget. Hvad jeg skal sige, er, at hvis det kommer til at koste et større beløb, så er det selvfølgelig ikke noget, vi skal tage fra kassen. Vi må undersøge, hvad det koster, og så må vi se, om det kan passe ind i kommunens generelle belysningspolitik.

Signe Goldmann (F): SF støtter også en udvalgshenvisning til TMU. Så må vi jo se på, hvad mulighederne er, hvad det er det kræver. Hvis Lars Weiss har ret i, at det er tre pærer, der skal udskiftes, så er det jo relativt nemt at have med at gøre.

Men bortset fra det synes bare, det er vigtigt at understrege efter at have hørt det indlæg, der var fra forslagsstillerne, at vi ved at udvalgshenvisning det ikke har taget stilling til en finansiering af det her. Vi har ikke taget stilling til, om der skal findes nogle penge i TMU. Vi må kigge på forslaget, og så må vi se, hvad mulighederne er, eventuelt gennemarbejde noget, så forslagsstillerne har mulighed for at bringe det med til en kommende budgetforhandling.

I øvrigt tænker jeg, at sådan et forslag som det her udmærket kunne være stillet som et forslag i TMU – til en anden gang.

Susanne Møller (C): Jamen vi hilser også forslaget velkommen. Vi synes, det er et rigtig godt forslag. Vi er enige i, at Københavns smukke bygninger skal belyses, og Thorvaldsens Museum er en af de smukke bygninger, vi også skal kunne se. Det gør også en by attraktiv at gå rundt i. Det bliver meget tidligt mørkt hele vinterhalvåret, så også af hensyn til turisterne synes vi, at det vil være rigtig fint for os alle sammen.

Så vi støtter udvalgshenvisningen og ser frem til, at vi kan gå igennem og se Thorvaldsens Museum belyst.

Et forslag fra Dansk Folkeparti om at henvise medlemsforslaget til Teknik- og Miljøudvalget blev vedtaget uden afstemning.

Følgende sager blev behandlet for lukkede døre:

25. FORTROLIG: Det nye by- og pendlercykelsystem - udbudskriterier og forretningsmodel (2011-85352)

26. FORTROLIG: Salg af ejendom - Mimergade (2011-137448)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 17. november 2011**

27. FORTROLIG: Valg af leverandør til nyt Vagtplansystem i Københavns Kommune (2010-9917)

=====

28. FORTROLIG: Mørkhøj Erhvervsquarter: Forlig om fordeling af udgifter i forbindelse med salg af ejendomme (2011-124543)

Mødet sluttede kl. 21.48.